

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Store forventninger (A.W. Sandberg, DK, 1922)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1849/a (pdf: p. 2–45)

Ns 1849/b (pdf: p. 46–128)

Ns 1849/c (pdf: p. 129-135)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

1. Kirkegaard.

Fod
Kirkegaard i en Moseegn i Nærheden af en ~~Fod~~ en Mile Vej fra Havet. 2 Ligstene med halvt udviskede Indskrifter og 5 smaa rudeformede, omtrent halvanden Fod lange Stene i en Række. Gravstedet er overgroet med Nælder og ligger ved Rester af en Kirkegaardsmur. Ude paa Mosen ses græssende Kvæg. I nogen Afstand skimtes Landsbyen med Landsbykirken. Langt ude ses Silhuetten af Fangeskibet. En Galge, i hvilken der hænger nogle rustne Lænker, og et Sømærke af Form som en Tønde, i hvilken hveranden Stav er borttaget, er det eneste, som rager op i den triste Ensformighed. Philip, som i Filmen vil blive kaldet Pip, sidder grædende paa Gravstedet med sine smaa Hænder glidende hen over den ene Ligsten.

2. Nærbillede af Pip. Han hulker stille, tørrer Taarerne af Øjnene og stirrer paa Ligstenen, af hvilken et kort Nærbillede kastes ind, saaledes at Ordene "Samt Ovennævntes Hustru Georgiana Pirrip" tydeligt ses. Drengen kaster et haabløst Blik mod Himmelen, ser sig om, som søgte han Synet af et eneste venligt Menneske, sukker dybt og brister atter i stille Graad. (Maaske foran dette Billede en Introduktionstitel, saalydende: "Paa denne øde Kirkegaard fandt en stakkels lille Dreng hin graa Dag sine Forældres og sine Søskendes Grave").

3. Ved Kirkegaardsmuren. I Nærbillede ses Hovedet af Abel Magwitch komme langtsomt til Syne; hans Ansigt og Haar er oversmurt med

Dynd, Huden er vablet af Nælder og revet af Torne. Han stirrer gennemborende paa Drengen, Titel: "Hold op med den Flæben, eller jeg skærer Halsen over paa dig".

4. Kort Nærbillede af Pip. Det giver et Sæt i Drengen, han ser dødelig angst paa Manden.
5. Gravstedet. Magwitch springer op. Han er i grove Klæder og har et Fangejern med en Stump Kæde om det ene Ben, han er uden Hat, har hullede Sko og en Klud bundet om Hovedet. Hans Tøj er gennemtrukket af Vand. Han hinker, med et Ansigt der fortrækkes i Smerte for hvert Skridt, over til Drengen, der er for lammet til at kunne flygte. Han tager Drengen under Hagen, og siger skælvende af Kulde, med klaprende Tænder; Titel: Vis mig hvor du bor; peg hen paa Stedet. Pip peger angst mod Landsbyen. Man ser tydeligt, at han nærer Rædsel for, at dreje Blikket bort fra den frygtelige Skikkelse.
6. Landsbyen ses i et Glimt i det fjerne.
7. Nærbillede af de to. Magwitch (som fremtidig vil blive kaldt Abel) kaster sig, efter et Øjeblik at have set lurende paa Drengen, over ham og gennemroder hans Lommer. Da Drengen skriger, holder han hans Hoved trykket ned mod Jorden med Haanden for hans Mund. Lommerne er tomme, han finder kun en lille Humpel Brød, som han sluger i en Mundfuld. Da han har svælget det, rejser han Drengen halvt op ved et brutalt Greb i hans Skjortelinning og siger med Ansigtet tæt mod hans; Titel: Hos hvem lever du - hvis du faar Lov til at leve - hvad jeg endnu ikke er blevet enig med mig selv om. Rædselsslagen gisper Pip; Titel: - - hos min Søster - Mrs. Joe Gargery - Grovsmeden Joe Gargerys Kone. Abel stirrer et Øjeblik paa ham, ser ned paa sit ene Ben, tager om Fodjernet, man ser, at det volder ham uhyre Smerte. Titel: Du skaffer mig en Fil. Og du skaffer mig

Fødevarer. Og du bringer mig begge Dele. Eller ogsaa ^{river jeg} ~~river jeg~~
Hjerte og Lever ud paa dig. - I Morgen tidlig kommer du over i
det gamle Batteri med det. Og røber du med et eneste Ord eller
Tegn, at du har set et Menneske som mig, saa bliver Hjertet og Le-
veren revet ud af Livet paa dig og stegt og spist. Pip lover skæl-
vende at ville gøre alt. Abel rejser sig op og rusker ham. Idet
Drengen er gaaet et Par Skridt bort, raaber Abel til ham; Titel:
Sig, at Gud maa straffe dig, hvis du ikke gør det. Sværg! Abel
strækker sin Haand mod Himmelen og stirrer ufravendt mod Drengen,
som kopierer Bevægelsen. Abel nikker kort, og Drengen løber ud af
Billedet.

8. Ved Kirkegaardemuren. Pip kommer til Syne og maa kravle over og
falder ned paa den udvendige Side. Han slaar sit ene Ben, tager
sig til det med smertefortruknet Ansigt, men glemmer Smerterne for
sin Angst. Han ser over Muren efter Abel.
9. Silhuetbillede af Galgen. Abel ses som en hinkende Skygge, gaar ind
under Galgen. Han ser op mod de dinglende Lænker, knytter Hænderne
imod dem. Billedet brydes.
10. Nærbillede af Pip ved Muren. Med alle Tegn paa den dødeligste Ræd-
sel dukker han sit Hoved ned bag Muren. Billedet toner bort, idet
han næsten sniger sig ud af Billedets Forgrund.
11. Joe Gargery's Stue toner frem. (Hvad Dekorationen angaar, henvises
her, ligesom for de følgende Dekorationers Vedkommende, til de sær-
lige Dekorationsbilag). Foran Billedet en Titel: Grovsmeden Joe
Gargery, som var gift med Pips Søster, var en brav og skikkelig
Mand, af hvilken Grund han var under Tøffelen (?) Joe sidder ved
Bordet i Køkkenet (Stuen er delvis et Køkken), der er noget uroligt
over den tunge Skikkelse. Han purrer sig nervøst i det hørgule Haar,
som hænger i Lokker ned paa begge Sider af hans glatte Ansigt. Hans

lyseblaa Øjne søger til Døren, som staar aaben; han ryster fortvivlet paa Hovedet og synker hen i dybe Filosofier. Saa toner Pip frem i Døren. Han ser sig skræmt om efter Søsteren, og beroliges, da han ikke ser hende i Stuen.

12. Nærbillede af Joe. Seende fortvivlet paa Pip siger han! Titel: Hun har været ude en halv Snes Gange for at se efter dig, Pip! - og hvad værre er, hun har taget Rygvarmeren med.
13. Nærbillede af Pip i Døren. Han ser modfaldent paa Joe, drejer Hovedet med en sky Bevægelse og ser ud i Mørket. Saa drejer han Hovedet tilbage og gaar langsomt ind i Stuen, sørgmodigt drejende paa den eneste Knap, der findes i hans Vest.
14. Et Stykke borte fra Smedjen. (Landevej eller smal Sti med Ellekrat) (Natbelysning) | Joes Kone staar saaledes, at hendes Ansigt er kraftigere belyst end hendes øvrige Skikkelse. Hun er høj og knoklet, har sort Haar og sorte Øjne. Hun bærer et groft Forklæde, der er bundet sammen bag paa hende med to Stropper og fortil har en Smæk, der er oversaaet af Nøale i alle Faconer, i den ene Haand har hun et Spanskrør. Hun ser sig truende rundt i Landskabet, vender sig og gaar langsomt ud af Billedet. (Foran dette Billede en Introduktionstitel)
15. Joe's Stue. Joe er rykket hen til Ilden, som han roder i med en Ildrager med den ene Haand, den anden Haand hviler paa Pip's Skulder. Pip er meget ked af Situationen, og Joe søger at trøste ham, men er lige saa nervøs selv. Pludselig drejer han Hovedet mod Døren og siger! Titel: Der kommer hun! Stil dig bag Døren, min Gut, og gem dig bag Haandklædet. Pip løber hen mod Døren.
16. Nærbillede ved Døren. Pip gemmer sig bag et Par Haandklæder, der

hænger paa Væggen bag Døren. Hun kommer frem i Døren, kaster et ransagende Blik rundt i Stuen, spørger Joe, om Pip er kommet, støtter sig til Døren med den ene Haand, mærker, at det er noget bag den, gaar ind i Stuen og lukker Døren til, hvorved Pip afsløres. Hun gaar straks i Gang med en Afstraffelse, kaster Spanskrøret, løfter Pip op i sine Arme, ryster ham og siger: Titel: Hvem har flasket dig op, din unge Abekat. Pip besvarer hulkende Spørgsmaalet, hvorefter hun kaster ham ud af Billedet.

17. Nærbillede ved Kaminen. Pip kommer farende gennem Luften og gribes af Joe, som straks sætter ham ind i det dybe Ildsted og ligesom danner en Skr anke for ham med sine Ben.
18. Nærbillede af Joe's Kone ved Spisekammerdøren. Idet hun lægger Haanden paa Klinken, siger hun mod Pip: Titel: Jeg trækker dig ud af Krogen, hvis du ikke straks siger mig, hvorfor du har pint Livet af mig med Angst og Argrelse. Hvor har du været?
19. Nærbillede af Pip i Kaminen. Grædende og gnidende sin Ryg svarer han: Titel: Jeg har bare været hende paa Kirkegaarden.
20. Nærbillede af Joe's Kone ved Spisekammerdøren. Hun snøfter foragtelig, drejer sig med et pludseligt Sæt om mod Døren, river den op, tager en stor Brødkniv frem, ser vildt paa Joe og Pip.
21. Nærbillede af Joe og Pip. Det giver et Sæt i dem begge, Pip kaster sig ind til Joe, som skælvende af Rædsel ser mod sin Kone.
22. Nærbillede af Joe's Kone. Uden at bemærke deres Sindsbevægelse tager hun et stort Brød frem, slaar det med et Slag ind mod sit Bryst, sætter Kniven i det og siger: Titel: Kirkegaarden, ja det maa I nok sige - I to - I driver nok mig ud paa Kirkegaarden med

det første, og I vilde blive et dejligt Par uden mig! Hun skærer et Par Skiver af, pludselig fortrækkes hendes Ansigt af Smerte, hun har trykket en af de mange Naale ind i Brystet. Hun renser sig selv og Brødet for Naale. Billedet toner bort.

23. Billedet begynder med en Titel, der toner frem: Da Familien Gargery havde spist - og det var blevet Sengetid - - lød et Skud (eller) Ud paa Aftenen lød et Skud. Et af Fangeskibene i nogen Afstand. Fra Silhuetten af en Kanon lyser Ilden af et Skud. Nogle Skikkelser, der ses som Silhuetter, bevæger sig paa Dækket.
24. Joe's Stue. De tre sidder alle lyttende, der er Uro i deres Ansigter. Joe i Titel: I Aftes skød de Allarmskud efter en Fange, der flygtede, og nu lader det til, at de skyder Allarmskud efter endnu en. De andre svarer ikke, Pip trykker sig blot ind til Joe. De bliver siddende alle tre, som om de ventede at høre endnu flere Skud. Billedet toner langsomt bort.
25. Øde Strandbred med Mosevækster. Compeyson, en Fange, der er iført lignende Tøj som Abel, men har en flad, bredskygget, lavpullet Filt-hat paa Hovedet, kommer vadende ind paa Strandbredden. Han halter og har ligesom Abel et Jern om det ene Ben. Hans venstre Kind er vansiret af svære Ar. Han forsvinder ind over Mosen. Billedet toner bort.
26. Nærbillede af Abel, som ligger i tung, dødlignende Søvn i Mosen. Billedet toner bort.
27. Titel: Natten gled langsomt for Pip Pip paa sit lille Tagkammer Han sover uroligt. Titel: ... Med rædselsfulde Drømme ... Billedet toner bort.
28. Abel ved et Bæl: Han holder en nyvandt Støvske i Haanden, og
- Han holder en nyvandt Støvske i Haanden, og*

ner djævelsk, stikker en vældig Gaffel, der har Lighed med et Fangejern, ned i Panden og løfter et dampende Hjerter op. Han slikker sig om Munden og kaster et djævelsk Blik paa Pip, som ligger livløs ved Siden af med blottet Overkrop. (Han ligger paa den ene Side, saa at han vender Ryggen til Apparatet). Billedet toner bort.

29. Nærbillede af Pip i Sengen. Han vaagner forvildet, ser sig angst om, føler paa sit lille Bryst, lytter til sit Hjertes Slag, et svagt Smil af Lykke over, at han endnu har det i Behold, tegner sig paa hans forpinte Ansigt. Han lægger sig med Haanden under Hovedet. Billedet toner bort.
30. Titel: Da Dagen gryede Joe's Stue. Et svagt, graat Dagsværk trænger ind gennem Vinduerne. Pip kommer, fuldt paaklædt, listende ned ad Trappen. Han aabner forsigtigt Spisekammerdøren, paa ~~KXXIX~~ Hylderne skimtes en Mængde Mad. En Krukke Kødfars, en Skinkepostej, en Hare, som hænger i Bagbenene, en Krukke Brøndevin. Titel: Det var Juleaftensdag, og Smedens Spisekammer var derfor usædvanlig bugnende. Pip stjæler noget Brød, nogle Osterskorper, omtrent en halv Krukke Kødfars og binder det ind i sit Lommetsærklæde. Han holder noget Brøndevin af Dunken og fylder det i en Flaske, hvorefter han atter fylder paa Dunken af et Krus, der staar paa Køkkenbordet. Han stikker et Kødben og Skinkepostej i Lommerne. Derefter lukker han forsigtigt Spisekammerdøren og lister ud af Billedet.
31. Ved Døren, der fører fra Stuen til Smedjen. Pip kommer ind i Billedet, aabner Døren og forsvinder ind i Smedjen.
32. Smedjen. Han tager en Fil fra Filebænken og aabner lydløst Smedjens anden Dør, der fører til det frie. Han forsvinder.
33. Mosen. Billedet toner frem. Pip baner sig mægsommeligt Vej yed at *springe fra Tårn til Tårn*

i Nærheden af,

34. Titel toner frem: Og da han kom ud ~~til~~ det gamle Batteri Billedet toner frem. Compeyson sidder ved en Grøftekant med Ryggen til Apparatet. Han har lagt Armene overkors og rokker som i Søvn. Pip kommer ind i Billedets Forgrund, ogsaa med Ryggen til, bliver staaende et Øjeblik, kær sig tilbage, som om han havde Lyst til at løbe bort, men tager Mod til sig og gaar hen imod ham. Fangen farer op ved Lyden af hans Skridt og drejer Hovedet.
35. Nærbillede (stort) af Compeyson. Der er Overraskelse og Skræk og hadefuldt Raseri i hans Ansigt, da han betragter Drengen.
36. Stort Nærbillede af Pip. Han stirrer med aaben Mund paa Fangen, lammet af Skræk.
37. som 34. Drengen og Fangen staar som forstenede overfor hinanden. Pludselig gør Fangen et Spring frem og slaar ud med den ene Haand, men forfejler Slaget, hvorved han falder. Pip, der lynsnart har bøjet sig, løber alt, hvad han kan. Fangen rejser sig tænderskerende paa Knæene og truer efter ham.
38. Ved en Grøft. Pip kommer aandeløs springende, ser sig sky tilbage, springer over Grøften og forevinder i Løb.
39. Et andet Parti ved Batteriet. Ved Resterne af en gammel Stensætning staar Abel knugende Armene ind til Kroppen, forfrossen og elendig. Han kan ikke støtte paa det Ben, om hvilket Jernet sidder. Han drejer Hovedet, idet Pip kommer ind i Billedet, gaar hinkende et Skridt imod ham, strækker Armene ud imod ham og ryster Hænderne utaalmodigt. Pip tager frygtsomt Fødevarerne frem. Abel kaster sig over dem og æder som en Hund. Da han faar Øje paa Flasken, river han den fra ham og drikker evælgende. Et Slags Velvære viser sig paa hans Ansigt, han ser et Sekund næsten mildt paa Pip, men Ud-

trykket viger for pludselig opdukket Mistro. Titel: Du er vel ikke en troløs lille Satan? Du har vel ingen talt med - eller bedt nogen følge efter dig? Pip ryster paa Hovedet, Abel nikker beroliget, tager en Slurk og spiser videre. Pip ser sig om i den Retning, fra hvilken han kom, og siger, idet han atter drejer Hovedet tilbage; Titel: De levner nok ikke ret meget til den anden. Abel stirrer paa ham, forvirret, og spørger bost og lurende; Titel: Hvilken anden? Pip drejer atter Hovedet som før og peger i den angivne Retning, Titel: Ham, der havde ligesaadan Tøj paa som De; - som jeg mødte før. Abel bliver pludselig meget interesseret og spørger Drengen ud. Pip forklarer, at den anden ogsaa havde Fodjern paa, hvilket gør Abel endnu mere urolig. Tilslut spørger Abel, idet hans Øjne næsten bliver blodskudte; Titel: Havde han Ar paa venstre Kind? Pip nikker. Abel griber ham i Skuldrene, ryster ham og spørger med Frænde om Læberne, hvor han traf ham. Pip peger rædselsslagen i samme Retning som før. Abel stirrer ud over Mosen, medens han endnu holder Drengen fast, han forbereder et Spring fremad, men stopper og tager sig i det. Smerterne i Benet har mindet ham om Fodjernet. Han ser Filen stikke op af Pips Lomme, river den til sig, kaster sig ned og filer som afsindig paa Fodlænken. Pip kommer med et Par frygtsomme Repliker, som overhøres, hvorefter han lister bort. Billedet toner bort.

(Joe's Stue)

40. Titel: Om Aftenen ankom der Julegæster til Grovsmødens. Joe's Kone har travlt med at lægge Haand paa det næsten færdige dækkede Bord. Saavel hun som Joe og Pip er i Søndagstøjet men der er ikke nogen særlig Feststemning at spore hos hende. Halslinningen generede Joe, og Benklæderne generer ham, han er meget generet af alt. Hos Pip spores en vis Nervøsitet, som navnlig kommer til Udbrud, naar Joe's Kone nærmer sig Spisekammeret. Det banker paa Døren, et lynende

Øiekast fra Søsteren før Pip til Udbrud.

41. Nærbillede af Døren, idet den aabnes. Mr. Wopsle kommer ind. Han har romersk Næse, bred, glinsende, skallet Pande, Titel: Degnen Mr. Wopsle, som kunde "læse Præsten sønder og sammen, hvis der var fri Konkurrence i Kirken".
42. Joe's Stue. Wopsle modtages med sødladen Elskværdighed af Joe's Kone, med et knugende Haandtryk af Joe og med Skyhed af Pip, som ikke holder af ham. Wopsle's Interesse tages straks fangen af Bordet, som han monstret med åynlig Glæde.
43. Udenfor Hoveddøren. Hjulmageren Mr. Hubble og Frue ankommer. De retter paa Tøjet, hun ordner hans Kalvekryds, banker paa Døren.
44. Stuen. Pip aabner igen (i Nærbillede som 41). Ægteparret træder ind i Lyset, Titel: Hjulmageren Mr. Hubble og Frue hørte til Grøvsmedens nærmeste Udgang. Joe kommer ind i Billedet og byder Velkommen.
45. Titel: Samtidigt ankom Joes Onkel Mr. Pumblechook, en velhavende Kornhandler fra den nærmeste Købstad. Udenfor Huset. Han kommer kørende i Enspændervogn op mod Apparatet. Han er en ævør, stønnende, middelaldrende, langsom Mand med en Mund som en Fisk, rødligt Haar og dumme, gloende Øjne, der stirrer ud fra hans Hovede "som om han nylig havde været nær ved at kvæles. Han slaar et Knald med Piskan og ser mod de oplyste Vinduer, Døren rives op, Joe kommer ud, skubbes til Side af Konen, som med udbredte Arme løber hen til Vognen. I Døraabningen ses det øvrige Selskabs interesserede Ansigter. Mr. Pumblechook trækker en Flaske op af hver Lomme, rækker med en fed Bevægelse ned til hende og siger, Titel: I Anledning af Festen har - har jeg bragt Dem en Flaske Sherry, Madame, og en Flaske Portvin, Madame. (Hver Juleaften fremstillede han sig som en stor Nyhed med Ǣ̄ nøjagtig de samme Ord.) Hun synes meget overrasket og modtager begge Flaskerne med alle Tegn paa Jubel.

Den var sammen efter Julefest hos Joe - og aer
11.
S fortoeb programmerist indtil...

- 40
46. Titel: ~~Vi vil nu lade det lille muntre Selskab beskæftige sig med sig selv, - indtil det begynder at knibe for Pip - indtil der bliver Tale om Snaps og Skinkepestej~~ Joos Spise, tomme Hænder Nærbillede af Bordet. Man er kommet til kogt Flæsk. Joe's Kone kommer ind med Stendunken og skænker op for Onkel Pumblechook. Han løfter det smilende op, ser sig om med et glædesstrålende Blik.
- 41
47. Nærbillede af Pip. Han klamrer sig med Hænder og Fødder til Bordbenet og følger med forvildet Blik Pumblechook's Jonglering med Glasset. Titel: Mon han opdager, at der er fyldt Vand paa Brændevinsdunken???
- 42
48. Bordet. Han drikker, Ansigtet fortrækker sig i Smerte og Væmmelse, han drejer sig flere Gange rundt med Hænderne opstrakte, styrter mod Døren. Gæsterne ser forundrede og uforstaaende efter ham.
- 43
49. Nærbillede af Pip. Man ser paa hans Ansigt, at en frygtelig Tanke slaar ned paa ham.
- 44
50. Bordet. Pumblechook kommer ind og segner ned paa sin Stol. Halvt livløs siger han; Titel: Tjære. Der bliver et Øjeblik's Diskussion om, hvor den Tjære kunde være kommet fra, men til Held for Pip lægger ingen Mærke til hans forvildede Ansigtstudtryk. Joe's Kone kærtegner Pumblechook og siger, Titel: Genever og varmt Vand og Sukker og Citron? Han nikker spørgselsagtigt. Hun forsvinder i Køkkenet.
- 45
51. Spisekammeret. Nærbillede af Joe's Kone. Hun leder paa den øverste Hylde efter Geneverflasken og kommer herunder til at tage Postejfadet ned. Hun løfter Laaget og opdager, at Postegen er borte. Hun ser tomt ud for sig, sligt er aldrig før hændt, med det tomme Fad i Haanden vender hun sig om mod Stuen.
- 46
52. Stuen. Idet Gæsterne alle ser paa hende og møder hendes forvildede

Blik, forsvinder Pip med under Døret og kryder

47
53. mellem de andre ^s Bens ud paa Gulvet. Han gaar næsten søvngængerisk hen mod Døren. Idet han fulgt af alles Blikke vil tage i Klinken, rives Døren op udvendig fra. Nærbillede af Døren. Et Par Hænder stikker et Par Haandjern ind, og en Mand i Sergeantuniform siger op-hidset; Titel: Se der, skynd dig, kom her. Pip viger skrigende tilbage, Døren rives helt op, nogle Soldater ses udenfor. Sergeanten gaar ind, samtidig med at Joe i Spidsen for Selskabet gaar hen imod ham. Sergeanten siger; Titel: Jeg kommer i Kongens Navn og ønsker at tale med Smeden. Joe spørger, hvad han vil. Sergeanten holder det ene Haandjern frem mod ham og siger; Titel: Vi skal bruge dette her med det samme, og Laasen er i Stykker. De maa reparere det straks. Joe erklærer sig villig hertil og siger, at det vil vare en Times Tid. Sergeanten og Soldaterne passerer ind igennem Døren.

48
54. Smeden. Joe kommer ud, kaster sin Søndagsfrakke, smøger Armerne op, gør Ild paa. Pip begynder at trække i Bælgen, men en af Soldaterne overtager Arbejdet. Gæsterne danner en interesseret Klynge. Sergeanten spørger Fumblehook om, hvormange Klokker er, og denne viser med stor Vigtighed Sergeanten sit store Lommeur. Sergeanten nikker og siger; Titel: Vi omringer dem ved Midnat. Billedet toner bort.

49
55. Titel: I Mosen— ved Midnat. De to Fanger ses i vildt Slagsmaal, som varer i nogen Tid. Nu og da skimtes nogle Skygger, som atter forsvinder. Pludselig kommer Sergeanten fulgt af to Soldater ind i Billedet. Soldaterne lægger an paa Fangerne, som fortsætter Slagsmaalet. De øvrige Soldater kommer til, kaster sig over dem. De forsynes med Jern. Abel siger, idet han tørrer Blodet af sig, til Sergeanten; Titel: Det er mig, som har grebet ham! Det er mig, som over-giver ham til jer! Husk vel paa det! Den anden Fange, som er slaet halvt fordærvet og maa støttes af Soldaterne, siger stønnende; Titel

Han vilde myrde mig! Jeg havde været Dødsens, dersom I ikke var kommet til. Abel forsøger at rive sig løs og vil gaa løs paa den anden Fange, som angst dækker sig mellem Soldaterne. Da Abel forhindres i sit Forehavende, raaber han ude af sig selv; Titel: Den Usling, han har ødelagt mit Liv, men jeg skal nok faa gjort op med ham en Gang. Sergeanten er træt af denne "Faddersladder", han giver Ordre til at tænde Faklerne, og dette sker. Idet Optøget sætter sig i Gang, ser Abel sig om. Titel: Er der en her, som hedder Gargery og er Smed?

50

56. Nærbillede af Joe, som holder Pip i Haanden. Joe nikker. Pip ser angst op paa ham og ser paa Fangen.

51

57. Nærbillede af Abel. Han siger; Titel: Jeg vil kun sige, at jeg har stjålet fra Dem i Nat. Nogle Levninger, en Slurk Brændevin og en Postej.

52

58. Nærbillede af Joe og Pip. Joe ser forbavset paa ham. I Pips Ansigt tegner sig en stor Lettelse. Joe siger; Titel: Jeg tror ogsaa nok, at min Kone savnede en Postej.

53

59. Nærbillede af Gruppen. Idet Abel føres afsted, ser han underligt dvælende paa Pip. (I dette Billede bør maaske indlægges to korte Glimt af Abel og Pip's Ansigter) Billedet toner langsomt bort.

54

60. Titel: Og det sidste, lille Pip saa til sit "Plejebarn", var ...
Toner langsomt frem Fangeskibets Faldreb. En Baad med Soldaterne og de to Fanger lægger til ved Faldrebet. Soldaterne har Fakler, og der lyses med Fakler fra Skibet. I Skæret fra disse føres Abel op ad Faldrebet. Billedet toner langsomt bort.

STORE FORVENTNINGER.

2den Skt.

57. Titel: Der var et Aar, i hvilket der næsten ikke skete andet, end at Pip lækket lærte alle Bogstaverne - hvor meget de saa siden strittede inod. Nærbillede af Pip og Bidy sidde udenfor Smedien paa nogle gamle Vognhjul og lignende. Bidy peger med sin lille, shavsede Finger i den Skillingsvis, de læser i, eller forsøger at læse i. Pip kan ikke finde ud af det, hun river sig med let komisk Fortvivlelse i sit uregte Haar, der staar som en Sky omkring hende. Hun bøjer sig greben af en vanvittig Energi over Visen, peger ivrigt.
58. Nærbillede af Visen. Den fylder hele Lærredet. Teksten er:
Da jeg kom til London By,
Faldera la la
Faldera la la
Da var jeg saa grumme sky,
Faldera la la
Faldera la la.
59. Nærbillede af Pip. Hans Fortvivlelse staar i et unyttigt Forhold til Textens kaede og liveglade Indhold. Han stirrer paa Bogstaverne. (Vil man ofre Tid paa det, kan man lave igen et Nærbillede af Bogstaverne, i hvilket man ser dem danse og slaes.) Saa ser han beundrende op paa Bidy. Titel: Bare Du vilde sige mig, hvordan Du er bleven saa forbyttende klog, Bidy.
60. Nærbillede af Bidy. Hun ser aldeles ikke storsnudet ud, blot tankefuld, saa siger hun: Titel: Maa det er, fordi jeg er Dagnens Grandtantes Barnebarn, - jeg ved det ikke. - Det kommer sandan af sig selv, - li'som heste. Hun tænker dybt over det. I Nærbilledet kommer Pips Ansigt til Syne, idet han trykker sin Kind ind til hendes. Hun smiler et sødt og kerligt Smil og lægger Armen om hans Skulder. Pludselig lytter de begge og drejer Hovedet i Retning af den aabne Dør til Smedien.
61. Smedien. Joes Kone staar i Ekstase, pegende med dirrende Fingre paa Orlick, som ser hadefuldt paa hende. Joe staar paa den anden Side af hende forøgende paa at standse hendes rivende Ordstrøm. Titel: Hørte Du hvad Din Svend sagde, Joe - hørte du, han kaldte mig en Havgasse, - aah - hold paa mig.
62. Nærbillede af Orlick. Titel: Smedesvenden Dolge Orlick. Den eneste i Huset, som ikke var bangefor Joes Kone. (han beskrives Side 116 saaledes: Det var en bredskuldret, sverlemmet Karl, der aldrig havde Hastværk, men altid slentrede af Sted... med Øjnene fæstede til Jorden.) Han glør skulende paa hende, siger i Titel: Ja, jeg kunde nok ha Lyst til at holde Dem - - under Vandposten og skylle Dem godt igennem.
63. Nærbillede af Joes Kone. Hun faar et Anfald af Vanvid. Banker sig paa Brystet, river Kappen af sig, læser sit Haar og hvirvler det ud ved at svirre sindssygt med Hovedet. Hun skriger til Joe, at han skal tage fat.
64. Smedien. (Fotograferet, saa at den aabne Dør er i Baggrunden.) Pip og Bidy stikker de forskrækkede Ansigter frem. Joe gaar hen til Orlick og siger, at han skal holde op (muligvis to korte Titler her) Orlick svarer frækt. Joe gaar stille hen til Filebænken, lægger sin Hammer. Orlick er klar over, hvad der skal foregaa, han lægger sin Hammer uden at tage Øjnene fra Joe. Konen vakler over mod Væggen ~~med~~

Bevægelserne er meget langsomme - og truende. De to bomstærke Mandfolk ved saa godt, hvad det drejer sig om. Joe, der er en rolig Natur, tager det med Ro, men der er tung Vrede i hans Ansigt. Orlick smøger Ærmerne op. Da Joe kommer hen til ham, stirrende i hans Øjne, begynder han paa at knappe Skødeskindet op, hvilket Orlick tilsyneladende er i Færd med. (Et kort Glimt af hans Hænder kan vise, at det er Bluff) Men idet Joes Arme forsvinder paa hans Ryg, styrter Orlick sig over ham. Joe staar for det første Slag og ligger ud. (Man maa formode, at de begge har Kendskab til elementær Boksning, saaledes som den opstod i den engelske Almue ved den paagældende Tid)

63
9. Nærbillede af Joes Kone. Hun følger med et vildt, forstyrret Blik Kampen. Hun er ikke ulykkelig over at være Kampens Aarsag, men hun er interesseret i Kampens Forløb, og i Huggene med Hovedet kan følge Stødene.

64
10. Hjørnet af Smedien. Kampen føres videre. Joe faar et Par Slag.

65
11. Nærbillede af Pip og Bidy. Med vidtaabne Øjne følger de rystende ad XXX Angst Slagsmaalet. Bidy tager beskyttende Pip ind til sig. Vil man det, kan man jo godt formilde Slagsmaalet lidt ved at lave en kort komisk Scene med Pip, som i Spændingen staar og mister Balancen og falder uden at tage Øjnene fra de Kæmpende.

66. Hjørne af Smedien. Kampen føres videre. Joe faar et Par forfærdelige Slag og falder bag over uden at rejse sig. Joe bøjer sig og ser interesseret paa ham. (~~Her kan man ad libitum hugge Nærbilleder ind. Lade Joe vise sit ærlige og sportsmæssige Sindelag ved at lade ham tælle til ti inden han viser sig at være klar over Sejren.~~) Han bøjer sig ned og løfter Orlick op paa sine Knæ. Han drejer Hovedet mod sin Kone og beder om Vand.

67. Nærbillede af Konen. Hun ligesom vaagner af en Døs. Hun slaar med Hovedet med et triumferende Grin, som om det var hende, der havde sejret, og gaar ud af Billedet.

68. Ved Porten. Hun vender sig, idet hun kommer til Porten (Døren) nikker og siger, at hun skal nok skaffe Vand. Pip og Bidy har trukket sig lidt tilbage for hende. Hun kalder paa dem, de gaar med hende.

69. Nærbillede af Joe og Orlick. Joes Hænder glider lægende hen over Orlicks skamslaaede Kinder, han er rigtig ked af det.

70. Gaarden. Bidy og Pip gaar fra Pumpen med en Træspand fuld af Vand. Det kniber lidt for Pip. Ved Pumpen staar Joes Kone med Ærmerne i Siden, seende haanligt, men inderst inde lykkelig efter dem. Billedet toner bort i Titlen: Ved Hjælp af den Spandfuld lykkedes det at faa Orlick tilbage til Livet. Han talte ikke om det passerede - men han hadede Joes Kone fra denne Stund.

71. Nærbillede af en gammeldags Almanak. Øverst paa hver Side staar Maanedernes Navne. Der blades fire Blade. Juni, Juli, August og September. Haanden, der blader, lader Fingrene glide ned over September og standser ved en ligegyldig Dato (Den 13de f.Ex.) Billedet toner bort.

72. Titel: Den Dag skete der noget skæbningsvangert i lille Pips Liv. Der begynder med lille Opblænding, i hvilken kun sees Hovedet af en gammel Hest, som bevæger sig i Trav. Der blendes langsomt op, og Onkel Pumblechooks Møretøj afdækkes paa denne Maade. Han sidder paa Bukken. Der er Glæde i hans Øjne, og han taler ivrigt med sig selv. Titel: Han hed Pumblechook, og han var et Fjols, endda han var Joes Rø Onkel. Billedet følges lidt, saa blendes hurtigt af.

73 Udenfor Smedien. Pip sidder paa det sædvanlige Skrammel, og Bidy har travlt

- 4) ⁸⁵ Langt om længe faar hun den svære Nøgle fundet og faar aabnet. Pumblechook vil gaa foran Pip ind, men Estella holder ham tilbage med største Tegn paa Forargelse og Modbydelighed. Pip kommer ind, og Porten smækkes til. Pumblechook bliver forbløffet staaende udenfor og ser de to forsvinde over Gaardspladsen.
31. ⁸⁶ Husets Hoveddør. Den er spærret af to Kæder, rustne og svære i Leddene. De to kommer forbi. Pip ser forundret paa Kæderne, vil spørge, men tør ikke. Estella ser haanende paa ham. Smiler svagt med nedadtrukne Mundvige.
32. ⁸⁷ Husets Sidedør. De to kommer ind i Billedet. Estella gaar først ind ad Døren, da de er inde, lukker hun den, sætter en tung Jernstang for. Tager et Lys, som staar paa en Hylde, og gaar foran.
33. ⁸⁸ Lang, bred, mørk Korridor. De to Børn sees komme (bagfra.) De bliver mindre og mindre. Lysskeret flakker mod de mørke Vægge, hvor Tapetet hænger i Løse. For Enden af Gangen drejer de om og forsvinder.
34. ⁸⁹ Ved en bred, svær Egetræstrappe. Børnene kommer og gaar op ad Trappen. De er kun belyste af Estellas Lys og maaske af en ganske svag Lysning oppe fra.
35. ⁹⁰ Udenfor Døren til Miss Havishams Værelse. De kommer. Hun skyder ham hen til Døren. Titel: Gaa ind Dreng. Han ser forknytt paa hende. Hun smiler et meget uforskammet Smil og gaar bort med Lyset. Han ser efter hende, ser sig angst om, banker frygtsomt paa. Lytter, drejer langsomt Haandtaget og gaaber Døren. Et gult Lyssker strømmer ud over ham. Man ser i hans Ansigt, at det, han ser derinde, nærmest gør ham bange. Han gør en Bevægelse som for at trække sig tilbage, men hører en Stemme derinde, nikker svagt og gaar ind.
36. ⁹¹ Dørens indvendige Side. Han kommer ind, lukker Døren efter sig og bliver staaende, stirrende med store, forvildede Øjne paa det, han ser. Titel: Intet Under, at lille Pips Øjne fobavsede gled rundt i dette underlige Værelse.
37. ⁹² Miss Havishams Værelse. (Der panoreres over de tre Vægge, langsomt) Værelset er et Slags Paaklædningsværelse. Halvt pakkede Kufferter staar hist og her, de flyder af Kjoler, Festdragter og Hverdagskjoler, Slør og Hattene. Paa Væggene gamle Tapeter, som en Gang har været meget pragtfulde. Lampetter paa Væggene med Vokslys. Der er intet Dagslys, men saa mange Vokslys, at Værelset er godt oplyst. Naar Billedet naar tredje Væg sees et Slags Toilettebord med et Spejl i forgyldt Ramme. Der ligger et hvidt eller rettere gulnet Tæppe, broderet, paa det. I en Lænestol sidder Miss Havisham med Haanden til Kinden i dybe Tanker. Hun rører sig ikke og virker som en Voksfigur. Hun skildres saaledes: Hun var klædt i kostbare Stoffer, Atlask, Kniplinger og Silketøj. Hendes Sko var hvide, og ned fra hendes hvide Haar hang et langt, hvidt Slør. Hun havde Brudeblomster i sit Haar. Edelstene glimrede paa Hals og Hænder, andre Edelstene laa paa Bordet. Der laa desuden hendes øvrige Smykker, hendes Lomme tørklæde, nogle Bryst-Kniplinger og en Bønnebog og hendes ene, hvide Sko. Sløret var kun halvt i Orden. Hun saa ud, som om hun var standset i sin Paaklædning. Alt hendes Tøj er for stort. Det har passet hende, den Gang hun var ung og fyldig, men hun ser nu dobbelt sammenskrumpet ud i det.
- Hun sidder rolig en Stund, drejer saa Hovedet og ser paa Pip med sine sorte, stirrende Øjne, der ligger tilbage i de mørke Huler. Titel: Hvem er det?
38. ⁹³ Nærbillede af Pip. Han er dødsens angst. Han ser ud, som han vilde skriges, en Tid nægter Leberne at lystre, men saa siger han: Titel: Det er Pip - kommet for at lege.
39. ⁹⁴ Nærbillede af Miss Havisham. Hun nikker, kalder ham hen til sig. Han kom-

mer ind i Billedet. Hun lægger med en affektet Bevægelse sine Hænder paa sit venstre Bryst og siger; Titel: Mit Hjerte er knust. - Jeg faar undertiden sygelige Indfald, og saa ønsker jeg at se nogen lege. Naar! - - hvorfor leger Du ikke. - Leg, leg! Pip er vejet et Par Skridt tilbage, han ser sig raadvildt om, han er bange for hende, han tager sig sammen og med en Kaadhed, der er krampagtig slaar han ud med Armene og hopper op og ned. Pludselig stopper han op midt i Bevægelsen, med Armene udbredte siger han med Taarer i Øjnene: Jeg kan ikke lege - alting er saa underligt - og fint - og sørgeligt. Hun ler vildt, men et GLIMT AF SYMPATI findes dog i hendes afsindige Ansigt. Hun rejser sig og siger; Titel: Jeg skal vise Dig noget morsomt. Hun gaar ud af Billedet med ham ved Haanden.

40.95 Korridoren. Døren gaar op, og hun gaar i Lyset inde fra Stuen tværs over Gangen med Pip. Hun aabner en Dør, fra hvilket Lyset strømmer dem i Møde. Hun trækker ham med ind.

41.96 Bryllupsværelset. Svagere oplyst end Paaklædningsværelset. Ligeledes med Vokslys. I den gamle Kamin er der Djort Ild, men der er mere Røg end Ild. I korte Hug sees Kakkerlakkerne kravle rundt paa Kaminen, Uuret, der er gaaet i Staa, og hvis Visere er standset ved det samme Klokkeslet som Uuret i Paaklædningsværelset, tyve Minutter over 8. (Glemte at anføre i 37,92 hvor der findes et Væg-Uur og hendes Lommeur, som ligger paa Bordet. Maa ligeledes vises i Hug paa $\frac{1}{2}$ Meter. Miss Havisham støtter sig til sin Krybkestok og peger paa det lange Spisebord. Det er dækket op med mange Kufferter, men et Lag Skimmel og Støv dækker Dug og Tallerkner og Glas lige som alt andet. Midt paa Bordet findes en stor, sort, ubestemmelig Tingest, rund og temmelig høj, lignende en Paddenhat. Miss Havisham peger paa den og siger med en vild Latter: Det er min Bryllupskegle! - Paa det Bord vil jeg lægges, naar jeg er død. De skal komme og se paa mig alle sammen. Pip stirrer angst paa Kagen. I Hug vises Ldderkopperne, som kryber rundt paa den og har spændt deres Net ud mellem den og det nærmeste Service. Hun aander tungt og trækker ham med sig ud gennem Døren, som bliver staaende aaben.

42.97 Korridoren. Faar sit Lys fra de to aabne Døre. Idet de kommer ud, kommer Estella til, med sit Lys. Hun ser forskende med et fiffigt Smil paa Miss Havisham, derefter paa Pip, haardt og foragteligt. De gaar alle tre ind i Paaklædningsværelset.

43.98 Paaklædningsværelset.

43. Paaklædningsværelset. De kommer ind, og Miss Havisham sætter sig træt i Lænestolen. Hun ser afvekslende paa Estella og paa Pip, som forknyttet staa ved Døren. Estella "tørre ham ud" med sit Blik og sit Smil. Det fryder Miss Havisham. Hun vinker Estella over til sig. Pip følger hende med Øjnene, og der er haabløs Underkastelse og Beundring, Tilbedelse i hans Blik.

44. Nærbillede af Miss Havisham og Estella. Estella siger halvt hviskende: Titel: Skal jeg lege med ham, - han er jo en simpel Arbejderdreng? Miss Havisham smiler ondt og triumferende. Titel: Han har ogsaa et Hjerte, - knus hans Hjerte i hvert Fald. De skotter begge smilende til ham.

45. Nærbillede af Pip. Han har hørt deres Ord, og han ser fortvivlet paa dem.

46. Paaklædningsværelset. Miss Havisham opfordrer Estella til at spille Kort med Titlen: (ikke aldeles nødvendig) I skal spille Kort. Jeg vil se jer spille - ligesom Mænd spiller om Kvinders Hjerter. - Hvad kan Du spille, Pip? Han staa forvirret, han har glemt alting, synes han. Saa lykkes det ham at faa sagt; Titel: - Jeg - kan kun - Han rej. Miss Havisham bryder ud i en vild Latter. Estella ser paa ham med sammenknebnede Øjne, tager et Spil Kort frem og sætter sig ved et lille Bord. Pip sætter sig nylende ved Bordets anden Side, Estella giver Kort, meget gratisst og meget affekteret, han tager frygtsomt Kort for Kort op. Billedet toner langsomt bort.

47. Titel: Denne "Leg" varede en Times Tid - og Pip blev hanrejet ustandseligt. - Da han skulde gaa, traf han for første Gang en mærkelig Mand, som senere skulde komme til at betyde meget for ham. Gaardspladsen toner langsomt frem. Pip kommer ledsaget af Estella gaaende ned mod Gitterporten, hvor en Skikkelse venter (udenfor) (~~Billedet kan maaske mest skematisk optages udefra, saaledes at Skikkelsen sees i Nærbillede, enten med ryggen til, eller i halv Profil.~~) Estella hilser gammelkendt paa ham, da hun lukker Porten op. Han stirrer underligt undersøgende paa Pip, trækker en Smule paa Skuldrene. Estella rækker greben af en plusselig Indskydelse, Haanden ud gennem Jernstængerne og siger elskværdigt; Titel: God Dag, Sagfører Jagers. Miss Havisham venter Dem. Hun aabner hurtigt (saaledes at man ser, at hendes afmaalte, langsomme Væsen kun er en Forstillelse) Jagers gaar ind. Han tager Pip paa den ene Skulder, drejer ham imod sig og ser ham i Øjnene. Han siger ingen Ting, (blot ser) undersøgende paa ham. Estella forstaar lige saalidt som Pip noget af det, og ser desorienteret ud. Med en Snøften gaar Jagers. Estella laaser Porten. Pip bliver staaende udenfor. Han tager langsomt sin Hat af og bukker saa dybt, som han saa Onkel Fumblechook bukke. Hun ler koldt. Han ser hende bønligt i Øjnene. Der kommer et Sekund noget af Venlighed i hendes Øjne, men den kolde Haan vokser atter op. Hun siger inderligt hjerteløst; Titel: Synes Du, at jeg er smuk? Pip nikker med Taarer i Øjnene. Hun ser (smilende koldt) paa ham. Titel: SYXXXXXXXXXXXXXXXXX Vilde Du gerne kysse mig, maaske? Pip nikker sørgmodigt. Hun holder sin Mund hen mod Gitteret. Pip stirrer paa hende, tørre sin Mund med Bagsiden af sin Haand, nærmer sig med en ydmyg Bevægelse Gitteret. Hun slaar en iskold Latter op. Titel: Grød paa Vejen hjem. - Grød rigtig meget, Dreng! Hun gaar, og han brister i ubehersket Graad. Han holder krampagtigt fast om Jernstængerne og hulker. Billedet toner langsomt bort.

48. Begynder med Titel: Dage gik, Uger, Maaneder. - Hver Dag kom Pip hos Miss Havisham - og for hver Dag tilbad han Estella mere. - Hvert Saar, hun gav ham, lægtes af hans Taarer. - Men hans Liv gled roligt hen, indtil hin Efteraarsaften, da.... Toner frem. Hjørne af Kroen. Joe sidder ved et Bord i Nærheden af Kaminen med sin Toddy. Han er eftertænkssom som sædvanlig. Pip sidder ved Siden af ham, granskende en Avis, følgende

STORE FORVENTNINGER.

3die Akt.

107
1. Titel: De følgende 8 Aar havde i Forbindelse med den mystiske Velgørers eller Velgøreriendes Penge, forvandlet Pip ganske. Nærbillede af Pip. Han staar ved Vinduet og læser et Brev. Man kan se, at han har læst det mange Gange. Der er et Udtryk af længselfuld Glæde over hans Ansigt. Brevet vises. I Overmorgen kommer jeg til London med Middagsdiligencen. Saa vidt jeg husker, blev det jo aftalt, at De skulde tage imod mig, men i hvert Tilfælde mener Miss Havisham det, og derfor skriver jeg. Hun sender Dem sin Hilsen. Deres Estella. Han drejer Hovedet ind i Stuen, siger en Replik med samme lykkelige Smil.

108
2. Titel: Pips Ven og Kontubernal, Herbert Pocket. Nærbillede af Herbert. Han sidder paa Kaminbænken, svarer smilende i Retning af Pip, gør Plads ved Siden af sig. Pip kommer ind i Billedet og sætter sig. Herbert sukker og tager med en fortvivlet Gestus sin Lommebog frem, læser grublende i den. Titel: De to Venner havde forferdelig svært ved at faa deres Penge til at slaa til. De drøfter Situationen og gaar det sørgelige Regnskab igennem. Billedet toner bort.

109
3. Titel: To Dage efter ankom Estella til London. - De 8 Aar havde ogsaa forandret hende - til hendes Fordel - hvad det Ydre angik. Diligencegaarden Diligencen kører op. En Del Mennesker staar og venter, blandt dem er Pip, som er ganske elegant klædt, men har bevaret en vis Kejtethed over sig. (Et Paa Fangen, länkede sammen, vækker Opsigt. De drives forbi Pip, som interesseret betragter dem. Medens han for et Øjeblik har glemt, hvor for han er kommet og staar fortabt i Minderne om hin Dag i Mosen, kommer Estella til Syne bag ham og banker ham let paa Skuldren med sin Parasol. Han farer sammen, hilser hæfligt, mere end hæfligt og berører varligt hendes Haand. Hun er ikke venlig og ikke uvenlig. Hun tager sin Pung frem og giver ham den med Ordene; Titel: Jeg skal til Richmond, og De skal ledsage mig. Her er min Pung, af den skal De betale Udgifterne, saaledes lyder Ordrene. Pip gør en Del Vrgvl, men maa lystre. Hun lægger sin Arm i hans og de gaar.

110
~~Tonen op~~
4. I en lille, hyggelig Kafe (Gæstgiversted) Gennem et saabent Vindue kan man eventuelt se en Karet blive forspændt, medens de drikker Theen. De kommer ind og sætter sig. Der sidder en ældre Herre ved et Bord, da de kommer, og Pip ser meget trist paa ham. Han rejser sig og gaar. Pip sætter sig befriet. Estella har set det og smiler skælnsk. Pip bliver lykkelig over den lille Fortrolighed og griber hendes Haand, som han kysser. Hendes Ansigt bliver øjeblikkelig iskoldt. Titel: Naragtige Menneske, vil De da aldrig blive klog. Pip bliver forstømt, og hun opsuntrer ham atter Hun leger med ham, støder ham ned i den sorteste Fortvivlelse og løfter ham atter op i Solen (ved blot) et lysende Smil. En Tid sidder Pip aldeles stille og ser sørgmodigt ud for sig. Hun ser paa ham, og der kommer et hastigt Blik af Medfølelse i hendes smukke Øjne. Men saa skænker hun The op til sig selv og ham, og taler pludrende om alt muligt. Han svarer ikke, men sukker dybt. Titel: Pip månededes sit sidste Besøg hos Miss Havisham..... Billedet toner bort.

111
5. Toner frem Miss Havishams Stue. Idet Toningen er forsvundet, og Billedet klart, gaar Estella ud af Billedet. Miss Havisham ser efter hende med et triumferende Blik, halvt vanvittigt. Hun drager Pip ind til sig og siger stønnende; Titel: Hvor er hun smuk. - Elsk Hende. - Hvis hun kommer dig i Møde, saa elsk hende. - Hvis hun sønderslæder dit Hjerte - saa elsk hende. Billedet toner atter bort.

112
6. Ved Kafebordet. Toner frem. Han sukker dybt. Hun parodierer ham ved at

10
sukke endnu dybere. Han drejer langsomt Hovedet og smiler sørgmodigt, saa støtter han Hovedet i sine Hænder og stirrer mod Bordet. Hun bøjer sig og ser interesseret paa Dugen ogsaa. Titel: Er det en Plet paa Dugen, der interesserer Dem - Pip? Han kan ikke lade være at smile, men han smiler haabløst. Billedet toner bort.

7.113
15
Toner frem. Natbillede. Maaneskin. Udenfor Huset i Richmond. (*Et adstadigt gammel Hus med nogle Træer foran, som er klippet i stive og unaturlige Former*) Titel foran Billedet: Først ud paa Aftenen naede de til Huset i Richmond, hvor Miss Havisham havde bestemt, at Estella skulde bo, og hvis Beboere skulde indvi hende i det londonske Selskabslivs Undere. Karetten kommer kørende og standser. Pip staar af og hjælper Estella ud. De gaar langsomt op mod Huset. Pip et Skridt bagefter, Hun vender sig og spørger smilende, om han er træt. Han svarer, Titel: Ja, jeg er saa træt, saa træt - men alligevel kunde jeg blive ved at gaa og gaa - ved Deres Side. Hun sukker altoppgivende. Der er intet Udkomme med ham. De gaar op mod Huset. Pip trækker i en Klokkestreng. Der bliver Lys i et af Vinduerne. Hun giver ham sin Haand - med en mærkelig Bevægelse, som kunde antyde, at hun vilde række ham sine Læber. Han bøjer sig over hende.

8.114
5
Nærbillede af de to. Der er fuldstændig Salighed i hans Ansigt. Han lukker sine Øjne, for det er alt for dejligt, til at han vil se det. Et lille Smil toner frem paa hendes Ansigt. I sidste Øjeblik dækker hun sine Læber med sin Haand, der er behændet, han kysser Handsken, aabner sine Øjne og ser stumt paa hende.

9.115
15
De to i Fjernbillede. Hun smiler kaadt, tjetter ham paa Kinden. To Piger kommer styrtende ud af Huset og tager imod dem. Estella siger Farvel og gaar ind. Pludselig vender hun sig og gaar tilbage til ham. Han ser paa hende med Øjne, der lyser af Haab. Ganske uvilkaarligt fører han sin Haand til Læberne, som for at tørre den af. Hun ser længe i hans Øjne og siger saa: Titel: - Jeg glente at faa min Fung. Han graver fortunlet i Lommerne og finder den. Hun tager den og nikker med et gaadefuldt Smil Farvel. Hun forsvinder i Døren, som lukkes efter hende. Han bliver staaende og stirrer mod den lukkede Dør. Saa gaar han langsomt. Billedet toner bort.

10.
116
20
117
Titel: Nogen Tid senere indtraf Pips 21de Fødseldag, hvilket betød, at han blev myndig, - og han aflagde derfor Besøg hos sin Formynder, Sagsfører Jaggers. Forstuen hos Jaggers. Skriveren Wemmick sidder og arbejder ved sin Pult. Han er tør og mager, lav af Vækst. Hovedet er firkanteret og træet og synes at være hugget ufuldkomment ud af en elzsv Hejsel. Paa Hænderne har han en Mængde Sørgeringe. Ved hans Urkade hænger en Del Ringe og Signeter. Han er mellem 40 og 50. Hans Læber er smalle og Munden bred (~~Wemmick~~). Han hilser venligt paa Pip, da han kommer ind, og siger, at Jaggers er optaget. I det samme gaar Døren op, og en lille snavset, gammel Jøde kommer ned en Fart, som var han blevet sparket. Døren knaldes i efter ham, men aabnes, og en Pelshue kommer rygende ud i Hovedet paa ham. Jaggers Ansigt viser sig i Døren. Han siger; Titel: Jeg fører ikke Sager for Stempingsmændesker. Folk, der græder, kan sktuppe af. Forsvind! Jøden begynder sine Bønner igen. Han hulker og vil snide sig paa Knæ. Jaggers faar Øje paa Pip og hilser ham med kølig og afmaalt Venlighed. Jødens Vridninger gør intet Indtryk paa ham. Pip ser paa Jøden og siger en Replæk, som kun faar Jaggers til at trække paa Skuldrene. De gaar ind. Wemmick ser paa den hylende Jøde og siger; Titel: Gaa ud og græd paa Gaden. Jeg vil ikke have det Griseri herinde. Jøden forsvinder slangeagtigt.

11.
118
140
Jaggers Kontor. Et uhyggeligt Rum, som faar sit Lys fra et Loftsvindue, der er overklisteret med Papirastumper, som dækker Revner og Huller. Paa Væggene findes forskellige søre Remedier. En gammel rusten Pistol, en

Sabel i Skede. Flere underligt udseende Kasser og Pakker paa Hylder og paa Gulvet. Paa to Hylder staar to Gibsafstøbninger af nogle mærkelige Hoveder med svulne Ansigter og vanskabte Næser. Jagers højryggede Stol har kulsort Hesthaars-Betræk, der er slaaet paa med blanke Messingsøm. Paa Væggen overfor er Tapetet meget slidt, som af Folk, der har staaet og gnedet sig med Ryggen imod det. Alt er tilstøvet og jævnt snavset.

Pip sidder i Stolen, og Jagers staar op foran ham. Pip siger: Titel: Jeg vil gerne spørge, om jeg i Bag faar at vide, hvem min Velgører er? Jagers ryster bestemt paa Hovedet. Jagers tager derefter en sammenlukket Banknote op og giver den til Pip. Han siger, Titel: Luk det op og sig mig, hvad det er. Pip gør det, studser lidt og siger: Titel: Det er en Banknote paa 500 Pund. Jagers nikker og bider sig i Fingeren. Han siger efter at have stirret paa Pip en Tid; Titel: Af denne smukke Sum om Aaret - og ikke mere - skal De leve, indtil Deres Velgører viser sig. Pips Forsøg paa at faa lokket ud af Jagers, hvem Velgøeren er, strander og han gaar derefter.

12. Forkontoret. Pip kommer ud. Han gaar hen til Wemmick, ser sig om for at sikre sig, at ingen lytter, siger saa hviskende til Wemmick; Titel: Jeg har en god Ven, som jeg gerne vil hjælpe ind i en eller anden Handelsforretning, ved at laane ham en Sum Penge, - vil De hjælpe mig med det? Wemmick ser undersøgende paa Pip, saa tæller han paa Fingrene til 6 - ser skottende paa Pip og siger; Titel: Der er 6 Erver, her i London, Pip ser forbavset paa ham. Wemmick lader ham være forbavset en Tid, saa siger han; Titel: Det er ligegyldigt fra hvilken Bro De kaster Deres Penge i Vandet. Er det hellere, end at laane dem ud til en Ven. Pip forstaar nu Meningen og trænger ind paa Wemmick, som efterhaanden lader sig overøttale. Han overvejer Situationen, gaar pludselig med stigende Skridt hen til Jagers Dør, lytter længe, gaar tilbage, hvisker i Pips Øre; Titel: Det er forbandet smukt af Dem - og forbandet dumt, - Jagers tilgav mig aldrig, at jeg hjalp Dem, men jeg vil hjælpe Dem. Pip takker ham meget og gaar. Wemmick ser skeptisk og hovedrystende efter ham.

13. Titel: Denne Dag, der var en Glædens Dag for Pip - var en Sorgens Dag for Joe og Biddy. Køkkenet hos Joe. Han staar op henne ved Kaminen. Biddy sidder med forgrædte Øjne ved Bordet. Joe sukker dybt og siger til Biddy, at der maa skrives til Pip. Biddy rejser sig og aabner Døren ind til Stuen ved Siden af. Gennem den aabne Dør sees en Seng med tændte Lys (der er trukket for Vinduerne) Lagenet er lagt saaledes, at man ikke ser den Døde. Biddy standser derinde et Øjeblik, ser tærgmodigt paa Sengen, tager en lille Blækflaske og en Pennefjer og noget Papir og kommer stille ud med det. Hun sætter sig ved Bordet og dypper Pennen, ser spørgende paa Joe, som er fortvivlet over, at han ikke kan finde paa noget. Saa ser Biddy paa Papiret, en Taare falder ned paa det, medens hun skriver; Titel: Kære Pip. Din Søster er død. . . . Hun ser ud for sig, hendes Øjne søger Joes, og han gengælder altogivet hendes Blik. Hun brister i Grand, han gaar hen til hende, stilfærdigt tager han hendes Hænder, og forsigtigt lægger han hendes Hoved ind til sit Brøst, medens Taarerne pibler ned ad hans Kinder. Billedet toner bort.

14. Toner frem. Titel: Og næste Dag kom Pip atter ud til sit gamle Barndoms-hjem, som han næsten helt havde svigtet i de sidste Aar. Pip kommer gaende mod Suedien. Biddy kommer ud af Døren og tager imod ham.

15. Nærbillede af de to. Han er skamfuld, hun ser aabent paa ham med en svag Debrejdelse i Blikket. Han holder længe hendes Haand i sin. Saakommer Joe ind i Billedet. Da Pip ser ham, kaster han sig ind til ham. Der kommer noget som et Gensker af Lykke i Biddys Ansigt, da hun ser de to omslyngede. Hendes Øjne udtrykker red og dyb inderlig Kærlighed til dem begge.

H.
122

Køkkenet

Biddy og Joe. - Der skal
ind.

10

17. Stuen med Liget. Pip rejser sig langsomt fra Sengen (eller Kisten) Der er Tårer paa hans ~~Å~~inder. Henne ved Døren vender han sig en sidste Gang. Titel: Bedst var det, hun døde, Staklen, som havde været et Vrag siden hin Nat, da en ukendt Forbryders Haand vendte sig imod hende, - men han vilde saa gerne have sagt hende Farvel. (Kan udelades, og Oplysningen gives tidligere) Han gaar sagte ud og lukker Døren stille efter sig.

18. Køkkenet. Joe og Biddy som før. Biddy staar saa underligt op og ned hende ved Væggen. Joe ser tom paa Pip, da han kommer ud. Pip gaar hen til ham og tager hans Haand. Han ser paa Biddy, kælder paa hende. Hun gaar hen til ham. Han tager hendes Haand med sin anden. Billedet toner bort.

19. Titel: Dagen led, og Skumringen lagde sig over den tyste Smedie, da Pip atter tog bort. Skumringsbillede. Udenfor Smedien. Pip kommer ud, fulgt af Biddy og Joe. Pip og Joe tager hjertelig afsked med hinanden. Joe bliver staaende i Døren, fra hvilken Lyset strømmer ud i en Vifte(?) Biddy følger Pip paa Vej. De gaar langsomt sammen ud af Billedet. Joe ser efter dem med et stille, smerteligt Smil. Saa gaar han langsomt ind og lukker Døren efter sig.

20. Ved Enden af Haven. En høj Hæk og nogle Buske findes ved Siden af den Sti, de kommer gaaende paa. I nogen Afstand sees et Par Træer. Det er ved at blive mørkt. De kommer, standser. Pip ser sig om paa de kendte Steder. Saa siger han i en Titel: Ved De, hvad der er blevet af Orlick? Biddy farer sammen som i Angst, hun ser sig sky om. Hun siger; Titel: Efter hans Klæder at dømme, arbejder han i Stenbruddene. Hun ligesom gyser, staar lidt seende sig om; Titel: Den Aften hun døde, saa jeg ham her - og jeg saa ham for et øjeblik siden henne ved Træet der. Pip ser undersøgende i den angivne Retning, gaar et Par Skridt ud til Siden for at spejde ned over Stien.

21. Bag Hækken. Paa den anden Side skimtes Pip og Biddy. Orlick kommer forsigtigt til Syne. Han lytter med et fuldstændig djævelsk Ansigt.

22. Nærbillede af Pip og Biddy. Pip siger, Titel: Det harmer mig, at den Fyr forfølger Dem. - Jeg vil give saa mange Penge, det skal være, og opbyde alle mine Kræfter, for at faa ham drevet bort fra Eggen. Biddys Øjne lyser, da hun ser paa ham. Hun har Lyst til at lægge sig ind til ham, men hun tør det ikke. Hun nøjes da med at trykke den Haand varmt, som han giver hende til Afsked. Han gaar, og hun bliver staaende, seende efter ham.

23. Bag Hækken. Orlick staar, kiggende mellem Grenene, saa vender han sig. Med et vildt Blik i Øjnene siger han; Titel: "Drive mig bort" - Hæ! - Nej, Tøsen skal bli^{ve} min - og ham slaar jeg ihjel..... Han staar lidt, tænksomt sig om, drejer Hovedet i den Retning, Pip er gaaet. Titel: Ikke i Aften - senere! Saa gaar han langsomt i en saadan Retning, at man er klar over han hverken forfølger Pip eller Biddy. Billedet toner bort.

24. Titel: En Aften, nogen Tid senere, da Pip stod festklædt og skulde træffe Estella, modtog Herbert en glædelig Nyhed. Deres Stue. Pip staar klædt paa til Bal, da Herbert kommer styrtende ind med et Brev i Haanden.

- 32 en. Titel: Jeg er bleven tilbudt Stilling som Kompagnon i en udmærket Forretning, se her! Han viser Pip Brevet, og denne læser det med alle Teg paa Glæde. Overraskelsen kunde være større. Dette bemærker Herbert imidlertid ikke, han er i den syvende Himmel. Han snurrer rundt (maaske titel fra Side 118 om Silketøjene o.s.v.) Han styrter hen til Døren, vender tilbage, slaar Armene om Halsen paa Pip, og siger jublende, Titel: Tænk om jeg kunde gifte mig med Klara - i Løbet af - - et Aars Tid! - Jeg maa hen og fortælle hende det. Farvel. Han er allesteds halvt henne ved Døren, da Billedet fortsættes efter Titlen. Pip ser smilende og glad efter ham.
15. 131 25. Nærbillede af Pip. Han knapper sine Handsker, seende ud for sig med et lykkeligt Smil, knapper Handskerne skævt, fordi han ikke ser paa, hvad han foretager sig. Titel: Hvorledes skulde Herbert vide, at det var Pip, som gennem Wemmick, hemmeligt havde faaet det Kompagniskab i Orden ved at indbetale en Sum Penge - og sætte sig i Gæld. Pip opdager at have knappet skævt, sukker smilende, knapper op igen. Billedet toner Bort.
- 10 132 26. Titel: Ballet, hvor Pip skulde træffe Estella. Balsal. I Forgrunden sidder Estella og lader sig konversere af Drummle, en tung Skikkelse, med et tungt Væsen og tungt Nemme. Et dorskt Ansigt. Dinglaagtig. Af Karakter stolt, doven, nærig, tilbageholden og mistroisk. Han synes at anspænde sine Aandsevner saa meget som muligt. Startop sees i Nærheden. Han kigger nu og da, ligesom de andre Herrer, paa Estella. Han har fine kvindelige Træk.
- 10 133 27. Nærbillede af Drummle. Titel: Han hed Drummle, og han var en ubehagelig Fyr, som blev endnu mere ubehagelig i Pips Øjne, ved at han var Søn af meget rige Forældre og - gjorde aabenlys Kur til Estella. Han siger en dum Flovse og ler idiotisk. Han skærer Smilet af og synker tilbage til en mistroisk Skulen, der er graadig, naar han ser paa Estella.
- 5 28. Nærbillede af Estella. Titel: Estella var mere imødekommende overfor ham end overfor andre. Hun koketterer stærkt og ser yndig ud i sit udfordrende Costume.
- 5 135 29. Nærbillede af Startop. Titel: Han bar det mærkelige Navn Startop, og han var, ligesom Drummle en af Pips nærmeste Omgangsfæller. Billedet er ganske kort. Man faar kun Indtryk af hans Finhed, ved den Maade, han diskret underholder en ældre Dame paa. Hun er tilsyneladende meget charmeret i ham, og han forstaar det, han har Medlidenhed med hende, hvilket sees i hans Øjne, naar hun ikke ser paa ham.
- 136 30. Salen. I en Døraabning kommer Pip til Syne. Han spejder rundt.
- 137 31. Nærbillede af ham. Hans Ansigt formærkes, da han ser Estella i Selskab med Drummle. Han gaar frem i Billedet.
- 138 32. Nærbillede af Estellas Gruppe. Hun ser mod Døren og smiler nikkende. Drummle vender sig, og hans Mund fortrækker sig sløvt foragteligt. Titel: Naa, der har vi ham - Opkomlingen. Pip kommer ind i Billedet og hilser paa Estella uden at lægge Skjul paa sin Begejstring. Drummle ser dorsk til, ser uforskammet paa Pip og gaar tungt bort, efter at have bukket ironisk for Estella, paa en Maade som tydeliggør, at han ønsker hende til Lykke med Underholdningen. Pip ser kejtet efter ham og sætter sig.
- 139 33. Nærbillede af de to. Pip sidder lidt, usikker. Hun ser spørgende paa ham. Han vrider febrilsk Fingrene mellem hverandre, som om han vaskede sig, saa siger han, Titel: Han flagrer altid om Dem, denne Drummle. Han bliver foragtet. Han er en ondskabsfuld og simpel Dumrian.
- 140 34. Nærbillede af hende. Hun ser overlegent smilende paa ham, ligesom ventende noget mere. Saa siger hun, Titel: Naa.

35. ¹⁴⁴
400/5 Nærbillede af Pip. Han sidder forvirret. Saa siger han, Titel: De skænker ham Smil og Øjekast - som - som De aldrig skænker mig.
36. ¹⁴²
5 Nærbillede af Estella. Hun faar et Glimt af Go dhed over sig, Hun læner sig ind til ham. Hendes Skulder berører hans. Fortroligt siger hun, Titel: Herregud. Kan De ikke forstaa, at jeg holder ham for Nar - at jeg holder alle for Nar - undtagen Dem. - Skal jeg ogsaa holde Dem for Nar?
37. ¹⁴³
5 Nærbillede af Pip. Han stirrer paa hende. Der er Lys i hans Øjne. Hendes Aabenhjertighed faar ham til at foregøgle sig lynsnart, de dejligste Perspektiver.
38. ¹⁴²
5 Nærbillede af hende. Hun smiler spottende. Titel: Hvor tiid skal jeg advare Dem, Pip. - Jeg har intet Hjerte.
39. ¹⁴⁵
5 Nærbillede af ham. Han stirrer ud for sig, ser ikke paa hende. Billedet toner bort. 129
40. ¹⁴⁶
10 Toner frem. Afsnit af Billede Nr. 22. Bidy, som beholder hans Haand i sin og ser ham saa opofrende og kærligt i Øjnene. Toner bort.
41. ¹⁴⁷
5 Nærbillede af de to. Han ser op paa hende, aabner sine Øjne, som han har lukket halvt i. ¹⁴⁶ Sukker dybt, tager om hendes Haand, som hviler i Sofaen. Titel: Jeg elsker Dem, og jeg - - jeg elsker Dem, Estella. Han rejser sig tungt og gaar. Hun ser efter ham, og atter kommer dette Skumrings skær i hendes Øjne, men da Drummle i det samme kommer ind i Billedet, skifter hun Stemning og er atter Koketten.
42. ¹⁴⁸
10 Titel: Der var Uvejrl i Luften - da han gik hjem. Sølet, regnfuld Gade. Lygterne skinner taaget. Han kommer som en Silhøuet, standser lidt, ser sig om. Spejder pludselig henad Gaden. (?)
43. ¹⁴⁹
5 Indhug i Gaden. En Skikkelse, i hvilken man aner Orlick, gemmer sig ved at trykke sig ind i Indhugget.
44. ¹⁵⁰
5 Ved Pips Gadedør. Han laaser op og gaar ind. (Portner)
45. ¹⁵¹
5 Indhugget. Skikkelsen spejder frem. Et Grin sees paa Ansigtet. Han forsvinder ad en anden Vej.
46. ¹⁵²
10 Pips Værelse. Pip kommer, kaster det vaade Overtøj, tænder Lampen, sætter søg tungt og træt, lytter pludseligt, rejser sig og gaar hen til Vindue et.
47. ¹⁵³
5 Nærbillede ved Vinduet. Regnen skyller ned. Pludselig drejer Pip Hovedet, ser nervøst mod Døren.
48. ¹⁵⁴
5 Nærbillede ved Døren. Den gaar meget langsomt op, meget langsomt. Et Hoved stikkes forsigtigt ind. Øjnene spejder uroligt rundt. Det er Magwitch. Da han ser, at Pip er ene, lysner det hærgede Ansigt i et Grin.
49. ¹⁵⁵
5 Nærbillede af Pip. Han stirrer angst paa Gæsten. I hans Øjne ser man Genkendelsen vokse. En Anelse griber ham, han aander tungt. Stirrer.
50. ¹⁵⁶
10 Nærbillede ved Døren. Magwitch gaar ind. Han standser efter at have lukket Døren. Efter at have set paa Pip et Øjeblik, siger han, Titel: Tank, at det er lille Pip, som hjalp mig ude i Mosen - som jeg har gjort til en Gentleman. Han tager sin vaade Hue af og slynger Vædet hen ad Gulvet, stadig med et lykkeligt Grin.
51. ¹⁵⁷
5 Nærbillede af Pip. Han holder sig til Væggen, lukker Øjnene. Titel: Da brast hans store Forventninger - en Tugthusfange var hans Velgører. Han lader sin Haand glide over Panden. Aabner Øjnene.
Slut paa 3die Akt.

STORE FORVENTNINGER.

4de Akt.

- 158 Pipe Stue. Han staar som i Nærbilledet, der sluttede sidste Akt. Saa gaar han automatisk hen til et Skænkebord og laver sig med rystende Hænder en Grog. Abel stirrer paa ham. Han har ventet sig en anden Velkomst. Han ligesom synker sammen.
- 269 Nærbillede af Pip. Hans Hænder skælver, han skænker ved Siden af. Hans Øjne flakker hen mod Abel. Han "sejler". - Han fører Glasset til Munden, men standser i Bevægelsen. Stirrer undrende paa ~~XIX~~ Abel.
- 360 Nærbillede af Abel. Hans Øjne er fulde af Taarer. Den stærke, brutale Mand er ved at bryde i Graad. Han synker noget, siger i Titel: Jeg - troede, at De vilde blive glad - naar De fik at vide - at det var mig, der gjorde Dem til Gentleman. Han kniber Øjnene sammen for at presse Taarerne ud.
- 411 Nærbillede af Pip. Hans Udtryk bliver medlidende. Han gaar med Glasset i Haanden ud af Billedet, over mod Abel.
- 562 Stuen. Han kommer over til ham, trækker en Stol hen. Abel lader sig falde tungt ned i den. Han drikker graadigt Groggen, som Pip giver ham. Pip bliver staaende ved Kaminen. Abel ser sig pludseligt om, lytter. Titel: Sæt Skodderne for Vinduerne - og laas Døren. Pip ser forbavset paa ham og gør det. Abel følger hver Bevægelse med en stiv Stirren. Da Pip har laaset Døren, bliver han staaende i nogen Afstand fra Abel, som var han bange for at være ham nær. Abel vinker ham hen til sig med en klodset Bevægelse. Tøvende gaar han hen til ham. Abel tager i hans Frækkeopslag og trækker ham ned til sig. Titel: Jeg bliver hængt, hvis man finder mig bil. Jeg blev deporteret paa Livstid, efter sidste Flugtforsøg, - og der er Dødsstraf for at vende tilbage. Pip ser ligesom uforstaaende paa ham. Han frigrør sig med en Væmmelse, som han ikke kan skjule. Atter kommer det triste og forknytte op i Abel. Han sænker Hovedet og luder mod Gulvet.
- 764 Nærbillede af Pip. Han ser mørkt paa Abel. Titel: Hvorfor kom De tilbage?
- 866 Nærbillede af Abel. Frygtsomt høvende Øjnene svarer han: Jeg rejste fra et Land, som ligger mange Tusinde Mile stormfuldt Hav herfra - for at se Pip - min Gentleman, men.... Atter sænker han Hovedet.
- 966 Nærbillede af Pip. Han betragter Abel. En Blanding af Ubehag og Ækelhed. Frygt og Medlidenhed skifter i hans Ansigt.
- 1068 Nærbillede af Abel. Han tager kejtet en stor, tyk Tegnebog op af en Inder-Lomme (Han har meget Maa eller at faa fat i den, og maa knappe meget) Med et Ansigt, der vidner om plump Stolthed, rækker han Pip Tegnebogen. Titel: Det er Deres. Det er alt, hvad jeg ejer - og det er ikke saa lidt. De skal bruge det alt sammen - som en Gentleman. - Jeg har selv tjent det derovre - samlet det - til Pip, som gav en sølle Djævel no'en Skorper og holdt med ham. Han strækker det ud imod ham med en utaalmodig Bevægelse.
- 1168 Nærbillede af dem begge. Pip viger tilbage, som blev han fristet af Satan selv. Abel ser undrende paa ham. Et Raseri synes at bemægtige sig ham, han rejser sig og ser ud til at kunne gaa løs paa ham, men han besinder sig, lægger stille Tegnebogen paa Kaminen og synker ned i Stolen igen. Pip tager sig til Panden, alt svimler for ham.
- 1269 Trappegangen. Et diset Lys fra en Lygte straalet ind, idet en Skikkelse aabner Døren og gaar ind. Han river en Tændstik, og i Skæret ser man, at

det er Herbert. Han ser sig om i Gangen, synes at studse.

170
13. Nærbillede af en Krog. En sammenkrøben Skikkelse med Matten trykket saa dybt ned i Panden, at han ikke i Farten kan identificeres, farer op med en rotteagtig Bevægelse og styrter ud gennem den aabne Gadedør. Herbert ser efter ham. Ikke særlig foruroliget, da han jo ikke ved noget om Pips Gæst. Han lukker Døren, låser og gaar op ad Trappen.

171
14.
15.
16. Pips Stue. Pip og Abel omtrent som før. Pip gaar ud eller kommer i Billedets Begyndelse ind med nogle Madvarer. Han sætter dem for Abel, som griber hans Hænder og kysser dem. Pip trækker Hænderne til sig. Abel ser atter paa ham med sit saarede Dyreblik, men hans Interesse fanges af Madsen, han trækker en vældig Foldekniv med Hornskaft frem og siger med et plunt Grin, idet han flånger løs i en kold Postej, Titel: Det er anden Gang, De giver mig Mad, Pip. - Pip forsøger et høfligt Smil, men det bliver kun en Grimace. I det samme drejes der paa Dørhaandtaget. Begge ser angste derhen. (I et kort Nug vises Haandtaget) Abel tørrer Foldekniven af i Dugen og springer op. Han stirrer vildt og mistroisk paa Pip, som er nervøs baade for Mennesket udenfor og for Abel. Abel dækker sig bag Kaminen, lyttende og med Kniven klar. Pip gaar hen til Døren og spørger hvem det er. Der svares ude fra. Pip siger et beroligende Ord til Abel, som imidlertid ikke er beroliget, men stirrer frem bag Kaminen. Pip aabner Døren forsigtigt. Herbert maser paa for at komme ind, kan ikke forstaa, hvad der er i Vejen. Han kommer ind. Pip lukker hastigt Døren og låser. I samme Øjeblik springer Abel imod Herbert med aaben Kniv. Herbert ser skrækslagen paa ham og paa Pip. Pip gaar hen til dem.

172
17. Nærbillede af de tre. Abel er stadig en garde. Pip siger, idet han med Afsky drejer Abels Haand med Kniven bort, Titel: Han er - min Gæst. Han gør dig ingen Fortrød, Herbert, - og du - maa ikke gøre ham Fortrød. Du maa være tavs..... Abel har slugt hvert Ord. Han griber nu ind. Med Kniven i Haanden siger han, Titel: Tavs ja! - Sværg, at De vil være tavs. Herbert er forvirret, han ser fra den ene til den anden, han nikker automatisk. Abel river en lille Bibel op og forlanger af den forbløffede Herbert en Ed med det samme. Billedet tæner langsomt bort, medens Mden aflægges.

173
18. Titel: Det lykkedes næste Dag de to Venner at finde et Skjul til deres farlige Gæst, nede ved Floden. - og nu fulgte en Tid fuld af Spænding og Angst, men intet hændte, før... Pips Entré. Han kommer ind, stikker Nøglerne i Lommen, ser sig tilbage, inden han lukker Døren. Lytter. Der er kommet en Nervøsitet over ham, som præger ham. Han har et mere lidende Udseende. Der er kommet noget mere mandigt og bevidst over ham. ~~santi-~~ ~~digt.~~ Han ser i Brevkassen, idet han er ~~gæst~~ vil gaa ind i Stuen. Han opdager et Brev og tager det op. Ser lidt forundret paa dets smudsige Udseende. Titel: Ønsker De Gplyshinger om Deres Onkel Provis, Straffefangen, saa gør De bedst i at komme ned i den gamle Kose til det lille Slusehus ved Aalkovnen. De maa komme alene - og i Aften Kl. 9. Pip stirrer paa Brevet, forvirret og skrækslagen. Han ser sig skræmt om, aabner Døren paa Klem, spejder ud, lukker den, aabner forsigtigt Døren til Dagligstuen, ser ind, lytter, gaar ind og lukker efter sig.

174
19. Stuen. Han ser sig nervøst om, som ventede han at finde en Fjende bag hvert Gardin. En Portiére bølger svagt, han tager sig til Hjertet, styrter løs paa den, rive den ud fra Væggen. Tørrer Sveden af Panden. Han staar et Øjeblik, ser paa Været, skriver hastigt paa en Seddel. Titel: Er taget ud til Miss Havisham, har et vigtigt Ærinde. Hilsen Pip. Han er ved at falde om, støtter sig til Bordet, staar og raver et Øjeblik, gaar saa mod Døren. Idet den er lukket efter ham, tæner Billedet bort.

175
20. Titel: Det var ikke nogen hel Usandhed, at han tog til Miss Havisham, for han vidste, at Estella i disse Dage var paa Besøg hos hende, og han ønskede, nu - da det nele truede med at ramle - at tale en sidste Gang med den Kvinde, han elskede afsindigt. Udenfor Miss Havishams Hus. Tøner frem

Pip kommer gaaende op ad Gaden. (Billedet bør nok tages i lidt større Afstand end sidst) Da han er et Stykke oppe mod Huset, kommer Drummle ind i Billedet. Han ser haanligt grinende paa Pip, der vender sig. Ogsaa Drummle vender sig. De bliver staaende et Stykke fra hinanden, seende paa hinanden. Saa slaar Drummle en høj Latter op og gaar imod Apparatet. Pip vender sig og gaar langsomt imod Huset, pinlig berørt over Mødet. Han ringer paa.

(Mellem Billederne 20 og 21 kan indlægges et Billede af Abel i sin nye Bolig, med Udsigt over Floden og Skibsmasterne. Et saadant Billede vil jo noget tage Springet, som dog ellers kan forsvares)

176
21. Nærbillede af Drummle. Han ser spottende efter Pip. I hans dorske Ansigt kommer for et Øjeblik Liv, Ondskab og dum Overlegenhed.

177
22. Ved Gitterporten. (Dickens omtaler ikke, hvilken Portner der findes paa "Satis" paa dette Tidspunkt. Man har derfor frie Hænder, og kan anbringe en underlig gammel Type paa et taust og indelukket, menneskefjendsk Menneske) Pip lukkes ind uden Parlamenteren og gaar hurtigt op mod Huset. Den gamle ser efter ham med et fortinnet, intetsigende Blik.

178
23. Miss Havishams Stue. (Paaklædningsværelset) Miss Havisham sidder paa en Taburet ved Kaminen, og Estella halvt ligger, halvt sidder paa en stor blød Ude ved hendes Fødder (Saaledes skildrer Dickens det, men det forekommer mig noget for arrangeret). De ser begge forbavsede op, da Børen, efter at Miss Havisham har sagt: Kom ind, sæbner sig for Pip. Estella, der har siddet med et Broderi, ser op paa ham, og et Drag af Medlidenhed glider over hendes Ansigt, men forsvinder atter for den gamle Ro og Kulde. Hun broderer videre. Miss Havisham anviser ham Plads gentagne Gange, inden han bekvemmer sig til at sætte sig. Saa tager han Plads i hendes store Lænestol.

179
24. Nærbillede af de to Kvinder. De haarde Ansigter ser spørgende paa Pip.

180
25. Nærbillede af Pip. Pip sidder lidt og kæmper med sig selv. Saa siger han Titel: Jeg er kommet for at sige Dem, Estella, og Dem, Miss Havisham, at jeg nu er saa ulykkelig, som De begge har ønsket, jeg skulde blive. - Der er en saadan Lidelse i det udtærede Ansigt. Han sidder lidt, saa siger han langsomt og anstrengt, Titel: De har ladet mig gaa i den lykkelige Vildfarelse, at De var min Velgører. - Var det smukt? Han ser uden Vrede, dybt alvorligt paa hende.

181
26. Nærbillede af Miss Havisham og Estella. Miss Havisham ser paa ham med Vandviddet funklende i de sorte Øjne. Titel: Hvem i Guds Navn er jeg, at jeg skulde bære mig smukt ad. Hun smiler sindsygt, triumferende, og ser paa Estella, der ser koldt paa hende og paa Pip.

182
27. Nærbillede af Pip. Han sidder lidt, seende forskende paa Miss Havisham, saa drejer han Hovedet nedad og ser paa Estella. Der kommer et Skær af Smhed over hans lidende Træk. Han sukker dybt, føler en Svaghed, i det Øjeblik han skal sige de afgørende Ord, synker tilbage i Stolen, Titel: Estella, De ved, at jeg elsker Dem. De ved, at jeg har elsket Dem længe og inderligt. - Fra den første Dag jeg saa Dem i dette Hus. Han bliver siddende i samme Stilling. Han venter intet. Han vil blot sige det.

183
28. Nærbillede af Estella og Miss Havisham. Der er kuß Forundring i hendes Øjne. Koldt siger hun, efter ligesom at have hentet sit Svar ude fra Luften, Titel: De fantaserer. Jeg forstaar Dem ikke. - Det taler ikke til noget i mit Bryst. Hendes Blik bliver nærmest fornærmet. Miss H. trykker sin Haand mod sit Hjerte og smiler sygeligt, ondt triumferende.

184
29. Nærbillede af Pip. Han har ikke ventet andet. Han smiler smerteligt. Titel: Taler Drummle til noget i Deres Bryst?

30. Nærbillede af Estella og Miss H. Estella ser op paa Miss Havisham, hvis Sindssyge mere og mere bryder ud. Hendes Stemning er vildere og vildere. Denne Samtale har revet og flænget i hendes Saar, hendes Hjerter slaar heftigt, og Hændernes Knugen om det, kan ikke dæmpe dets Slag. Estella ser derefter paa Pip, der kommer et Glimt af Æmhed, da hun siger, Titel: Jeg skal giftes med Drummle, men vær ikke bange for, at han skal faa Glæde af mig.

31. Nærbillede af Pip. Han farer op, staar foran hende, med flammende Øjne, Hans Forstand nægter at gøre Tjeneste. Taarerne strømmer ned ad hans Kinder. Han vil tale, men han kan ikke. Han river i sit Halslinned som for at faa Luft, men ingen Lyd kommer over hans Læber.

32. Nærbillede af Estella. Hun strækker sin Haand ud imod ham, Titel: Her er min Haand, Skal vi skilles saaledes, De drømeriske Dreng - eller Mand? Pip kommer ind i Billedet, han bøjer sig ned, griber hendes Haand og presser den mod sine Læber. Hukkende siger han i Titel: Aah Gud velsigne - Gud tilgive Dem. Da slaar Miss Havisham en vild Latter op.

33. Stuen. Pip rejser sig langsomt. Uden at sige Farvel gaar han sløvt ud. Miss H.'s Latter stivner. Hun ser mod Døren, hvor han forsvandt, og for første Gang ser man et Glimt af Anger hos hende. Ogsaa Estella ser mod Døren. Miss Havisham bøjer sig og kærtegner hendes Nakke. Estella frigør sig med en Bevægelse, som var det et Krybdyr, der havde rørt hende. Billedet toner bort.

34. Titel: Ved Kalkovnen i Mosen - lidt før 9. Natstemning. Svagt Maanelys. I nogen Frastand sees den brændende og rygende Kalkovn. Et Stykke borte sees Slusehuset, i hvis Vinduer, der er Lys. Pip kommer gaaende, ludende og træt. I sine Tanker er han hos Estella. Men da han standser og kaster et trætstet Blik ud over de triste og uhyggelige Omgivelser, kommer han til at tænke over Faren ved Expeditionen. Man ser sig om, og der er fra nu af en vis Forsigtighed over ham. Han forsvinder i Nærheden af Slusehuset. En Skikkelse rejser sig fra en stor Mosetue og sniger sig efter, kaster sig ned, da han igen vender sig, Da han gaar videre, følges han af Skikkelsen, som man ikke kender.

35. Udenfor Slusehuset. Man kommer. Ved Døren standser han pludselig, lytten: de. Titel: Det var, som om nogen langt borte klagende raabte hans Navn, men han stoledede ikke længere paa sine Sanser og Nerver. Han drejer sig og ser rundt.

36. Panorama af Mosen i al sin Tristhed. Langt borte sees Galgen og Sømærket og, hvis det lader sig gøre, (de paa Bøen skimtes de to Slaveskibe).

37. Slusehusets Indre. Et Bord med et tændt Lys. En Bænk og en Feltseng med en Madras og et pjaltet Tæppe. Pip kommer langsomt ind, ser sig rundt, kalder, gaar frem til Bordet, tager Lyset i Haanden og vil undersøge Stuen. Da slynges Lyset fra ham med en stærk Bevægelse, det gaar ud. I Silhuet sees en Arm med en Knippel falde mod hans Hoved. Han segner om, Resten foregaar paa Gulvet. Man aner, af Bevægelser, der nu og da sees mod Vinduet, (som kan faa sit Lys fra Kalkovnen) at en Kamp finder Sted, men saa bliver alt roligt. Derefter rejser Skikkelsen sig op og tager noget andet i Armene, forsvinder ind i Mørket med det. Et Øjeblik efter viser Skikkelsen sig atter som Silhuet ved Vinduet, Skodderne lukkes, og kun en ubetydelig Smule Lys trænger ind mellem Revnerne i disse. Ovre i en Krog bliver der slaaet ild paa et Fyrtøj. Der sees nogle Gnist-ster, Tønderet tager fat, et Lys tændes, man ser endnu ikke, hvem Skikkel- sen er, da den vender Ryggen til og er mellem Apparatet og Lyset.

38. Nærbillede ved Væggen. Pip er snæret fast til en lodret Stige, som fast- ler til en Lem i Loftet. Hans belyses af Lysets Flimren. Han slaar Øjnene

Herbert bøjer sig over ham. Titel: Da jeg kom hjem og saa dit Brev, da fandt jeg..... Billedet toner bort.

207

46. Toner frem. Nærbillede af Bordet, hvor Sedlen ligger. Herbert og Startop læser Sedlen, som vises i et Glimt. De ser paa hinanden, drøfter det. Da kommer Herbert til at se ned paa Gulvet, hvor en hvid Seddel ligger. Han tager den op. Den vises i et Glimt. Billedet toner bort.

208

47. Toner frem. Nærbilledet af de tre Hoveder. Pip smiler og nikker svagt. Saa bliver hans Ansigt alvorligt. Han hvisker, Titel: Orlick ved alt om - vor Gæst. - Han er i Forbindelse med hans Dødsfjende, den anden Straffe-fange, vi maa..... Billedet toner bort.

SLUT PAA 4DE AKT.

S T O R E F O R V E N T N I N G E R .

5te Akt.

203
1. Titel: Fra dette Øjeblik brændte Jorden under Pips Fødder, og han tænkte kun paa at faa Straffefangen ud af Landet. - Men forinden Flugten, aflag- han et sidste Besøg hos Miss Havisham. Miss Havishams Stue. Hun sidder i en laset Lænestol tæt ved Kaminen, stirrende ind i Ilden med Albuerne støttet paa sine Knæ og Hænderne under Hagen. Hun hører ikke, at Døren gaar op, og Pip kommer ind. Han bliver staaende stille, seende sørgmodigt paa hende. Hun drejer langsomt Hovedet og ser paa ham. Det ser ud, som om hun havde grædt. Der er et helt andet Udtryk i hendes Ansigt, end vi før har set. Hun besvarer Pips Hilsen med et langsomt Nik, under hvilket hun ufravendt betragter ham med et svagt Udtryk af Ængst. Pip gaar hen til hende, flytter en laset Lænestol hen til Ilden og sætter sig. Miss Havis- ham tager hans Haand i sine. Han ser forundret paa hende, saa kysser han hendes Haand. Hun. Hun unddrager sig hans Kærtegn paa en saadan Maade, at man forstaar, hun ikke finder sig værdig til det eller har fortjent det.

204
2. Nærbillede af de to. Han sidder lidt, saa siger han, Titel: - Jeg kommer for at sige Farvel, Miss Havisham. - En af de første Dage rejser jeg langt bort - og kommer nok aldrig mere tilbage. Hun ser paa hans lidende Ansigt og brister i Graad. En ganske stille, sivende Graad, som slet intet har med hendes tidligere Temperament at gøre. Pip ser undrende paa hende. Han lægger sin Haand paa hendes Skulder og taler beroligende til hende. Hun løfter langsomt sit Ansigt og ser i hans Øjne. Titel: Kan jeg gøre noget for dig, Pip, - saa sig det. Pip ser mod Jorden.

205
3. Nærbillede af Pip. Han løfter atter Blikket, ser bønligt paa hende og siger, Titel: Jeg hjalp en god Ven ind i en Forretning, ved at indbetale et Beløb. Han ved ikke, at det er mig, og han skal aldrig vide det...

206
4. Nærbillede af hende. Hun nikker grublende, Der tændes et Lys i hendes Øjne.

207
5. Nærbillede af ham. Han fortsætter, styrket af den Velvillie han sporer. Titel: - Jeg underskrev Veksler, fordi jeg ikke ~~KAN~~ havde Penge nok - og nu - nu ejer jeg intet, Miss Havisham, - nu kan jeg ikke hjælpe ham mere - vil De - vil De hjælpe ham? - Han ser paa hende, ydmyg og skamfuld over at maatte bede om det.

208
6. Nærbillede af hende. Hun smiler lykkeligt. Taarerne blinker i hendes Øjne, hun nikker og trækker et Par Elfenbensplader op fra Livets Halvgydske- ring, inden hun skriver, siger hun: Men han ma aldrig faa at vide, hvor Pengene kommer fra. - Pips Svar behøves ikke. Hun ser paa ham med sit smertelige Smil, nikker svagt, spørger, Titel: Hvor meget drejer det sig om?

209
7. Nærbillede af ham. Titel: Ni - det er - ~~ni~~ hundrede Pund. Han ser paa hans Ansigt, at han er angst for, at Beløbets Størrelse skal faa hende til at skifte Beslutning.

210
8. Nærbillede af dem begge. Hun bøjer sig over Tavlerne og skriver. Hun gi- ver ham dem og siger, Titel: Sagfører Jagers vil udbetale Dem Beløbet. Pip griber hendes Haand og kysser den. Der er Fred over hende, og hun ser paa ham med straalende Øjne. Saa rejser Pip sig. Hun ser paa ham, Titel: Men er der intet, jeg kan gøre for Dem selv - stakkels Pip? Han sukker dybt, ryster paa Hovedet, klapper hendes Hænder. Hendes Ansigt bliver smertefuldt, pludselig, før han kan hindre det, kaster hun sig paa sine

Knæ og klynger sig med vœnvvittig Lidenskab ind til hans Bæn. Han forsøger at frigøre sig, men hendes Greb er kæmpagtigt stærkt. Titel: Tilgiv - Tilgiv mig - - Hvad har jeg gjort, hvad har jeg dog gjort. Han forsøger at frigøre sig. Hun slipper selv, kaster sig ind over Stolen og rystes i en kæmpagtig Hulken. Hendes Brudekjole er ved denne Bevægelse kommet meget nær til Ilden i Kaminen. Pip søger at tale til hende, hun svarer ikke. Han bliver staaende ved Døren, ser hende have Hænderne mod Himlen og skrigende, Titel: Min Gud min Gud, - hvad har jeg gjort. Tilgiv mig - Naade! Pip føler, at han ikke længere kan overvære hendes Selvbedrøvelser, og gaar stille ud. Døren lukker han sagte paa Klem.

217
9. Korridoren. Han staar lyttende ved Lysstriben, gaar langsomt, vender sig, staar tøvende, gaar saa meget langsomt.

218
10. Hendes Stue. Hun ligger endnu ved Stolen. Der er faldet Ro over hende.

218
11. Nærbillede af Kaminen. En Flig af hendes Slæb ligger nogle fæa Toner fra Ilden. Brændeknuderne danner en Bygning som et Korthus, der pludselig faldes sammen. Et Stykke brændende Træ falder ned paa Slæbet, der straks fanger.

218
12. Stuen. Hun ligger med Hovedet begravet i Lanestolen. Armene har hun slaaet et om Hovedet. Flammerne æder sig op i Kjolen. Hun sænder intet.

218
13. Trappegang. Meget mørkt, man skelner akkurat Pip, der er ved at gaa ned ad Trappen. Titel: Da skingrede et vildt Skrig gennem det øde Hus' Gange. Han farer sammen, lytter, løber tilbage.

218
14. Korridor. Nede i Enden af Korridoren, hvor den bøjer om i ret Vinkel, lyser et Brandværk, som bliver stærkere. Som Silhøuet sees Pip styrtende derned imod. Han forsvinder ved Ombøjningen.

219
15. Korridor. Pip ser Miss Havisham omspændt af Flammer. Han river sin Kavaj af (den er forsynet med dobbelt Slag) Idet han vil kaste den over hende, styrter hun ind ad Døren til Bryllupsværelset. Han følger efter hende.

218
16. Bryllupsværelset. Pip kaster Kavajen over hende. Hun falder paa Gulvet ved det store Bord. Han river den lange Dug af. Servicet og alt, hvad der findes træder ned over dem. Han kvæler de sidste Flammer. Toner bort.

219
17. Toner frem med For-titel: Men hendes Hjerte - som var brandt ud i Hadets Flammer - holdt op at slaa, nogle Timer senere. En Læge og et Par Hjelpepersker og Pip, hvis Arme er forbundne, staar ved Bordet, paa hvilket Miss Havisham ligger livløs. Hendes Hoved er forbundet og et hvidt Lagen dækker hende, saa kun Ansigtet er frit. Pip bøjer sig over hende.

220
18. Nærbillede af ham og hende. Hun slaar langsomt Øjnene op, ser paa Pip, hendes Læber bevæger sig. Han nikker langsomt. Titel: Jeg kysser Dem, Miss Havisham - jeg tilgiver alt. Han bøjer sig ned og kysser hendes Læber. Billedet toner langsomt bort.

221
19. Toner langsomt frem. Titel: Og nogle Dage senere roede en Baad i den tidlige Morgen ud paa Themsen - for at møde en Damper, som skulde til Hamborg. Om Bord sees Pip, med Bind om den ene Arm, Startop og Tugthusfangen. Startop fører den ene Aare, Pip den anden. Abel sidder agterude.

221
20. Nærbillede af dem. Photo fra Forenden. Abel stikker sin Haand ned i Flo- den, slaar Vandet af Pingrene og siger med et fredeligt Smil, Titel: Min kære Gut! Jeg synes ligefrem, at Vandet ved Boven spiller en Slags Søndagsmelodi. Pip drejer sit Hoved og ser fremover. Han skygger for Øjnene. Der er Uro i hans Ansigt. Titel: Jeg kan ikke lide den Baad som har fulgt

efter os i den sidste halve Time. Abel slaar det hen. Han er overmodig og føler sig glimrende til ^{fad}.

21. Nærbillede af Pip. Titel: Men Pip huskede, hvad Orlick havde sagt, og han frygtede "den anden" - Straffefangen med den arrede Kind - derude fra Mo- sen. Han stirrer aarvaagent ud mod den anden Baad.

22. Den anden Baad. I nogen Afstand sees den ro fremad. Der er Rorkarle og Styrmand. En Passager sidder indpakket saaledes, at man ikke kan se, hvor- ledes han ser ud.

22. Nærbillede af Pip. Han drejer Hovedet tilbage og ror.

23. Nærbillede af Baaden. Abel har siddet lidt i sine egne Betragtninger, da han pludselig vaagner op og ser fremad. Titel: Der har vi vores Damper. Alle ser fremad.

24. En Hjuldampers ~~Sees~~ i det ~~Fjerne~~ komme nærmere. Der staar kraftig Røg ud af Skorstenen, og Skummet staar op ved Boven og Skovlene.

25. Nærbillede af Baaden. Der kommer et Glimt af Glæde i Pips Ansigt. Han, der roer agterste Aar, giver en kort Kommando, og der tages fat i Aarerne Abel hjælper med den ene Haand Pip.

26. Titel: Da kom den anden Robaad nærmere. Baaden sees nærmere paa. Rorkar- lene strækker ud, opmuntrede af Styrmanden, som man ser er iført en Slags Uniform. Passageren dækker sit Ansigt med Tørklædet, han har om Halsen, og synes at fryse. Man ser kun hans Øjne, som spejder over mod den anden Baad.

27. Kort Billede af Damperen, fotograferet forfra. Den skyder gennem Vandet,

28. Pips Baad. (Fotograferet fra andet Partøj saaledes, at man har den skraat tværskibs) Der er Spænding i Pips og Startops Ansigter. Abel er den rolige ste. Han skænker ikke den anden Baad nogen Opmærksomhed, endskønt den nu kommer ind i Billedet og nærmer sig. Passageren vender halvt Ryggen til. Den anden Baad, der er en Skibslængde længere fremme, lader Aarerne hvile efter Ordre fra Styrmanden, den sjakker af og kommer paa Højde med Pips Baad. Pip ser derover, og der er meget Nervøsitet i hans Ansigt. Han ser tvivlraadig paa Abel, som nikker opmuntrende.

29. Kort Billede af Damperen, som nu er meget nær.

30. Kommandobroen. Rorgængerer er tvivlraadig, han drejer frem og tilbage paa Rattet. Kaptejnen spørger Lodsens om noget angaaende Baadene, Lodsens svarer. Titel: Det ser ud, som om de to Baade går, hvad de kan for et bli- ve oversejlede - vi holder Kurs. Der gives to Stød i Dampfløjten.

31. Pips Baad. (Fotograferet som 28.) Styrmanden i den anden Baad rejser sig og raaber, Titel: De har en tilbagevendt Deporteret i Baaden. Jeg anhol- der denne Mand og opfordrer ham til at overgive sig. Abel rejser sig. Pip trækker sin Aare til sig, idet den anden Baad ændrer Kurs og sejler ind paa Pips Baad. Abel stirrer paa Passageren, der drejer Hovedet. Hans Tørklæde falder ned. Det er Manden med den arrede Kind. Der er Dødsangst i hans Øjne, han søger at dække sig bag Styrmanden, idet Abel med et Skrig styrter over i den anden Baad. Springet er saa kraftigt, at han, der har faaet Tag i Compeyson, ryger udenbords med ham, idet samme som Damperen skærer ind i Pips Baad og kæntrer den.

32. (eventuelt) Her vilde et Billede maaske gøre godt, der ligesom var foto- graferet gennem Pips Øjne, hvormed menes, at et Optagelsesapparat skulde indbygges i en vandtæt Kasse og sænkes ned under en oprørt Vandflåde.

Der drejes nogle Meter nede under Vandfladen. De solbeskinnede Bobler stiger op - og Apparatet hæves atter over Vandet, langsomt.

236
35. Politibaaden. Herbert, Startop og Pip hales op. (De to kan være halede op, før man går til Billedet) Rorkarlene sidder og stirrer spændte ud over Vandet. (I Baggrunden ses Dampere drive af Sted med Dampen fossende ud af Spilderør og Skorsten) En af dem peger.

237
34. Nærbillede af Vandskorpen. Abel kommer til Syne, driver af Sted. Bøden kommer ind i Billedet, en Næve griber fat i hans Nakke og løfter ham op, han lever. Billedet toner bort med Titelen: Men "den anden" - var dernede i Dybet - og han blev dernede.

238
35. Toner frem. Titel: Den sidste Høst af Modbydelighed, som Pip havde følt for den stakkels ~~XXXXXXXXXXXX~~ Livsslave, svandt, da.... Politibaaden har lagt til Land. Pip er gæst i Land. Abel hjælpes, lønket, vaad og forkommen over Kælingen. Han staar foran Pip, ser i hans Øjne.

239
36. Nærbillede af de to. Abel er ved at segne. Han ser hjælpeløst paa Pip, løfter de lønkede Hænder, siger med Taarerne strømmende ud af Øjnene, Titel: - Pip - min Gut - min Gentleman - det er forbi med mig. Han falder forover med Armene om Pips Hals, synker nedad, men holdes oppe, fordi Lænkerne hænger i Pips Nakke. Pip løfter hans Hoved op, trykker sin Kind ind mod hans. Billedet toner bort.

240
37. Toner frem. Titel: Og Dagen kom, da han skulde dø - den jagede Mand, - men da Dagen kom, var der Fred i hans Sjæl. Fængsels-Sygestue. Abel ligger i Sengen, udmattet og afmagret. Pip sidder bøjet over ham. Abel aabner sine Øjne og ser paa Pip. Med et stille Smil siger han i Titel: Du svigtede aldrig - Du vil heller ikke svigte, naar jeg er død. - Bed Gud være en stakkels Synder naadig. Pip griber hans Haand og trykker den mod sin Kind. Abel lukker langsomt Øjnene og dør. Pip rejser sig beeverligt, ser svimmel ud for sig, smiler et underligt Smil, søger at holde Balancen, en strækker Armene ud og falder forover ind over Sengen. To Sygeplejersker kommer til, hjælper ham op, han aabner Øjnene, smiler i Feber.

241
38. Nærbillede af Pip. Han aabner Øjnene og stirrer fjernt ud for sig. Billedet toner over i

242
39. Slutningen af 39te Billede. Toner frem. Fangen filer som en gal sin Lænke over, medens Drengen ser paa det. Billedet toner bort, over i (Tab)

243
40. Nærbillede af Pip. Han smiler lykkeligt, Titel: Han er fri for Lænkerne - han er fri. Sygeplejerskerne ser paa hinanden, den ene ryster paa Hovedet. Billedet toner bort.

Slut paa 5te Akt.

6te Akt.

244
1.

Titel: Det kolde Bad og den udløste Spænding havde brudt Pips Nerver ned, og den følgende Tid levede han i en sølsom Verden. Toner frem. Fangen, der hugger Maden i sig, omgivet af Joes, Pips Søster og Miss Havisjam, Bidy og Estella, som alle ser djævels paa ham. Jagers og Wemmick kommer ind i Billedet med de to Gipsbuster under Armen, skoggerleende. Billedet toner over Abel, som sees bag Gitre, flængende løs i dem, Herbert kommer hen til Gitret og strøer grinende en Masse Peñgesedler ud, som Abel forgæves strækker Hænderne ud efter. Billedet toner over (Køretur) i Nærbillede af Abel, som ler skrækkeligt. Der panoreres, og man ser Pip og Estella i Bryllupsdragter sidde ved samme Bord som Abel. Orlick kommer med det Fad, i hvilket Posteien fra første Akt laa. Han viser ildevarslende, at det er tomt, slaar det i Gulvet. Estella haaner Pip og vender sig ffa ham. Drummle tager hende i sine Arme, han sidder bag hende med Hænderne over kors som en Tjener bag paa en Vogn, saa kommer Joe ind med en stor Hammer, tager Sigte paa Pips Ansigt med samme Bevægelser, som Orlick brugte i Slusehuset, han svinger Hamren, alle ler vanvittigt. Han knuser alt paa Bordet med Hammeren. Der gaar Ild i Dugen og Maden, Pip griber sig til Hovedet og stirrer paa ham. Joes Ansigt faar et bekymret Udtryk. Der køres nærmere, og Joe sees i Nærbillede. Billedet toner bort, kun Joes Ansigt bevares, han bøjer sig ned over et eller andet. ~~BT~~ Billedet toner over i

245
2.

Pips Sovekammer. Nærbillede af Pip, der ligger med lukkede Øjne og kaster sig i Sengen. Joe staar bøjet over ham. Pip slaar Øjnene op, stirrer paa Joe uden at fatte noget. Joe smiler lykkeligt. Pip spørger, Titel: Er det Joe? Joe nikker og svarer, Titel: Ja vel er det det, kære Pip, gamle Kammerat. Nu skal du snart blive rask. Joes Glæde er saa stor, at han vender sig om og tørrer Øjnene. Pip drejer sit Hoved og ser uendeligt kærligt paa ham.

246
3.

Nærbillede af Pip. Han lukker Øjnene en Gang imellem. drejer saa besværligt sit Hoved og spørger, Titel: Hvor længe har jeg været syg, kære Joe

247
4.

Nærbillede af Joe. Han drejer sig om mod Pip. Øjnene er røde. Han søger at dække sig bag et Smil, som ikke virker helt ægte. Han svarer, Titel: Meget, meget længe, kære Pip. - I Morgen har vi den første Juni.

248
5.

Nærbillede af dem begge. Pip griber Joes Haand og beholder den i sin. De bliver siddende saaledes, medens Billedet blendes af.

249
6.

Opblændning. Titel: Nogle Dage senere, da Pip var saa rask, at han kunde staa op.....Pips Stue. Han kommer ind fra Sovekammeret, iført en Slobrok eller lgn. Han gaar usikkert paa Benene, slipper først Dørhaandtaget, efter at have forsøgt at støtte paa Benene. Gaar over til Bordet, ser sig om. (Idet han kommer til Syne i Døren, kan han først stikke Hovedet ind og smilende se sig om, som vilde han berede Joe en Overraskelse. Man ser i hans Ansigt, at han er skuffet over, at Joe ikke er der) Henne ved Bordet kalder han. Titel: Joe! Han lytter, raaber en Gang til. Sætter sig tungt.

250
7.

Nærbillede af ham og Bordet. Han faar Øje paa en Seddel. der ligger paa Bordet, tager den og læser den. Titel: Da jeg igge wil vere te U Leglihej er jej rejset nu da du er Rask kære pip og wil have det bere ujen Måj. Joe. p.s. Alti de beste Wenner. Igge. Pips Ansigt vidner om, at Graaden er ved at bryde frem. Han lader kærtegnede Fingrene glide hen over Papiret, smiler ømt og sørgmodigt, da han atter læser de ubehjælpsomme Linier: *Phiedselig lytte kan og nu mod døren.*

Bilag A

251

8. Nærbilledet ved Døren. Den adskilte forsynt
Herberts Ansigt selv. Du er Spænding og
Uro over det, indtil han opdager Pip. Iaa
lyser det af Glæde.

252

9. Nærbilledet af Pip. Han smiler overasket.
Titel: Herreguds, Herbert. Kan du og se til
mig i min Bismund?

253

10. Nærbilledet af Herbert. Han bliver strændt
ved Døren. Titel: Men nu skal du ikke være
ensom mere. -

254

11. Nærbilledet af Pip. Han forstår ikke ganske.

255

12. Nærbilledet af Herbert. Med et taknemligt
og lykkeligt Løst sigt han. Titel: Jeg ved
alt, hvad du har gjort for mig, og jeg kan
for at sige dig, at mine Velgørenheder har hørt
som sine Tryster, at..... Billedet tøner bort.

256

13. Billedet tøner frem. Titel: Da Herbert gik,
var Pip ~~og~~ Kæmpen optaget i det Firma, hans
gode Hjerte havde ladet ham støtte, - medens
han var i sin Velmagt.... Herbert tager afsked
fra Pip, der stod op ad Kammeret som bedøvet.
Han ser ud for sig, fiert og sørgmodigt. Titel:
... og som over kein tilbage at tage afsked med
sin Damskammerkammermet - med Joe og Biddy... Efter et
blimt at ham, tøner Billedet bort.

Linder, der dog vidner om den største Finhed og Hjælpsomhed. Billedet to-
ner bort. *Han lytte stundt. Der er en stor Bredde*

se
Bilag
A

8. Titel: I sin Forladthed mindedes han to trofaste Øjne som altid havde hvilet paa ham i Kærlighed og Godhed. Toner frem. Nærbillede af Biddy. Hendes Øjne er store og ærligt hviler De paa ham. Et sødt ejegodt Smil tegner sig ved hendes Mund. Det er som om hun siger, - jeg skal altid være god imod Dig, altid. Billedet toner bort.

hij farvel
Bilag

9. Nærbillede af Pip toner frem. Han smiler som hun smilede, ser atter paa Seddelen. Titel: Hvad andet havde han vel at gøre, end at rejse ud til den gamle Smedie. - at bede Biddy om Tilgivelse og spørge om hun vilde være hans Hustru. Han ser Beslutningen modnes i hans Ansigt. Der kommer Styrke over ham. Han løfter sin Arm, som holdt han en usynlig Hammer, men lader den kraftesløs synke. Han sidder med et fjernt Blik. Titel: Hvad andet havde han vel at gøre, end at begynde i Smedien igen, - nu da Forventningerne var døde Han rejser sig, smøger Slobrokens Ærmer op, ser paa sine Arme, føler paa sine Muskler, slaar et Par "Hammer-slag" mod Bordet - tager sig i det - stirrer ud for sig, som saa han hel sit Liv passere Revy - kaster sig saa hulkende ind over Bordet. Billedet toner bort.

257

10. Titel: Da Pip to Dage efter nærmede sig Smedien, ventede der ham en Over-raskelse. Smedien. Flaget er hejst paa Flagstangen. Der er smykket med Blomster. Hvide Gardiner flagrer ved de aabne Vinduer. Pip kommer og kig-ger ind.

258

11. Stuen. Der er festligt og rent. Midt paa Gulvet staar Joe og Pip, i Stads-tøj. Han har sin Arm om hendes Liv. De staar seende ud for sig, tavse, Saa drejer Biddy Hovedet og ser mod Vinduet, hun giver et Skrig. Joe ven-der sig, smiler lykkeligt og overrasket. Biddy løber til Døren og ud.

259

12. Udenfor Huset. Pip griber Biddys Hænder og trykker dem varmt. Han ser forundret paa hende, spørger om, hvorfor hun er saa fin.

260

13. Nærbillede af Biddy. Rødmende siger hun, Titel: Det er min Bryllupsdag - og jeg er gift med Joe.

261

14. Nærbillede af Pip. Han stirrer paa hende, fatter det ikke, er ved at fal-de, lukker Øjnene et Sekund, aabner dem igen, smiler og siger, Titel: Biddy, - Du har den bedste Mand i Verden. Han drejer Hovedet og ser paa Joe; Titel: Og du, kære Joe, - du har den bedste Kone i hele Verden.

262

15. Nærbillede af Joe. Han nikker overbevist og lykkelig. Biddy kommer ind i Nærbilledet. Han trykker hende ind til sig.

se: Tilsøjler og Undertryk

16. Nærbillede af Pip. Han betragter dem begge to, læner sig ind til Husets Mur som for at kede sit Hovede. Han tager Hatten af. Vinden leger i hans Haar. I det Billedet langsomt toner bort faar hans Ansigt det gamle li-dende Udtryk.

17. Titel: Samme Aften rejste Pip bort. - Og i 11 Aar saa Joe og Biddy intet til ham. Men gennem Brevene som kom ude fra de fjerne Lande hvor han arbejdede og sled sig frem, vidste de, at det gik ham godt. - Og en Aften ved Skumringstid. Udenfor Smedien. Lyset straalier ud gennem Gardiner-ne. Pip kommer, noget ældet. Han standser udenfor Vinduet, saaledes at vi ser hans Ansigt. Han aander dybt, bliver staaende et Øjeblik, støttet til Muren, han tager sin Hat af og staar som han stod, da vi saa ham 16. Saagaar han til Døren og banker paa. Han aabner efter et Øjebliks For-løb og staar et Par Sekunder i Lyset der strømmer ud over ham.

18. Stuen. Joe sidder ved Kaminen, rygende sin Pipe. Mellem hans Ben og Ild-

sig om mod ham, tager om ham Haand.

267
20. Nerbilleden af Biddy. Hun siger, febat
med den største Gjæmsked, Titel: Er det Estella
De tænker paa? - Kan De aldrig glemme hendes?

268
21. Nerbilleden af Pip. Han ser paa hendes
Bevejelser tager Overhaand. Han knuizer
hendes Haand. Taarrene rødder frem; hans
Gjæm.

269
22. Nerb. af Joe. Hans Ansigt udtrykker
den dybeste Sorg. ~~han har sine~~ Gjæmsker
flakkes fra Pip til Biddy.

270
23. Nerbilleden af Pip. Han kan ikke beherske
sin Bevejelser. Han skjuler Ansigtet i sine
Hænder og giver sig hen til sin Stulken.

271
24. Skænen. De to bekræfter ham hjælpeløst.
Joe vil rejse sig for at trøste Pip,
men Biddy hindrer ham blidt i det.
Pip rejser sig og gaaer mod Døren. Her
finder han Herredømmet over sig selv.

272
25. Nerbilleden af ham. Han tarer sine Taar
bort. Brilles væk. Titel: Jeg - jeg er en
daarlig Kammerat - - Jeg bedrøvede jer for
jeres glødeste Aften! - - God mig god nat

273
26. Nerbilleden af Joe og Biddy. De sidder tæt
ind til hinanden. De r hørende Sorg og
Førstaaelse hos dem. De naar ikke, (blot ser
paa ham).

274
27.

Nær billedet af Pip ved Døren. Pip staar lidt, alene ved Døren og gaar. Billedet tages kort.

Her følger med Fortitlen: Han gik i Skumringen - op til Min. Havishams Hus - der var paa Vej til Adelskulisen.....

Billedet Nr ²⁷⁵ ~~28~~ i maskinskrivet Nr. 28.

24. Nærbillede af Biddy. Hun siger medlidende, Titel: **De ser saa ensom ud, kære Pip. - Kan De aldrig glemme Estella?**

25. Nærbillede af Pip. Han ser ud for sig. Ingen Muskel rører sig i hans Ansigt.

26. Smedien. Joe sidder paa Filebænken og smiler med vaade Kinder. Han er nervøs, mere, end vi før har set ham. Glæden har ganske bragt ham ud af "ligevægt. Han knuger sine Kinder med knyttede Hænder, smiler lyst, folder Hænderne nervøst, klapper som man klapper i et Teater, med den ene Haande aaben, den anden lukket, springer ned fra Filebænken, slaar i Ambolten, bliver stille med et og aander dybt. Gaar til Døren, staar et Øjeblik før han aabner, - aah det er saa dejligt saa dejligt. Der skal ligefrem spares paa det. Han vil ikke ind og se Pip endnu, vende lidt - nej, han kan ikke vente mere - og saa aabner han Døren, idet han hurtigt visker sdg over Ansigtet.

27. Stuen. Pip sidder seende frem for sig. Biddy har lagt sin Haand paa hans Skulder. De siger intet.

28. Kort Nærbillede af den nye Pip. Han sidder og muler ved sit Legetøj, en lille Ambolt med Hammer. Han er glemt og overflødig. Da Joe kommer ind, ser han straks gladere ud.

29. Stuen. De to opdager Joe, som er bleven staaende i Døren. Begge smiler. Pip rejser sig. Titel: **Inden det bliver mørkt - vil jeg gerne se - - Miss Havishams Hus - igen - jeg havde jo - jeg - var jo saa - lykkelig den Gang, - og der er - jo Minder, - der ogsaa.** Pip ser forlegent paa de to. Joe forstaar ham og nikker med bedrøvet Ansigt. Biddy, der som Kvinde ganske kan give sig hen til Elskovens Smerte ser med Æmhed paa ham. Han bøjer sig ned og tager lille Pip i Armene, ser uvilkaarligt hen mod Krogen bag Døren. I et Hug vises, at der hænger ingen "Rygvarmer" mere. Han knuger Drengen ind til sig, sætter ham fra sig og gaar mod Døren, vender sig idet han aabner og siger at han kommer snart igen. Gaar. Billedet toner bort.

30. Skumring eller lav Sol. Toner langsomt frem. Miss Havishams Hus, som er under Nedbrydning. (En Frihed, da Dickens skriver, at Huset forlængst er nedrevet, men da man dels ikke kan kende Stedet, hvis Huset er borte, og da man dels opnaar en Slags symbolsk Virkning, ved at lade Filmens sidste Billeder spille paa Baggrund af ruinagtige Bygninger, kan det nok forsvares) Pip kommer gaaende, langsomt, seende sig om. Han standser nu og da og betragter med Smerte de kendte Steder. Han standser noget overrasket og stirrer i en bestemt Retning.

31. Nærbillede af Pip. Man ser i hans Ansigt en flygtig Glæde vige for Tvivl

32. Nærbillede af en Bænk ved nogle delvis nedbrudte Mure. En sortklædt Kvinde sidder med bøjet Hoved. Man kender hende ikke. Hun sidder i dybe Tanker og rører sig ikke.

33. Nærbillede af Pip. Han staar endnu stirrende. Titel: **Han kendte hende ikke, men en Stemme hviskede til ham, - hvem hun var....** Med et Udtryk, som troede han ikke sine egne Øjne, - i en stor Undren, men ogsaa med noget af en stor Fred, gaar han langsomt fremad.

34. Nærbillede af Banken. Estella hører Skridt. Hun hæver langsomt sit Ansigt, ser Pip. I hendes Hoveds Bevægelse ser vi, at Pip kommer hende ganske nær. Der kommer noget uvilkaarligt bedende over hende, saaledes som hun sidder med Ansigtet vendt opad.

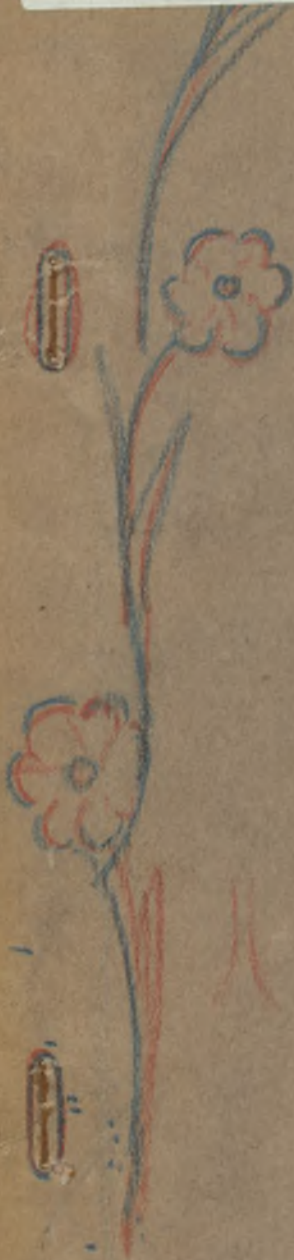
35. Nærbillede af Pip. Han ser nedad paa hende. Der er Mildhed og stille Glæ-

Nr. D-Ns, 1849

STORE FORVENTNINGER (DK, A.W.
Sandberg, 1922)

1921
E. Petersen
Norderby Gård
Vallby.
Ryge
Store Forventninger

1921/4

Store Forventninger.

1ste Akt.

1.

Kirkegaard.

Kirkegaard i en Moseegn i Nærheden af en Flod en Mils Vej fra Havet. 2 Ligstene med halvt udviskede Indskrifter og 5 smaa rudeformede, omtrent halvanden Fod lange Stene i en Række. Gravstedet er overgroet med Nølder og ligger ved Rester af en Kirkegaardsmur. Ude paa Mosen ses græssende Kvæg. I nogen Afstand skimtes Landsbyen med Landsbykirken. Langt ude ses Silhuetten af Fangeskibet. En Galge, i hvilken der hænger nogle rustne Lænker, og et Sømærke af Form som en Tønde, i hvilken hveranden Stav er borttagét, er det eneste, som rager op i den triste Ensformighed. Philip, som i Filmen vil blive kaldt Pip, sidder grædende paa Gravstedet med sine smaa Hænder glidende hen over den ene Ligsten.

2.

Nærbillede af Pip.

Han hulker stille, tørrer Taarerne af Øjnene og stirrer paa Ligstenen, af hvilken et kort Nærbillede kastes ind, saaledes at Ordene: "Samt Ovennævntes Hustru Georgiana Pirrip" tydeligt ses. Drengen kaster et haabløst Blik mod Himmelen, ser sig om, som søgte han Synet af et eneste venligt Menneske, sukker dybt og brister atter i stille Graad. (Maaske foran dette Billede en Introduktionstitel, saalydende: "Paa denne øde Kirkegaard fandt en stakkels lille Dreng hin graa Dag sine Forældres og sine Søskendes Grave").

3.

Ved Kirkegaardsmuren.

I Nærbillede ses Hovedet af Abel Magwitch komme langsomt til Syne; hans Ansigt og Haar er oversmurt med Dynd. Huden er

vablen af Nælder og revet af Torne. Han stirrer gennemborende paa Drengen, Titel: "Hold op med den Fløben, eller jeg skærer Halsen over paa dig".

4.

Kort Nærbillede af Pip.

Det giver et Sæt i Drengen, han ser dødelig angst paa Manden.

5.

Gravstedet.

Magwitch springer op. Han er i grove Klæder og har et Fangejern med en Stump Kæde om det ene Ben, han er uden Hat, har hullede Sko og en Klud bundet om Hovedet. Hans Tøj er gennemtrukket af Vand. Han hinker, med et Ansigt der fortrækkes i Smerte for hvert Skridt, over til Drengen, der er for lammet til at kunne flygte. Han tager Drengen under Hagen og siger skælvende af Kulde, med klaprende Tænder:

Titel: Vis mig, hvor du bor; peg hen paa Stedet.

Pip peger angst mod Landsbyen. Man ser tydelig, at han nærer Rædsel for at dreje Blikket bort fra den frygtelige Skikkelse.

6.

Landsbyen.

ses i et Glimt i det fjerne.

7.

Nærbillede

af de to. Magwitch (som fremtidig vil blive kaldt Abel) kaster sig, efter et Øjeblik at have set lurende paa Drengen, over ham og gennemroder hans Lommer. Da Drengen skriger, holder han hans Hoved trykket ned mod Jorden med Haanden for hans Mund. Lommerne er tomme, han finder kun en lille Humpel Brød, som han sluger i en Mundfuld. Da han har svælget det, rejser han Drengen halvt op ved et brutalt Greb i hans Skjortelinning og siger med Ansigtet tæt mod hans:

Titel: Hos hvem lever du - hvis du faar Lov til at leve -
hvad jeg endnu ikke er blevet enig med mig selv om.

Rædselsslagen gisper Pip:

Titel: - - hos min Søster - Mrs. Joe Gargery - Grov=
smeden Joe Gargerys Kone.

Abel stirrer et Øjeblik paa ham, ser ned paa sit ene Ben, ta=
ger om Fodhjernet, man ser, at det volder ham uhyre Smerte.

Titel: Du skaffer mig en Fil. Og du skaffer mig Føde=
varer. Og du bringer mig begge Dele. Eller ogsaa
river jeg Hjerte og Lever ud paa dig. - I Morgen
tidlig kommer du over i det gamle Batteri med det.
Og røber du med et eneste Ord eller Tegn, at du
har set et Menneske som mig, saa bliver Hjertet
og Leveren revet ud af Livet paa dig og stegt og
spist.

Pip lover skælvende at ville gøre alt. Abel rejser sig op og
rusker ham. Idet Drengen er gaaet et Par Skridt bort, raaber
Abel til ham:

Titel: Sig, at Gud maa straffe dig, hvis du ikke gør
det. Sværg!

Abel strækker sin Haand mod Himmelen og stirrer ufravendt mod
Drengen, som kopierer Bevægelsen. Abel nikker kort, og Drengen
løber ud af Billedet.

8.

Ved Kirkegaardsmuren.

Pip kommer til Syne og maa kravle over og falder ned paa den
udvendige Side. Han slaar sit ene Ben, tager sig til det med
smertefortrukket Ansigt, men glemmer Smerterne for sin
Angst. Han ser over Muren efter Abel.

9.

Silhuetbillede af Galgen.

Abel ses som en hinkende Skygge, gaar ind under Galgen. Han
ser op mod de dinglende Lænker, knytter Hænderne imod dem.
Billedet brydes.

10.

Nærbillede af Pip ved Muren.

Med alle Tegn paa den dødeligste Rædsel dukker han sit Hoved

ned bag Muren. Billedet toner bort, idet han næsten sniger sig ud af Billedets Forgrund.

11.

Joe Gargery's Stue

toner frem. (Hvad Dekorationen angaar, henvises her, ligesom for de følgende Dekorationers Vedkommende, til de særlige Dekorationsbilag). Foran Billedet en Titel:

Grovsmeden Joe Gargery, som var gift med Pips Søster, var en brav og skikkelig Mand, af hvilken Grund han var under Tøffelen.

Joe sidder ved Bordet i Køkkenet (Stuen er delvis et Køkken), der er noget uroligt over den tunge Skikkelse. Han purrer sig nervøst i det hørgule Haar, som hænger i Lokker ned paa begge Sider af hans glatte Ansigt. Hans lyseblaa Øjne søger til Døren, som staar aaben; han ryster fortvivlet paa Hovedet og synker hen i dybe Filosofier. Saa toner Pip frem i Døren. Han ser sig skræmt om efter Søsteren og beroliges, da han ikke ser hende i Stuen.

12.

Nærbillede af Joe.

Seende fortvivlet paa Pip siger han:

Titel: Hun har været ude en halv Snes Gange for at se efter dig, Pip, - og hvad værre er, hun har taget Rygvarmeren med.

13.

Nærbillede af Pip i Døren.

Han ser modfalden paa Joe, drejer Hovedet med en sky Bevægelse og ser ud i Mørket. Saa drejer han Hovedet tilbage og gaar langsomt ind i Stuen, sørgmodig drejende paa den eneste Knap, der findes i hans Vest.

14.

Et Stykke borte fra Smedien.

(Landevej eller smal Sti med Ellekrat) (Natbelysning)

Joens Kone staar saaledes, at hendes Ansigt er kraftigere be-
lyst end hendes øvrige Skikkelse. Hun er høj og knoklet, har
sort Haar og sorte Øjne. Hun bærer et groft Forklæde, der er
bundet sammen bag paa hende med to Stropper og fortil har en
Smæk, der er oversaaet af Naale i alle Faconer, i den ene
Haand har hun et Spanskrør. Hun ser sig truende rundt i Land-
skabet, vender sig og gaar langsomt ud af Billedet. (Foran
dette Billede en Introduktionstitel)

15.

Joe's Stue.

Joe er rykket hen til Ilden, som han roder i med en Ildrager
med den ene Haand, den anden Haand hviler paa Pip's Skulder.
Pip er meget ked af Situationen, og Joe søger at trøste ham,
men er lige saa nervøs selv. Pludselig drejer han Hovedet mod
Døren og siger:

Titel: Der kommer hun! Stil dig bag Døren, min Gut, og
gem dig bag Haandklædet.

Pip løber hen mod Døren.

16.

Nærbillede ved Døren.

Pip gemmer sig bag et Par Haandklæder, der hænger paa Væggen
bag Døren. Hun kommer frem i Døren, kaster et ransagende
Blik rundt i Stuen, spørger Joe, om Pip er kommet, støtter
sig til Døren med den ene Haand, mærker, at der er noget bag
den, gaar ind i Stuen og lukker Døren til, hvorved Pip af-
sløres. Hun gaar straks i Gang med en Afstraffelse, kaster
Spanskrøret, løfter Pip op i sine Arme, ryster ham og siger:

Titel: Hvem har flasket dig op, din unge Abekat.

Pip besvarer hulkende Spørgsmaalet, hvorefter hun kaster ham
ud af Billedet.

17.

Nærbillede ved Kaminen.

Pip kommer farende gennem Luften og gribes af Joe, som straks

sætter ham ind i det dybe Ildsted og ligesom danner en Skranke for ham med sine Ben.

18.

Nærbillede af Joe's Kone ved Spisekammerdøren.

Idet hun lægger Haanden paa Klinken, siger hun mod Pip:

Titel: Jeg trækker dig ud af Krogen, hvis du ikke straks siger mig, hvorfor du har pint Livet af mig med Angst og Ærgrelse. Hvor har du været?

19.

Nærbillede af Pip i Kaminen.

Grædende og gnidende sin Ryg svarer han:

Titel: Jeg har bare været henne paa Kirkegaarden.

20.

Nærbillede af Joe's Kone ved Spisekammerdøren.

Hun snøfter foragtelig, drejer sig med et pludselig Sæt om mod Døren, river den op, tager en stor Brødkniv frem, ser vildt paa Joe og Pip.

21.

Nærbillede af Joe og Pip.

Det giver et Sæt i dem begge, Pip kaster sig ind til Joe, som skælvende af Rædsel ser mod sin Kone.

22.

Nærbillede af Joe's Kone.

Uden at bemærke deres Sindsbevægelse tager hun et stort Brød frem, slaar det med et Slag ind mod sit Bryst, sætter Kniven i det og siger:

Titel: Kirkegaarden, ja det maa I nok sige - I to - I driver nok mig ud paa Kirkegaarden med det første, og I vilde blive et dejligt Par uden mig!

Hun skærer et Par Skiver af, pludselig fortrækkes hendes Ansigt af Smerte, hun har trykket en af de mange Naale ind i Brystet. Hun renser sig selv og Brødet for Naale. Billedet

toner bort.

23.

Billedet begynder med en Titel, der toner frem:

Da Familien Gargery havde spist - og
det var blevet Sengetid - - lød et -
Skud

(eller)

Ud paa Aftenen lød et Skud. Et af Fange-
skibene i nogen Afstand.

Fra Silhuetten af en Kanon lyser Ilden af et Skud. Nogle Skik-
kelser, der ses som Silhuetter, bevæger sig paa Dækket.

24.

Joe's Stue.

De tre sidder alle lyttende, der er Uro i deres Ansigter. Joe
i Titel:

I Aftes skød de Allarmskud efter en Fange, der
flygtede, og nu lader det til, at de skyder
Allarmskud efter endnu en.

De andre svarer ikke, Pip trykker sig blot ind til Joe. De bli-
ver siddende alle tre, som om de ventede at høre endnu flere
Skud. Billedet toner langsomt bort.

25.

Øde Strandbred med Mosevækster.

Compeyson, en Fange, der er iført lignende Tøj som Abel, men
har en flad, bredskygget, lavpullet Filthat paa Hovedet, kommer
vadende ind paa Strandbredden. Han halter og har ligesom Abel
et Jern om det ene Ben. Hans venstre Kind er vansiret af svære
Ar. Han forsvinder ind over Mosen. Billedet toner bort.

26.

Nærbillede af Abel,

som ligger i tung, dødlignende Søvn i Mosen. Billedet toner bort.

27.

Titel: Natten gled langsomt for Pip.....

Pip paa sit lille Tagkammer. Han sover uroligt.

Titel:Med rædselsfulde Drømme....

Billedet toner bort.

28.

Abel ved et Baal.

Han holder en rygende Stegepande over Ilden, griner djævelsk, stikker en vældig Gaffel, der har Lighed med et Fangejern, ned i Panden og løfter et dampende Hjerte op. Han slikker sig om Munden og kaster et djævelsk Blik paa Pip, som ligger livløs ved Siden af med blottet Overkrop. (Han ligger paa den ene Side, saa at han vender Ryggen til Apparatet). Billedet toner bort.

29.

Nærbillede af Pip i Sengen.

Han vaagner forvildet, ser sig angst om, føler paa sit lille Bryst, lytter til sit Hjertes Slag, et svagt Smil af Lykke over, at han endnu har det i Behold, tegner sig paa hans forpinte Ansigt. Han lægger sig med Haanden under Hovedet. Billedet toner bort.

30.

Titel: Da Dagen gryede....

Joe's Stue.

Et svagt, graat Dagsskær trænger ind gennem Vinduerne. Pip kommer, fuldt paaklædt, listende ned ad Trappen. Han aabner forsigtigt Spisekammerdøren, paa Hylderne skimtes en Mængde Mad. En Krukke Kødfars, en Skinkepostej, en Hare, som hænger i Bagbenene, en Krukke Brændevin.

Titel: Det var Juleaftensdag, og Smedens Spisekammer var derfor usædvanlig bugnende.

Pip stjæler noget Brød, nogle Osteskorper, omtrent en halv Krukke Kødfars og binder det ind i sit Lommetørklæde. Han hælder noget Brændevin af Dunken og fylder det i en Flaske, hvorefter han atter fylder paa Dunken af et Krus, der staar paa Køkkenbordet. Han stikker et Kødben og Skinkepostej i Lommerne. Derefter lukker han forsigtigt Spisekammerdøren og

lister ud af Billedet.

31.

Ved Døren, der fører fra Stuen til Smedien.

Pip kommer ind i Billedet, aabner Døren og forsvinder ind i Smedien.

32.

Smedien.

Han tager en Fil fra Filebanken og aabner lydløst Smediens anden Dør, der fører til det fri. Han forsvinder.

33.

Mosen.

Billedet toner frem. Pip baner sig møjsommeligt Vej ved at springe fra Tue til Tue.

34.

Titel toner frem: Og da han kom ud i Nærheden af det gamle Batteri.....

Billedet toner frem. Compeyson sidder ved en Grøftekant med Ryggen til Apparatet. Han har lagt Armene overkors og rokker som i Søvn. Pip kommer ind i Billedets Forgrund, ogsaa med Ryggen til, bliver staaende et Øjeblik, ser sig tilbage, som om han havde Lyst til at løbe bort, men tager Mod til sig og gaar hen imod ham. Fangen farer op ved Lyden af hans Skridt og drejer Hovedet.

35.

Nærbillede (stort) af Compeyson.

Der er Overraskelse og Skræk og hadefuldt Raseri i hans Ansigt, da han betragter Drengen.

36.

Stort Nærbillede af Pip.

Han stirrer med aaben Mund paa Fangen, lammet af Skræk.

37.

son 34.

Drengen og Fangen staar som forstenede over for hinanden. Plud-

selig gør Fangen et Spring frem og slaar ud med den ene Haand, men forfejler Slaget, hvorved han falder. Pip, der lynsnart har bøjet sig, løber alt, hvad han kan. Fangen rejser sig tænderskærende paa Knæene og truer efter ham.

38.

Ved en Grøft.

Pip kommer aandeløs springende, ser sig sky tilbage, springer over Grøften og forsvinder i Løb.

39.

Et andet Parti ved Batteriet.

Ved Resterne af en gammel Stensætning staar Abel knugende Armene ind til Kroppen, forfrossen og elendig. Han kan ikke støtte paa det Ben, om hvilket Jernet sidder. Han drejer Hovedet, idet Pip kommer ind i Billedet, gaar hinkende et Skridt imod ham, strækker Armene ud imod ham og ryster Hænderne utaalmodigt. Pip tager frygtsomt Fødevarerne frem. Abel kaster sig over dem og æder som en Hund. Da han faar Øje paa Flasken, river han den fra ham og drikker svælgende. Et Slags Velvære viser sig paa hans Ansigt, han ser et Sekund næsten mildt paa Pip, men Udtrykket viger for pludselig opdukket Mistro.

Titel: Du er vel ikke en troløs lille Satan? Du har vel ikke talt med nogen - eller bedt nogen følge efter dig?

Pip ryster paa Hovedet, Abel nikker beroliget, tager en Slurk og spiser videre. Pip ser sig om i den Retning, fra hvilken han kom, og siger, idet han atter drejer Hovedet tilbage:

Titel: De levner nok ikke ret meget til den anden.

Abel stirrer paa ham, forvirret, og spørger bøst og lurende:

Titel: Hvilken anden?

Pip drejer atter Hovedet som før og peger i den angivne Retning.

Titel: Ham, der havde ligesaadan Tøj paa som De, -- som jeg mødte før.

Abel bliver pludselig meget interesseret og spørger Drengen ud.

Pip forklarer, at den anden ogsaa havde Fodjern paa, hvilket gør Abel endnu mere urolig. Til Slut spørger Abel, idet hans Øjne næsten bliver blodskudte:

Titel: Havde han Ar paa venstre Kind?

Pip nikker. Abel griber ham i Skuldrene, ryster ham og spørger med Fraade om Læberne, hvor han traf ham. Pip peger rædsels-
slagen i samme Retning som før. Abel stirrer ud over Mosen, me-
dens han endnu holder Drengen fast, han forbereder et Spring
fremad, men stopper og tager sig i det. Smerterne i Benet har
mindet ham om Fodjernet. Han ser Filen stikke op af Pips Lomme,
river den til sig, kaster sig ned og filer som afsindig paa
Fodlænken. Pip kommer med et Par frygtssomme Replikker, som over-
høres, hvorefter han lister bort. Billedet toner bort.

40.

Titel: Der var samme Aften Julefest hos Joe - og alt
forløb programmæssigt indtil....

Joe's Stue, toner frem.

Man er kommet til kogt Flask. Joe's Kone kommer ind med Stendun-
ken og skænker op for Onkel Pumblehook. Han løfter det smilende
op, ser sig om med et glædesstraalende Blik.

41.

Nærbillede af Pip.

Han klamrer sig mod Hænder og Fødder til Bordbenet og følger med
forvildet Blik Pumblehook's Jonglering med Glasset.

Titel: Mon han opdager, at der er fyldt Vand paa Brændevins-
dunken???

42.

Bordet.

Han drikker. Ansigtet fortrækker sig i Smerte og Væmmelse, han
drejer sig flere Gange rundt med Hænderne opstrakte, styrter mod
Døren. Gæsterne ser forundrede og uforstaaende efter ham.

43.

Nærbillede af Pip.

Man ser paa hans Ansigt, at en frygtelig Tanke slaar ned i ham.

44.

Bordet.

Pumblechook kommer ind og segner ned paa sin Stol. Halvt livløs siger han:

Titel: Tjære.

Der bliver et Øjeblikks Diskussion om, hvor den Tjære kunde være kommet fra, men til Held for Pip lægger ingen Mærke til hans forvildede Ansigtstudtryk. Joe's Kone kærtegner Pumblechook og siger,

Titel: Genever og varmt Vand og Sukker og Citron?

Han nikker spøgelsesagtigt. Hun forsvinder i Køkkenet.

45.

Spisekammeret. Nærbillede af Joe's Kone.

Hun leder paa den øverste Hylde efter Geneverflasken og kommer herunder til at tage Postejfadet ned. Hun løfter Laaget og opdager, at Postejen er borte. Hun ser tomt ud for sig, sligt er aldrig før hændt, med det tomme Fad i Haanden vender hun sig om mod Stuen.

46.

Stuen.

Idet Gæsterne alle ser paa hende og møder hendes forvildede Blik, forsvinder Pip ned under Bordet og kryber mellem de andres Ben ud paa Gulvet. Han gaar næsten søvngængerisk hen mod Døren. Idet han fulgt af alles Blikke vil tage i Klinken, rives Døren op udvendig fra.

47.

Nærbillede af Døren.

Et Par Hænder stikker et Par Haandjern ind, og en Mand i

Sergentuniform siger ophidset:

Titel: Se der, skynd dig, kom her.

Pip viger skrigende tilbage, Døren rives helt op, nogle Soldater ses udenfor. Sergenten gaar ind, samtidig med at Joe i Spidsen for Selskabet gaar hen imod ham. Sergenten siger:

Titel: Jeg kommer i Kongens Navn og ønsker at tale med Smeden.

Joe spørger, hvad han vil. Sergenten holder det ene Haandjern frem mod ham og siger:

Titel: Vi skal bruge dette her med det samme, og Laasen er i Stykker. De maa reparere det straks.

Joe erklærer sig villig hertil og siger, at det vil vare en Times Tid. Sergenten og Soldaterne passerer ind igennem Døren.

48.

Smedien.

Joe kommer ud, kaster sin Søndagsfrakke, smøger Ærmerne op, gør Ild paa. Pip begynder at trække i Bælgen, men en af Soldaterne overtager Arbejdet. Gæsterne danner en interesseret Klynge.

Sergenten spørger Pumblehook om, hvormange Klokker er, og denne viser med stor Vigtighed Sergenten sit store Lommeur. Sergenten nikker og siger:

Titel: Vi omringer dem ved Midnat.

Billedet toner bort.

49.

Titel: I Mosen - ved Midnat.

De to Fanger ses i vildt Slagsmaal, som varer i nogen Tid. Nu og da skimtes nogle Skygger, som atter forsvinder. Pludselig kommer Sergenten fulgt af to Soldater ind i Billedet. Soldaterne lægger an paa Fangerne, som fortsætter Slagsmaalet. De øvrige Soldater kommer til, kaster sig over dem. De forsynes med

Jern. Abel siger, idet han tørrer Blodet af sig, til Ser=genten:

Titel: Det er mig, som har grebet ham! Det er mig, som overgiver ham til jer! Husk vel paa det!

Den anden Fange, som er slaaet halvt fordærvet og maa støttes af Soldaterne, siger stønnende:

Titel: Han vilde myrde mig! Jeg havde været Dødsens, dersom I ikke var kommet til.

Abel forsøger at rive sig løs og vil gaa løs paa den anden Fange, som angst dækker sig mellem Soldaterne. Da Abel forhindres i sit Forehavende, raaber han ude af sig selv:

Titel: Den Usling, han har ødelagt mit Liv, men jeg skal nok faa gjort op med ham en Gang.

Sergenten er træt af denne "Faddersladder", han giver Ordre til at tænde Faklerne, og dette sker. Idet Optoget sætter sig i Gang, ser Abel sig om.

Titel: Er der en her, som hedder Gargery og er Smed?

50.

Nærbillede af Joe,

som holder Pip i Haanden. Joe nikker. Pip ser angst op paa ham og saa paa Fangen.

51.

Nærbillede af Abel.

Han siger:

Titel: Jeg vil kun sige, at jeg har stjaalet fra Dem i Nat. Nogle Levninger, en Slurk Brændevin og en Postej.

52.

Nærbillede af Joe og Pip.

Joe ser forbavset paa ham. I Pips Ansigt tegner sig en stor Lettelse. Joe siger:

Titel: Jeg tror ogsaa nok, at min Kone savnede en Postej.

53.

Nærbillede af Gruppen.

15.

Idet Abel føres af Sted, ser han underligt dvælende paa Pip.
(I dette Billede bør maaske indlægges to korte Glimt af Abel
og Pip's Ansigter) Billedet toner langsomt bort.

54.

Titel: Og det sidste, lille Pip saa til sit "Pleje-
barn", var....

Toner langsomt frem Fangeskibets Faldreb. En Baad med Soldater-
ne og de to Fanger lægger til ved Faldrebet. Soldaterne har
Fakler, og der lyses med Fakler fra Skibet. I Skæret fra disse
føres Abel op ad Faldrebet. Billedet toner langsomt bort.

Slut paa 1ste Akt.

den
2--- Akt.

55.

Titel: Der gik et Aar, i hvilket der næsten ikke skete andet, end at Pip lærte alle Bogstaverne - hvor meget de saa end strittede imod.

Nærbillede af Pip og Biddy

siddende udenfor Smedien paa nogle gamle Vognhjul og lign. Biddy peger med sin lille, snavsede Finger i den Skillings- vise, de læser i eller forsøger at læse i. Pip kan ikke finde ud af det, hun river sig med let komisk Fortvivlelse i sit uredte Haar, der staar som en Sky omkring hende. Hun bøjer sig greben af en vanvittig Energi over Visen, peger ivrigt.

56.

Nærbillede af Visen:

Den fylder hele Lærredet.

Teksten er: Da jeg kom til London By,
 Faldera la la
 Faldera la la
 Da var jeg saa grumme sky,
 Faldera la la
 Faldera la la.

57.

Nærbillede af Pip.

Hans Fortvivlelse staar i et uhyggeligt Forhold til Tekstens kaade og livsglade Indhold. Han stirrer paa Bogstaverne. (Vil man ofre Tid paa det, kan man lave igen et Nærbillede af Bogstaverne, i hvilket man ser dem danse og slaas) Saa ser han beundrende op paa Biddy:

Titel: Bare du vilde sige mig, hvordan du er bleven saa forbavsende klog, Biddy.

58.

Nærbillede af Biddy.

Hun ser aldeles ikke storsnudet ud, blot tankefuld, saa siger hun:

Titel: Maaske det er, fordi jeg er Degnens Grandtantes Barnebarn, - jeg ved det ikke. - Det

kommer saadan af sig selv, - li'som Hoste.
 Hun tænker dybt over det. I Nærbilledet kommer Pips Ansigt til Syne, idet han trykker sin Kind ind til hendes. Hun smiler et sødt og kærligt Smil og lægger Armen om hans Skulder. Pludselig lytter de begge og drejer Hovedet i Retning af den aabne Dør til Smedien.

59.

Smedien.

Joos Kone staar i Ekstase, pegende med dirrende Fingre paa Orlick, som ser hadefuldt paa hende. Joe staar paa den anden Side af hende forsøgende paa at standse hendes rivende Ordstrøm.

Titel: Hørte du, hvad din Svend sagde, Joe - hørte du, han kaldte mig en Havgasse, - aah - hold paa mig.

60.

Nærbillede af Orlick

Titel: Smedesvenden Dolge Orlick. Den eneste i Huset, som ikke var bange for Joos Kone.

(Han beskrives Side 116 saaledes: Det var en bredskuldret, sværlemmet Karl, der aldrig havde Hastværk, men altid slentrede af Sted...med Øjnene fæstede til Jorden).

Han glor skulende paa hende, siger i Titel:

Ja, jeg kunde nok ha Lyst til at holde Dem - - under Vandposten og skylle Dem godt igennem.

61.

Nærbillede af Joos Kone.

Hun faar et Anfald af Vanvid. Banker sig paa Brystet, river Kappan af sig, løsner sit Haar og hvirvler det ud ved at svirre sindsygt med Hovedet. Hun skriger til Joe, at han skal tage fat.

62.

Smedien.

(Fotograferet, saa at den aabne Dør er i Baggrunden). Pip og Bidy stikker de forskrækkede Ansigter frem. Joe gaar hen til

Orlick og siger, at han skal holde op (muligvis to korte Titler her) Orlick svarer frakt. Joe gaar stille hen til Filebænken, lægger sin Hammer. Orlick er klar over, hvad der skal foregaa, han lægger sin Hammer uden at tage Øjnene fra Joe. Konen vakler over mod Væggen. Bevægelserne er meget langsomme -- og truende. De to bomstærke Mandfolk ved saa godt, hvad det drejer sig om. Joe, der er en rolig Natur, tager det med Ro, men der er tung Vrede i hans Ansigt. Orlick smøger Ermerne op. Da Joe kommer hen til ham, stirrende i hans Øjne, begynder han paa at knappe Skødeskindet op, hvilket Orlick tilsyneladende er i Færd med. (Et kort Glimt af hans Hænder kan vise, at det er Bluff). Men idet Joes Arme forsvinder paa hans Ryg, styrter Orlick sig over ham. Joe staar for det første Slag og langer ud. (Man maa formode, at de begge har Kendskab til elementær Boksning, saaledes som den opstod i den engelske Almue ved den paagældende Tid)

63.

Nærbillede af Joes Kone.

Hun følger med et vildt, forstyrret Blik Kampen. Hun er ikke ulykkelig over at være Kampens Aarsag, men hun er interesseret i Kampens Forløb, og i Huggene med Hovedet kan følges Stødene.

64.

Hjørnet af Smedien.

Kampen føres videre. Joe faar et Par Slag.

65.

Nærbillede af Pip og Bidy.

Med vidtaabne Øjne følger de rystende af Angst Slagsmaalet. Bidy tager beskyttende Pip ind til sig. Vil man det, kan man jo godt formilde Slagsmaalet lidt ved at lave en kort komisk Scene med Pip, som i Spændingen staar og mister Balancen og falder uden at tage Øjnene fra de Kæpende.

66.

Hjørne af Smedien.

Kampen føres videre. Orlick faar et Par forfærdelige Slag og falder bag over uden at rejse sig. Joe bøjer sig og ser interesseret paa ham. Han bøjer sig ned og løfter Orlick op paa sine Knæ. Han drejer Hovedet mod sin Kone og beder om Vand.

67.

Nærbillede af Konen.

Hun ligesom vaagner af en Døs. Hun slaar med Hovedet med et triumferende Grin, som om det var hende, der havde sejret, og gaar ud af Billedet.

68.

Ved Porten.

Hun vender sig, idet hun kommer til Porten (Døren) nikker og siger, at hun skal nok skaffe Vand. Pip og Biddy har trukket sig lidt tilbage for hende. Hun kalder paa dem, de gaar med hende.

69.

Nærbillede af Joe og Orlick.

Joes Hænder glider lægende hen over Orlicks skamslaaede Kinder, han er rigtig ked af det.

70.

Gaarden.

Biddy og Pip gaar fra Pumpen med en Træspand fuld af Vand. Det kniber lidt for Pip. Ved Pumpen staar Joes Kone med Armene i Siden, seende haanligt, men inderst inde lykkelig efter dem. Billedet toner bort i Titlen:

Ved Hjælp af den Spandfuld lykkedes det at faa Orlick tilbage til Livet. Han talte ikke om det passerede -- men han hadede Joes Kone fra denne Stund.

71.

Nærbillede af en gammeldags Almanak.

Øverst paa hver Side staar Maanedernes Navne. Der blades fire

Blade. Juni, Juli, August og September. Haanden, der blader, lader Fingrene glide ned over September og standser ved en ligegyldig Dato (Den 13de f.Ex.) Billedet toner bort.

72.

Titel: Den Dag skete der noget skæbnesvangert i lille Pips Liv.

Der begyndes med lille Opblænding, i hvilken kun sees Hovedet af en gammel Hest, som bevæger sig i Trav. Der blændes langsomt op, og Onkel Pumblechooks Køretøj afdækkes paa denne Maade. Han sidder paa Bukken. Der er Glans i hans Øjne, og han taler ivrigt med sig selv.

Titel: Han hed Pumblechook, og han var et Fjols, endda han var Joes Onkel.

Billedet følges lidt, saa blændes hurtigt af.

73.

Uden for Smedien.

Pip sidder paa det sædvanlige Skrammel, og Bidy har travlt med at pudse Vinduer. Pip sidder og skriver nøjsommelig paa en lille Tavle med Griffel. Pludselig lytter Pip og ser hen ad Vejen. Ogsaa Bidy kiger. Døren til Smedien fyldes af Joes Kone, som kiger, og endelig viser Joes sværtede Ansigt sig lyttende. Orlicks Hoved ses et Øjeblik inden for Ruden, spejdende, men det forsvinder atter.

74.

Ved Omdrejning af Vejen.

Køretøjet svinger om og kører gennem Billedet.

75.

Uden for Smedien.

Joes Kones Ansigt straalere pludselig, hun slaar ud med Armene og løber frem, idet Vognen kommer ind i Billedet. Onkel Pumblechook springer ned, hilser hastigt, ser sig om og stirrer truende paa Pip.

76.

Nærbillede af Pip.

Han ser fortvivlet paa Pumblechook. Aner ikke, hvad han har gjort, det trækker op til Graad.

77.

Nærbillede af Pumblechook og Joes Kone.

Han drejer langsomt Blikket fra Pip og siger, seende haardt paa hende:

Titel: Bliver den Dreng ikke taknemmelig i Dag, saa bliver han det aldrig.

Joes Kone ser paa Pip og paa Pumblechook, uvis og forvirret. Billedet toner bort.

78.

Titel: Vi blander af for Onkel Pumblechooks vigtige og vidtløftige Maade at forebringe sit Ærinde i Smedien paa. - Og beretter kort, at en delvis sindssyg og meget rig Dame, Miss Havisham, som boede oppe i Byen, ønskede, at en lille Dreng kom og legede med en lille forældreløs Pige, Estella, som boede hos hende. - (Titlen kan nok forkortes en Del)

Ny Titel: Og en Time efter befandt Onklen og Pip sig foran Miss Havishams fængselslignende Hus.

Foran Miss Havishams Hus.

En stor, gammel, styg, grundmuret Bygning, beliggende noget tilbage fra Gaden. Foran en Gaardsplads, afspærret af et svært, gammelt og rustent Gitter med Port. Nogle af Vinduerne er muret til, og de Vinduer, som findes i nederste Etage, er spærret med rustne Jernstænger. Onklen og Pip kommer hen til Gitterporten. Onklen ringer paa en Klokke.

79.

Nærbillede af Estella.

Hun ses nærmest som Silhuet mod et Vindue. Hun sidder og syr paa et lille Broderi.

Titel foran Billedet: ESTELLA....

Hun ser op fra Sytøjet med langsom afmaalt Bevægelse, kiger ud, rejser sig og aabner Vinduet.

80.

Gitterporten,

set oppe fra Vinduet. Onklen og Pip. Pumblechook bukker meget dybt og slavisk, Pip hilser ogsaa, usikkert. Da han ser Onklens umaadelige Høflighed, efteraber han den, saa godt han kan.

81.

Nærbillede af Estella.

Titel: Hvem er I to?

82.

Nærbillede af Pumblechook og Pip.

Begge staar med Hattene i Haanden. Onklen siger, idet han atter bukker:

Titel: Vi er Pumblechook.

Pip bukker igen.

83.

Nærbillede af Estella.

Hun ser haanligt paa dem, nikker nedladende, trækker sig langsomt og dronningeagtigt tilbage og lukker Vinduet. Forsvinder i Værelsets Mørke.

84.

Titel: Det varede længe, før der blev lukket op.

Nærbillede ved Gitterporten. Photo ude fra Gaden.

Onklen og Pip staar taalmodige og venter. (Hvis man vil, kan man lægge et Par Titler ind. Onklen bruger Ventetiden til at høre Pip i den lille Tabel) Estella kommer langsomt og værdigt frem bag Porten. Hun har et stort Knippe gammeldags Nøgler i Haanden. Med irriterende Langsomhed udsøger hun sig om. Medens dette staar paa, ser hun Gang paa Gang haanligt undersøgende paa Pip, hvis Øjne udtrykker vild og uforbeholden

Beundring, Forvirring og Skamfuldhed. Han piller ved sit Tøj, gnider Snavset af den ene Træsko med den anden o.s.v. (Måske et Par hurtige Nærbilleder ind af de to)

85.

Langt om længe faar hun den svære Nøgle fundet og faar aabnet. Pumblechook vil gaa foran Pip ind, men Estella holder ham tilbage med største Tegn paa Forargelse og Modbydelighed. Pip kommer ind, og Porten smækkes til.

Pumblechook bliver forbløffet staaende udenfor og ser de to forsvinde over Gaardspladsen.

86.

Husets Hoveddør.

Den er spærret af to Kæder, rustne og svære i Leddene. De to kommer forbi. Pip ser forundret paa Kæderne, vil spørge, men tør ikke. Estella ser haanende paa ham. Smiler svagt med nedadtrukne Mundvige.

87.

Husets Sidedør.

De to kommer ind i Billedet. Estella gaar først ind ad Døren, da de er inde, lukker hun den, sætter en tung Jernstang for. Tager et Lys, som staar paa en Hylde, og gaar foran.

88.

Lang, bred, mørk Korridor.

De to Børn ses komme (bagfra). De bliver mindre og mindre. Lysskæret flakker mod de mørke Vægge, hvor Tapetet hænger i Laser. For Enden af Gangen drejer de om og forsvinder.

89.

Ved en bred, svær Egetræstrappe.

Børnene kommer og gaar op ad Trappen. De er kun belyste af Estellas Lys og maaske af en ganske svag Lysning oppe fra.

90.

Uden for Døren til Miss Havishams Værelse.

De kommer. Hun skyder ham hen til Døren.

Titel: Gaa ind Dreng.

Han ser forknytt paa hende. Hun smiler et meget uforskammet Smil og gaar bort med Lyset. Han ser efter hende, ser sig angst om, banker frygtsomt paa. Lytter, drejer langsomt Haandtaget og aabner Døren. Et gult Lysskør strømmer ud over ham. Han ser i hans Ansigt, at det, han ser derinde, nærmest gør ham bange. Han gør en Bevægelse som for at trække sig tilbage, men hører en Stemme derinde, nikker svagt og gaar ind.

91.

Dørens indvendige Side.

Han kommer ind, lukker Døren efter sig og bliver staaende, stirrende med store, forvildede Øjne paa det, han ser.

Titel: Intet Under at lille Pips Øjne forbavsede gled rundt i dette underlige Værelse.

92.

Miss Havishams Værelse.

(Der panoreres over de tre Vægge, langsomt)...Værelset er et Slags Paaklædningsværelse. Halvt pakkede Kufferter staar hist og her, de flyder af Kjoler, Festrdragter og Hverdagskjoler, Slør og Hatte. Paa Væggene gamle Tapeter, som en Gang har været meget pragtfulde. Lampetter paa Væggene med Voksllys. Der er intet Dagslys, men saa mange Voksllys, at Værelset er godt oplyst. Naar Billedet naar tredie Væg ses et Slags Toiletbord med et Spejl i forgyldt Ramme. Der ligger et hvidt eller rettere gulnet Tæppe, broderet, paa det. I en Lønestol sidder Miss Havisham med Haanden til Kinden i dybe Tanker, Hun rører sig ikke og virker som en Voksfigur. Hun skildres saaledes: Hun var klædt i kostbare Stoffer, Atlask, Kniplinger og Silketøj. Hendes Sko var hvide, og ned fra hendes hvide Haar

hang et langt, hvidt Slør. Hun havde Brudeblomster i sit Haar. Edelstene glimrede paa Hals og Hænder, andre Edelstene laa paa Bordet. Der laa desuden hendes øvrige Smykker, hendes Lommetørklæde, nogle Bryst-Kniplinger og en Bønnebog og hendes ene, hvide Sko. Sløret var kun halvt i Orden. Hun saa ud, som om hun var standset i sin Paaklødning. Alt hendes Tøj var for stort. Det har passet hende, den Gang hun var ung og fyldig, men hun ser nu dobbelt sammenskrumpet ud i det. Hun sidder rolig en Stund, drejer saa Hovedet og ser paa Pip med sine sorte, stirrende Øjne, der ligger tilbage i de mørke Huler.

Titel: Hvem er det?

93.

Nærbillede af Pip.

Han er dødsens angst. Han ser ud, som om han vilde skringe, en Tid nægter Læberne at lystre, men saa siger han:

Titel: Det er Pip - kommet for at lege.

94.

Nærbillede af Miss Havisham.

Hun nikker, kalder ham hen til sig. Han kommer ind i Billedet. Hun lægger med en affektet Bevægelse sine Hænder paa sit venstre Bryst og siger:

Titel: Mit Hjerte er knust. - Jeg faar undertiden sygelige Indfald, og saa ønsker jeg at se nogen lege. Naa! - - hvorfor leger du ikke. - Leg - leg!

Pip er vejet et Par Skridt tilbage, han ser sig raadvild om, han er bange for hende, han tager sig sammen og med en Kaadhed, der er krampagtig slaar han ud med Armene og hopper op og ned. Pludselig stopper han op midt i Bevægelsen, med Armene udbredte og siger han med Taarer i Øjnene:

Jeg kan ikke lege - alting er saa underligt - og fint - og sørgeligt.

Hun ler vildt, men et GLIMT AF SYMPATI findes dog i hendes afsindige Ansigt. Hun rejser sig og siger:

Titel: Jeg skal vise dig noget morsomt.

Hun gaar ud af Billedet med ham ved Haanden.

95.

Korridoren.

Døren gaar op, og hun gaar i Lyset inde fra Stuen tværs over Gangen med Pip. Hun aabner en Dør, fra hvilket Lyset strømmer dem i Møde. Hun trækker ham med ind.

96.

Bryllupsværelset.

Svagere oplyst end Paaklædningsværelset. Ligeledes med Voksllys. I den gamle Kamin er der gjort Ild, men der er mere Røg end Ild. I korte Hug ses Kakerlakkerne kravle rundt paa Kaminen, Uret, der er gaaet i Staa, og hvis Visere er standset ved det samme Klokkeslet som Uret i Paaklædningsværelset, tyve Minutter over 8. (Glemmt at anføre i 92, hvor der findes et Væg-Ur og hendes Lom-mour, som ligger paa Bordet. Maa ligeledes vises i Hug paa 1/2 Meter) Miss Havisham støtter sig til sin Krykkestok og peger paa det lange Spisebord. Det er dækket op med mange Kuverter, men et Lag Skimmel og Støv dækker Dug og Tallerkener og Glas ligesom alt andet. Midt paa Bordet findes en stor, sort ubestemmelig Tingest, rund og temmelig høj, lignende en Paddehat. Miss Havisham peger paa den og siger med en vild Latter: Det er min Bryllupskage! - Paa det Bord vil jeg lægges, naar jeg er død. De skal komme og se paa mig alle sammen.

Pip stirrer angst paa Kagen. I Hug vises Edderkopperne, som kryber rundt paa den og har spændt deres Net ud mellem den og det nærmeste Service. Hun aander tungt og trækker ham med sig ud gennem Døren, som bliver staaende aaben.

97.

Korridoren.

Faar sit Lys fra de to aabne Døre. Idet de kommer ud, kommer Estella til med sit Lys. Hun ser forskende med et fiffigt Smil paa Miss Havisham derefter paa Pip, haardt og foragte

ligt. De gaar alle tre ind i Paaklædningsværelset.

98.

Paaklædningsværelset.

De kommer ind, og Miss Havisham sætter sig træt i Lanestolen. Hun ser afvekslende paa Estella og paa Pip, som forknytt staar ved Døren. Estella "tørrer ham ud" med sit Blik og sit Smil. Det fryder Miss Havisham. Hun vinker Estella over til sig. Pip følger hende med Øjnene, og der er haabløs Underkastelse, Beundring og Tilbedelse i hans Blik.

99.

Nærbillede af Miss Havisham og Estella.

Estella siger halvt hviskende:

Titel: Skal jeg lege med ham, - han er jo en simpel Arbejderdreng?

Miss Havisham smiler ondt og triumferende.

Titel: Han har ogsaa et Hjerte, - knus hans Hjerte i hvert Fald.

De skotter begge smilende til ham.

100.

Nærbillede af Pip.

Han har hørt deres Ord, og han ser fortvivlet paa dem.

101.

Paaklædningsværelset.

Miss Havisham opfordrer Estella til at spille Kort med

Titlen: (ikke aldeles nødvendig) I skal spille Kort.
Jeg vil se jer spille -
ligesom Mænd spiller om
Kvinders Hjerter. - Hvad
kan du spille, Pip?

Han staar forvirret, han har glemt alting, synes han. Saa lykkes det ham at faa sagt:

Titel: - Jeg - kan kun - Hanrej.

Miss Havisham bryder ud i en vild Latter. Estella ser paa ham med sammenknebne Øjne, tager et Spil Kort frem og sætter sig

ved et lille Bord. Pip sætter sig nølende ved Bordets anden Side, Estella giver Kort, meget gratiøst og meget affekteret, han tager frygtsomt Kort for Kort op. Billedet toner langsomt bort.

102.

Titel: Denne "Leg" varede en Times Tid - og Pip blev hanrejet ustandselig. - Da han skulde gaa, traf han for første Gang en mærkelig Mand, som senere skulde komme til at betyde meget for ham.

Gaardspladsen

toner langsomt frem. Pip kommer ledsaget af Estella gaaende ned mod Gitterporten, hvor en Skikkelse venter (udenfor). Estella hilser gammelkendt paa ham, da hun lukker Porten op. Han stirrer underligt undersøgende paa Pip, trækker en Smule paa Skuldrene. Estella rækker greben af en pludselig Indskydelse Haanden ud gennem Jernstængerne og siger elskværdigt:

Titel: God Dag, Sagfører Jagers. Miss Havisham venter Dem.

Hun aabner hurtigt (saaledes at man ser, at hendes afmaalte, langsomme Væsen kun er en Forstillelse) Jagers gaar ind. Han tager Pip paa den ene Skulder, drejer ham imod sig og ser ham i Øjnene. Han siger ingen Ting, ser blot undersøgende paa ham. Estella forstaar lige saa lidt som Pip noget af det og ser desorienteret ud. Med en Snøften gaar Jagers. Estella laaser Porten. Pip bliver staaende udenfor. Han tager langsomt sin Hat af og bukker saa dybt, som han saa Onkel Pumblechook bukke. Hun ler koldt. Han ser hende bønligt i Øjnene. Der kommer et Sekund noget af Venlighed i hendes Øjne, men den kolde Haan vokser atter op. Hun siger inderlig hjerteløst:

Titel: Synes du, at jeg er smuk?

Pip nikker med Taarer i Øjnene. Hun ser koldt smilende paa ham.

Titel: Vilde du gerne kysse mig maaske?

Pip nikker søm^godigt. Hun holder sin Mund hen mod Gitteret. Pip stirrer paa hende, tørrer sin Mund med Bagsiden af sin Haand, nærmer sig med en ydmyg Bevægelse Gitteret. Hun slaar en iskold

Latter op.

Titel: Grød paa Vejen hjem - Grød rigtig meget, Dreng!
Hun gaar, og han brister i ubehersket Graad. Han holder krampagtig fast om Jernstangerne og hulker. Billedet toner langsomt bort.

103.

Begynder med Titel: Dage gik, Uger, Maaneder. - Hver Dag kom Pip hos Miss Havisham - og for hver Dag tilbad han Estella mere. - Hvert Saar, hun gav ham, lægtes af hans Taarer. - - Men hans Liv gled roligt hen, indtil hin Efteraarsaften, da.....Toner frem.

Hjørne af Kroen.

Joe sidder ved et Bord i Nærheden af Kaminen med sin Toddy. Han er eftertænkssom som sædvanlig. Pip sidder ved Siden af ham granskende en Avis, følgende hvert Bogstav med sin lille snavsede, højre Tommelfinger. Saa toner frem i Skøret fra Kaminen Jagers. De opdager ham ikke. Han bliver staaende med Underlyset i sit Ansigt, seende næsten diabolisk paa de to. Han bider i Siden af sin ene Pegefinger, sutter grublende. Han beslutter sig til Aktion og sætter sig ned paa en ledig Stol. Joe ser overrasket paa ham. Pip, som genkender ham, holder op med sin Læsning og ser interesseret paa ham. Jagers ser en Stund paa Joe og siger:

Titel: Er De Grovsmeden Josef - eller Joe Gargery?

Joe nikker bevidst. Jagers kaster et Blik paa Pip og siger:

Titel: Hør De en Dreng hjemme hos Dem, som hedder Pip. Joe ser stolt paa Pip og indrømmer. Jagers sidder lidt, ser paa Pip, spørger, om det er ham, Joe bekræfter stadig. Saa siger Jagers efter at have set sig om:

Titel: Han har store Forventninger!

Joe ser paa Pip og paa Jagers. Pip forstaar ikke et Muk og sidder med aaben Mund. Jagers nyder dem begge en Tid, saa siger han hemmelighedsfuldt:

Titel: En Person, hvis Navn De aldrig maa efterforske, vil gøre noget usædvanligt for Pip. Der er deponeret en stor Sum Penge hos mig, og for disse Penge skal Pip gøres til gentleman, har I forstaaet?

Joe og Pip ser paa hinanden, og Jagers udvikler videre.

Billedet toner bort.

104.

Titel: Fortunlede af den mærkelige Fremmedes Oplysning gik Joe og Pip hjem - hvor en ny Overraskelse ventede dem.

Uden for Smedien.

Smediens Døre staar aabne. Lyset skinner i en Vifte ud over Vejen. En Klynge Mennesker er forsamlode udenfor. Joe og Pip, som kommer ind i Billedets Forgrund sete fra Ryggen, stikker i Løb og baner sig Vej. (Pip bliver maaske løftet op paa Armen af Joe)

105.

Køkkenet i Smedien.

I Skæret fra Lygten, som de forskellige Mennesker har medbragt, ses Joes Kone ligge med et blødende Saar i Baghovedet. Joe kommer ind, han kaster sig ned hos hende, løfter hendes blodige Hoved op mod sig, ser sig hjælpeløst om. Hans Øjne strejfer det udbrændte Lys paa Bordet, som vises i kort Hug. Pip, der lammet har staaet ved Siden af, ser et overfilet Fangejern, han bøjer sig ned og tager det op. Joe ser tomt paa det. Pip opdager Blodmærker paa det, han ser langt ud for sig. Man ser i hans Ansigt, at tusinde Tanker vælger ind paa ham. Han ser atter paa Fangejernet.

106.

Nærbillede af Jernet.

Hans smaa Fingre tager forsigtigt paa det, de fjernes med Afsky fra de blodplettede Steder. Nogle lange Kvindehaar trækkes bort fra disse Pletter. Billedet toner langsomt bort.

Ende paa 2^{den} Akt.

die
3--- Akt.

107.

Titel: De følgende 8 Aar havde i Forbindelse med den mystiske Velgørers eller Velgørererindes Penge forvandlet Pip ganske.

Nærbillede af Pip.

Han staar ved Vinduet og læser et Brev. Man kan se, at han har læst det mange Gange. Der er et Udtryk af længselsfuld Glæde over hans Ansigt. Brevet vises::

I Overmorgen kommer jeg til London med Middagsdiligencen. Saa vidt jeg husker, blev det jo aftalt, at De skulde tage imod mig, men i hvert Tilfælde mener Miss Havisham det, og derfor skriver jeg. Hun sender Dem sin Hilsen.
Deres Estella.

Han drejer Hovedet ind i Stuen, siger en Replik med samme lykkelige Smil.

108.

Titel: Pips Ven og Kontubernal, Herbert Pocket.

Nærbillede af Herbert.

Han sidder paa Kaminbænken, svarer smilende i Retning af Pip, gør Plads ved Siden af sig. Pip kommer ind i Billedet og sætter sig. Herbert sukker og tager med en fortvivlet Gestus sin Lommebog frem, læser grublende i den:

Titel: De to Venner havde forfærdelig svært ved at faa deres Penge til at slaa til.

De drøfter Situationen og gaar det sørgelige Regnskab igennem. Billedet toner bort.

109.

Titel: To Dage efter ankom Estella til London. - De 8 Aar havde ogsaa forvandlet hende - til hendes Fordel - hvad det Ydre angik.

Diligencegaarden.

Diligencen kører op. En Del Mennesker staar og ventor, blandt dem er Pip, som er ganske elegant klædt, men har bevaret en

vis Kejtethed over sig. (Et Par Fanger, lænkede sammen, vækker Opsigt). De drives forbi Pip, som interesseret betragter dem. Medens han for et Øjeblik har glemt, hvorfor han er kommet og staar fortabt i Minderne om hin Dag i Mosen, kommer Estella til Syne bag ham og banker ham let paa Skulderen med sin Parasol. Han farer sammen, hilser høfligt, mere end høfligt og berører varligt hendes Haand. Hun er ikke venlig og ikke uvenlig. Hun tager sin Pung frem og giver ham den med Ordene:

Titel: Jeg skal til Richmond, og De skal ledsage mig.
Her er min Pung, af den skal De betale Udgifterne, saaledes lyder Ordrene.

Pip gør en Del Vrøvl, men maa lystre. Hun lægger sin Arm i hans, og de gaar.

110.

I en lille, hyggelig Kafé. (Gæstgiversted).

Gennem et aabend Vindu kan man eventuelt se en Karet blive forspændt, medens de drikker Teen. De kommer ind og sætter sig. Der sidder en ældre Herre ved et Bord, da de kommer, og Pip ser meget trist paa ham. Han rejser sig og gaar. Pip sætter sig befriet. Estella har set det og smiler skælmsk, Pip bliver lykkelig over den lille Fortrolighed og griber hendes Haand, som han kysser. Hendes Ansigt bliver øjeblikkelig iskoldt.

Titel: Naragtige Menneske, vil De da aldrig blive klog. Pip bliver forstømt, og hun opmuntrer ham atter. Hun leger med ham, støder ham ned i den sorteste Fortvivlelse og løfter ham atter op i Solen blot ved et lysende Smil. En Tid sidder Pip aldeles stille og ser sørgmodig ud for sig. Hun ser paa ham, og der kommer et hastigt Blik af Medfølelse i hendes smukke Øjne. Men saa skænker hun Te op til sig selv og ham og taler pludrende om alt muligt. Han svarer ikke, men sukker dybt.

Titel: Pip mindedes sit sidste Besøg hos Miss Havisham.....Billedet toner bort.

111.

Toner frem. Miss Havishams Stue.

Idet Toningen er forsvundet og Billedet klart, gaar Estella ud af Billedet. Miss Havisham ser efter hende med et triumferende Blik, halvt vanvittigt. Hun drager Pip ind til sig og siger stønnende:

Titel: Hvor er hun smuk. - Elsk hende. - Hvis hun kommer dig i Møde, saa elsk hende, - hvis hun sønderslider dit Hjerte - saa elsk hende.

Billedet toner atter bort.

112.

Ved Kafébordet.

Toner frem. Han sukker dybt. Hun parodierer ham ved at sukke endnu dybere. Han drejer langsomt Hovedet og smiler sørgmodigt, saa støtter han Hovedet i sine Hænder og stirrer mod Bordet. Hun bøjer sig og ser ogsaa interesseret paa Dugen.

Titel: Er det en Plet paa Dugen, der interesserer Dem - Pip?

Han kan ikke lade være at smile, men han smiler haabløst.

Billedet toner bort.

113.

Toner frem. Natbillede. Maaneskin. Udenfor Huset i Richmond.

("Et adstadigt gammel Hus med nogle Træer foran, som er klippet i stive og unaturlige Former")

Titel foran Billedet: Først ud paa Aftenen naaede de til Huset i Richmond, hvor Miss Havisham havde bestemt, at Estella skulde bo, og hvis Beboere skulde indvi hende i det londonske Selskabslivs Undere.

Kareten kommer kørende og standser. Pip staar af og hjælper Estella ud. De gaar langsomt op mod Huset. Pip et Skridt bag efter. Hun vender sig og spørger smilende, om han er træt. Han svarer,

Titel: Ja, jeg er saa træt, saa træt - men alligevel

kunde jeg blive ved at gaa og gaa - ved Deres Side.

Hun sukker altopgivende. Der er intet Udkomme med ham. De gaar op mod Huset. Pip trækker i en Klokkestreng. Der bliver Lys i et af Vinduerne. Hun giver ham sin Haand - med en mærkelig Bevægelse, som kunde antyde, at hun vilde række ham sine Læber. Han bøjer sig over hende.

114.

Nærbillede af de to.

Der er fuldstændig Salighed i hans Ansigt. Han lukker sine Øjne, for det er alt for dejligt, til at han vil se det. Et lille Smil toner frem paa hendes Ansigt. I sidste Øjeblik dækker hun sine Læber med sin Haand, der er behandskot, han kysser Handsken, aabner sine Øjne og ser stumt paa hende.

115.

De to i Fjernbillede.

Hun smiler kaadt, tjatter ham paa Kinden. To Piger kommer styrtende ud af Huset og tager imod dem. Estella siger Farvel og gaar ind. Pludselig vender hun sig og gaar tilbage til ham. Han ser paa hende med Øjne, der lyser af Haab. Ganske uvilkaarlig fører han sin Haand til Læberne som for at tørre dem af. Hun ser længe i hans Øjne og siger saa:

Titel: Jeg glømt af faa min Pung.

Han graver fortumlet i Lommerne og finder den. Hun tager den og nikker med et gaadefuldt Smil Farvel. Hun forsvinder i Døren, som lukkes efter hende. Han bliver staaende og stirrer mod den lukkede Dør. Saa gaar han langsomt. Billedet toner bort.

116.

Titel: Nogen Tid senere indtraf Pips 21de Fødselsdag, hvilket betød, at han blev myndig, - og han aflagde derfor Besøg hos sin Formynder, Sagfører Jagers.

Forstuen hos Jagers.

Skriveren Wemmick sidder og arbejder ved sin Pult. Han er tør og mager, lav af Vækst. Hovedet er firkantet og træet og "synes at være hugget ufuldkomment ud af en sløv Mejsel". Paa Hænderne har han en Mængde Sørgeringe. Ved hans Urkæde hænger en Del Ringe og Signeter. Han er mellem 40 og 50. Hans Læber er smalle og Munden bred. Han hilser venligt paa Pip, da han kommer ind, og siger, at Jagers er optaget. I det samme gaar Døren op, og en lille snavset, gammel Jøde kommer med en Fart, som var han blevet sparket. Døren knaldes i efter ham, men aabnes, og en Pelshue kommer rygende ud i Hovedet paa ham. Jagers' Ansigt viser sig i Døren. Han siger:

Titel: Jeg fører ikke Sager for Stemningsmennesker.
Folk, der græder, kan skruppe af. Forsvind!

Jøden begynder sine Bønner igen. Han hulker og vil smide sig paa Knæ. Jagers faar Øje paa Pip og hilser ham med kølig og afmaalt Venlighed. Jødens Vridninger gør intet Indtryk paa ham. Pip ser paa Jøden og siger en Replik, som kun faar Jagers til at trække paa Skuldrene. De gaar ind. Wemmick ser paa den ^{nye} = lede Jøde og siger:

Titel: Gaa ud og græd paa Gaden. Jeg vil ikke have det Griseri herinde.

Jøden forsvinder slangeagtigt.

117.

Jagers Kontor.

Et uhyggeligt Rum, som faar sit Lys fra et Loftsvindu, der er overklisset med Papirsstumper, som dækker Revner og Huller. Paa Væggene findes forskellige søre Remedier. En gammel rusten Pistol, en Sabel i Skede. Flere underligt udseende Kasser og Pakker paa Hylder og paa Gulvet. Paa to Hylder staar to Gibs- afstøbninger af nogle mærkelige Hoveder med svulne Ansigter og vanskabte Næser. Jagers højryggede Stol har kulsort Heste- haars-Betræk, der er slaact paa med blanke Messingsøm. Paa

Væggen overfor er Tapetet meget slidt, som af Folk, der har staaet og gnedet sig med Ryggen imod det. Alt er tilstøvet og jævnt snavset.

Pip sidder i Stolen og Jagers staar op foran ham. Pip siger:

Titel: Jeg vil gerne spørge, om jeg i Dag faar at vide, hvem min Velgører er?

Jagers ryster bestemt paa Hovedet. Jagers tager derefter en sammenlukket Banknote op og giver den til Pip. Han siger,

Titel: Luk det op og sig mig, hvad det er.

Pip gør det, studser lidt og siger:

Titel: Det er en Banknote paa 500 Pund.

Jagers nikker og bider sig i Fingeren. Han siger efter at have stirret paa Pip en Tid:

Titel: Af denne smukke Sum om Aaret - og ikke mere - skal De leve, indtil Deres Velgører viser sig.

Pips Forsøg paa at faa lokket ud af Jagers, hvem Velgøren er, strander, og han gaar derefter.

118.

Forkontoret.

Pip kommer ud. Han gaar hen til Wemmick, ser sig om for at sikre sig, at ingen lytter, siger saa hviskende til Wemmick:

Titel: Jeg har en god Ven, som jeg gerne vil hjælpe ind i en eller anden Handelsforretning ved at laane ham en Sum Penge, - vil De hjælpe mig med det?

Wemmick ser undersøgende paa Pip, saa tæller han paa Fingrene til 6 - ser skottende paa Pip og siger:

Titel: Der er 6 Broer her i London.

Pip ser forbavset paa ham. Wemmick lader ham være forbavset en Tid, saa siger han:

Titel: Det er ligegyldigt, fra hvilken Bro De kaster Deres Penge i Vandet. Gør det hellere end at laane dem ud til en Ven.

Pip forstaar nu Meningen og trænger ind paa Wemmick, som ef=

tergaaenden lader sig overtale. Han overvejer Situationen, gaar pludselig med snigende Skridt hen til Jagers Dør, lytter længe, gaar tilbage, hvisker i Pips Øre:

Titel: Det er forbandet smukt af Dem - og forbandet dumt. - Jagers tilgav mig aldrig, hvis jeg hjalp Dem, men jeg vil hjælpe Dem.

Pip takker ham meget og gaar. Wemmick ser skeptisk og hovedrystende efter ham.

119.

Titel: Denne Dag, der var en Glædens Dag for Pip - var en Sorgens Dag for Joe og Bidy.

Køkkenet hos Joe.

Han staar op henne ved Kaminen. Bidy sidder med forgrædte Øjne ved Bordet. Joe sukker dybt og siger til Bidy, at der maa skrives til Pip. Bidy rejser sig og aabner Døren ind til Stuen ved Siden af. Gennem den aabne Dør ses en Seng med tændte Lys (der er trukket for Vinduerne). Lagenet er lagt saaledes, at man ikke ser den Døde. Bidy standser derinde et Øjeblik, ser sørgmodig paa Sengen, tager en lille Blækflaske og en Pennefjer og noget Papir og kommer stille ud med det. Hun sætter sig ved Bordet og dypper Pennen, ser spørgende paa Joe, som er fortvivlet over, at han ikke kan finde paa noget. Saa ser Bidy paa Papiret, en Taare falder ned paa det, medens hun skriver:

Titel: Kære Pip! Din Søster er død...

Hun ser ud for sig, hendes Øjne søger Joes, og han gengælder altopgivende hende Blik. Hun brister i Graad, han gaar hen til hende, stilfærdigt tager han hendes Hænder, og forsigtigt lægger han hendes Hoved ind til sit Bryst, medens Taarerne pibler ned ad hans Kinder. Billedet toner bort.

120.

Toner frem:

Titel: Og næste Dag kom Pip atter ud til sit gamle Barnedomshjem, som han næsten helt havde svigtet i de sidste Aar.

Pip kommer gaaende mod Smedien. Bidy kommer ud af Døren og tager imod ham.

121.

Nærbillede af de to.

Han er skamfuld, hun ser aabent paa ham med en svag Bebrejdelse i Blikket. Han holder længe hendes Haand i sin. Saa kommer Joe ind i Billedet. Da Pip ser ham, kaster han sig ind til ham. Der kommer noget som et Genskar af Lykke i Biddys Ansigt, da hun ser de to omslyngede. Hendes Øjne udtrykker Fred og dyb, inderlig Kærlighed til dem begge.

122.

Køkkenet

Bidy og Joe. Der sker intet.

123.

Stuen med Liget.

Pip rejser sig langsomt fra Sengen (eller Kisten). Der er Taarer paa hans Kinder. Henne ved Døren vender han sig en sidste Gang.

Titel: Bedst var det, hun døde, Staklen, som havde været et Vrag siden hin Nat, da en ukendt Forbryders Haand vendte sig imod hende, - men han vilde saa gerne have sagt hende Farvel. (Kan udelades, og Oplysningen gives tidligere)."

Han gaar sagte ud og lukker Døren stille efter sig.

124.

Køkkenet.

Joe og Bidy som før. Bidy staar saa underligt op og ned henne ved Væggen. Joe ser tomt paa Pip, da han kommer ud. Pip gaar hen til ham og tager hans Haand. Han ser paa Bidy, kalder paa hende. Hun gaar hen til ham. Han tager hendes Haand med sin anden. Billedet toner bort.

125.

Titel: Dagen led, og Skumringen lagde sig over den tyste Smedie, da Pip atter tog bort.

Skumringsbillede. Uden for Smedien.

Pip kommer ud, fulgt af Bidy og Joe. Pip og Joe tager hjertelig Afsked med hinanden. Joe bliver staaende i Døren, fra hvilken Ly-

set strømmer ud i en Vifte(?) Bidy følger Pip på Vej. De gaar langsomt sammen ud af Billedet. Joe ser efter dem med et stille, smerteligt Smil. Saa gaar han langsomt ind og lukker Døren efter sig.

126.

Ved Enden af Haven.

En høj Hæk og nogle Buske findes ved Siden af den Sti, de kommer gaende på. I nogen Afstand ses et Par Trær. Det er ved at blive mærkt. De kommer, standser. Pip ser sig om på de kendte Steder. Saa siger han i en Titel:

Ved De, hvad der er blevet af Orlick?

Bidy farer sammen som i Angst, hun ser sig sky om. Hun siger:

Titel: Efter hans Klæder at dømme arbejder han i Stenbruddene.

Hun ligesom gyser, staar lidt, seende sig om:

Titel: Den Aften, hun døde, saa jeg ham her - og jeg saa ham for et Øjeblik siden henne ved Træet der.

Pip ser undersøgende i den angivne Retning, gaar et Par Skridt ud til Siden for at spejde ned over Stien.

127.

Bag Hækken.

På den anden Side skimtes Pip og Bidy. Orlick kommer forsigtigt til Syn. Han lytter med et fuldstændig djævelsk Ansigt.

128.

Nærbillede af Pip og Bidy.

Pip siger:

Titel: Det harmer mig, at den Fyr forfølger Dem. - Jeg vil give saa mange Penge, det skal være, og opbyde alle mine Kræfter for at faa ham drevet bort fra Egnen.

Biddys Øjne lyser, da hun ser på ham. Hun har Lyst til at lægge sig ind til ham, men hun tør det ikke. Hun nøjes da med at trykke den Haand varmt, som han giver hende til Afsked. Han gaar, og hun bliver staaende, seende efter ham.

129.

Bag Hækken.

Orlick staar kigende mellem Grenene, saa vender han sig. Med et

vildt Blik i Øjnene siger han:

Titel: Drive mig bort - Hø! - Nej, Tøsen skal blive min - og ham slaar jeg ihjel...

Han staar lidt, tænkende sig om, drejer Hovedet i den Retning, Pip er gaaet.

Titel: ...Ikke i Aften - senere!

Saa gaar han langsomt i en anden Retning, at man er klar over, han hverken forfølger Pip eller Biddy. Billedet toner bort.

130.

Titel: En Aften nogen Tid senere, da Pip stod festklædt og skulde træffe Estell., modtog Herbert en glædelig Nyhed.

Deres Stue.

Pip staar klædt paa til Bal, da Herbert kommer styrtende ind med et Brev i Hænden.

Titel: Jeg er bleven tilbudt Stilling som Kompagnon i en udmærket Forretning, se her!

Han viser Pip Brevet, og denne læser det med alle Tegn paa Glæde. Overraskelsen kunde være større. Dette bemærker Herbert inidletid ikke, han er i den syvende Himmel. Han snurrer rundt. Han styrter hen til Døren, vender tilbage, slaar Armene om Halsen paa Pip.

Titel: Jeg maa hen og fortælle hende det. Farvel.

Han er allerede halvt henne ved Døren, da Billedet fortsættes efter Titlen. Pip ser smilende og glad efter ham.

131.

Nærb. af Pip.

Han knapper sine Handsker, seende ud for sig med et lykkeligt Smil, knapper Handskerne skævt, fordi han ikke ser paa, hvad han foretager sig.

Titel: Hvorledes skulde Herbert vide, at det var Pip, som gennem Wennick hemmeligt havde faaet det Kompagniskab i Orden ved at indbetale en Sun Penge - og sætte sig i Gald.

Pip opdager at have knappet skævt, sukker smilende, knapper op igen. Billedet toner bort.

132.

Titel: Ballet, hvor Pip skulde træffe Estella.

Balsal.

I Forgrunden sidder Estella og lader sig konversere af Drummle, en tung Skikkelse med et tungt Væsen og tungt Næmme. Et dørsk Ansigt. Dingleagtig. Af Karakter stolt, doven, nærig, tilbageholden og mistroisk. Han synes at anspænde sine Aandsevner saa meget som muligt. Startop ses i Nærheden. Han kigger nu og da, ligesom de andre Herrer, paa Estella. Han har fine, kvindelige Træk.

133.

Nærb. af Drummle.

Titel: Han hed Drummle, og han var en ubehagelig Fyr, som blev endnu mere ubehagelig i Pips Ojne, ved at han var Søn af meget rige Forældre og - gjorde anbenlyt Kur til Estella.

Han siger en dum Flovse og ler idiotisk. Han skærer Smilet af og synker tilbage til en mistroisk Skulden, der er grædig, naar han ser paa Estella.

134.

Nærb. af Estella.

Titel: Estella var mere imødekommende over for ham end over for andre.

Hun koketterer stærkt og ser yndig ud i sit udfordrende Kostume.

135.

Nærb. af Startop.

Titel: Han bar det mærkelige Navn Startop, og han var ligesom Drummle en af Pips nærmeste Omgangsfæller.

Billedet er ganske kort. Han får kun Indtryk af hans Finhed ved den Hænde, han diskret underholder en ældre Dame paa. Hun er tilsyneladende meget charmeret i ham, og han forstår det, han har Hedlidenhed med hende, hvilket ses i hans Øjne, naar hun ikke ser paa ham.

136.

Salen.

I en Dørabning kommer Pip til Syns. Han spejder rundt.

137.

Nærb. af ham.

Hans Ansigt fornærkes, da han ser Estella i Selskab med Drummle. Han gaar frem i Billedet.

138.

Nærbillede af Estellas Gruppe.

Hun ser mod Døren og nikker smilende. Drummle vender sig, og hans Hund fortrækker sig sløvt foragteligt.

Titel: Naa, der har vi ham - Opkomlingen.

Pip kommer ind i Billedet og hilser paa Estella uden at lægge Skjul paa sin Begejstring. Drummle ser dorsk til, ser uforskammet paa Pip og gaar tungt bort efter at have bukket ironisk for Estella, paa en Maade som tydeliggør, at han ønsker hende til Lykke med Underholdningen. Pip ser kejtet efter ham og sætter sig.

139.

Nærb. af de to.

Pip sidder lidt, usikker. Hun ser spørgende paa ham. Han vrider febrilsk Fingrene mellem hverandre, som om han vaskede sig, saa siger han:

Titel: Han flagrer altid om Dem, denne Drummle. Han bliver foragtet. Han er en ondskabsfuld og simpel Dumrian.

140.

Nærbillede af hende.

Hun ser overlegent smilende paa ham, ligesom ventende noget mere. Saa siger hun:

Titel: Naa...

141.

Nærbillede af Pip.

Han sidder forvirret. Saa siger han:

Titel: De skænker ham Smil og Øjekast - som - som De aldrig skænker mig.

142.

Nærbillede af Estella.

Hun faar et Glimt af Godhed over sig. Hun læner sig ind til ham.

Hendes Skulder berører hans. Fortroligt siger hun:

Titel: Herregud! Kan De ikke forstaa, at jeg holder ham for Nar - at jeg holder alle for Nar - undtagen Dem! - Skal jeg ogsaa holde Dem for Nar?

143.

Nærbillede af Pip.

Han stirrer paa hende. Der er Lys i hans Øjne. Hendes Aabenhjertighed faar ham til at foregøgle sig lynsnart de dejligste Perspektiver.

144.

Nærbillede af hende.

Hun smiler spottende.

Titel: Hvor tit skal jeg advare Dem, Pip. - Jeg har intet Hjerte.

145.

Nærbillede af ham.

Han stirrer ud for sig, ser ikke paa hende. Billedet toner bort.

146.

Toner frem, Afsnit af Billede No. 129. Bidy, som beholder hans Haand i sin og ser ham saa opofrende og kærligt i Øjnene. Toner bort.

147.

Nærbillede af de to.

Han ser op paa hende, aabner sine Øjne, som han har lukket halvt i 146. Sukker dybt, tager om hendes Haand, som hviler i Sofaen.

Titel: Jeg elsker Dem, og jeg... jeg elsker Dem, Estella.

Han rejser sig tungt og gaar. Hun ser efter ham, og atter kommer dette Skumringsskær i hendes Øjne, men da Drummle i det samme kommer ind i Billedet, skifter hun Stemning og er atter Kokette.

148.

Titel: Der var Uvejr i Luften - da han gik hjem.

Sølet, regnfuld Gade. Lygterne skinner taaget. Han kommer som en Silhuet, standser lidt, ser sig om. Spejder pludselig hen ad Gaden.

149.

Indhug i Gaden.

En Skikkelse, i hvilken man aner Orlick, gemmer sig ved at trykke sig ind i Indhugget.

150.

Ved Pips Gadedør.

Han laaser op og gaar ind. (Portner)

151.

Indhugget.

Skikkelsen spejder frem. Et Grin ses paa Ansigtet. Han forsvinder ad en anden Vej.

152.

Pips Værelse.

Pip kommer, kaster det vaade Overtøj, tænder Lampen, sætter sig tungt og træt, lytter pludselig, rejser sig og gaar hen til Vinduet.

153.

Nærbillede ved Vinduet.

Regnen skyller ned. Pludselig drejer Pip Hovedet, ser nervøst mod Døren.

154.

Nærbillede ved Døren.

Den gaar meget langsomt op, meget langsomt. Et Hoved stikkes forsigtigt ind. Øjnene spejder uroligt rundt. Det er Magwitch. Da han ser, at Pip er ene, lysner det hærgede Ansigt i et Grin.

155.

Nærbillede af Pip.

Han stirrer angst paa Gæsten. I hans Øjne ser man Genkendelsen vokse. En Anelse griber ham, han aander tungt. Stirrer.

156.

Nærbillede ved Døren.

Magwitch gaar ind. Han standser efter at have lukket Døren. Efter at have set paa Pip et Øjeblik siger han:

Titel: Tænk, at det er lille Pip, som hjalp mig ude i Mo-
sen - som jeg har gjort til en Gentleman.

Han tager sin vaade Hue af og slynger Vandet hen ad Gulvet, stæ-
dig med et lykkeligt Grin.

157.

Nærbillede af Pip.

Han holder sig til Væggen, lukker Øjnene.

Titel: Da brast hans store Forventninger - en Tugthus-
fange var hans Velgører.

Han lader sin Haand glide over Panden. Aabner Øjnene.

Slut paa 3^{die} Akt.

4de Akt.

158.

Pips Stue.

Han staar som i Nærbilledet, der sluttede sidste Akt. Saa gaar han automatisk hen til et Skænkebord og laver sig ned rystende Hænder en Grog. Abel stirrer paa ham. Han har ventet sig en anden Velkomst. Han ligesom synker sammen.

159.

Nærbillede af Pip.

Hans Hænder skalver, han skænker ved Siden af. Hans Øjne flakker hen mod Abel. Han "sejler". - Han fører Glasset til Munden, men standser i Bevægelsen. Stirrer undrende paa Abel.

160.

Nærbillede af Abel.

Hans Øjne er fulde af Taarer. Den stærke, brutale Mand er ved at briste i Graåd. Han synker noget, siger i Titel:

Titel: Jeg - troede, at De vilde blive glad - naar De fik at vide - at det var mig, der gjorde Dem til Gentleman.

Han kniber Øjnene sammen for at presse Taarerne ud.

161.

Nærbillede af Pip.

Hans Udtryk bliver medlidende. Han gaar med Glasset i Haanden ud af Billedet over mod Abel.

162.

Stuen.

Han kommer over til ham, trækker en Stol hen. Abel lader sig falde tungt ned i den. Han drikker graadigt Groggen, som Pip giver ham. Pip bliver staaende ved Kaminen. Abel ser sig pludselig om, lytter.

Titel: Sæt Skodderne for Vinduerne - og laas Døren.

Pip ser forbavset paa ham og gør det. Abel følger hver Bevægelse ned en stiv Stirren. Da Pip har laaset Døren, bliver han staaende i nogen Afstand fra Abel, som var han bange for at være ham nær. Abel tager i hans Frakkeopslag og trækker ham ned til sig.

Nærbillede.

Titel: Jeg bliver hængt, hvis man finder mig. Jeg blev deporteret paa Livstid efter sidste Flugtforsøg, - og der er Dødsstraf for at vende tilbage.

Pip ser ligesom uforstaaende paa ham. Han frigør sig med en Væmelse, som han ikke kan skjule. Atter kommer det triste og forknytte op i Abel. Han sænker Hovedet og luder mod Gulvet.

164.

Nærbillede af Pip.

Han ser mørkt paa Abel.

Titel: Hvorfor kom De tilbage?

165.

Nærbillede af Abel.

Frygtsomt hævende Øjnene svarer han:

Titel: Jeg rejser fra et Land, som ligger mange Tusinde Mile stormfuldt Hav herfra - for at se Pip - min Gentleman, men...

Atter sænker han Hovedet.

166.

Nærbillede af Pip.

Han betragter Abel. En Blanding af Ubehag og Ækelhed, Frygt og Medlidenhed skifter i hans Ansigt.

167.

Nærbillede af Abel.

Han tager kejtet en stor, tyk Tegnebog op af en Inderlomme (Han har meget Mas *med* at faa fat i den og maa knappe meget op) Med et Ansigt, der vidner om plump Stolthed, rækker han Pip Tegnebogen.

Titel: Det er Deres. Det er alt, hvad jeg ejer - og det er ikke saa lidt. De skal bruge det alt sammen - som en Gentleman. - Jeg har selv tjent det derovre - samlet det - til Pip, som gav en sølle Djævel no'en Skorper og holdt med ham.

Han strækker det ud imod ham med en utaalmodig Bevægelse.

168.

Nærbillede af dem begge.

Pip viger tilbage, som blev han fristet af Satan selv. Abel ser undrende paa ham. Et Raseri synes at bemægtige sig ham, han rejser

sig og ser ud til at kunne gaa løs paa ham, men han besinder sig, lægger stille Tegnebogen paa Kaminen og synker ned i Stolen igen. Pip tager sig til Panden, alt svimler for ham.

169.

Trappegangen.

Et diset Lys fra en Lygte straalere ind, idet en Skikkelse aabner Døren og gaar ind. Han river en Tændstik, og i Skøret ser man, at det er Herbert. Han ser sig om i Gangen, synes at studse.

170.

Nærbillede af en Krog.

En sammenkrøben Skikkelse med Hatten trykket saa dybt ned i Panden, at han ikke i Farten kan identificeres, farer op med en rotteagtig Bevægelse og styrter ud gennem den aabne Gadedør. Herbert ser efter ham. Ikke særlig foruroliget, da han jo ikke ved noget om Pips Gæst. Han lukker Døren, læser og gaar op ad Trappen.

171.

Pips Stue.

Pip og Abel omtrent som før. Pip gaar ud eller kommer i Billedets Begyndelse ind med nogle Madvarer. Han sætter dem for Abel, som griber hans Hænder og kysser dem. Pip trækker Hænderne til sig. Abel ser atter paa ham med sit saarede Dyreblik, men hans Interesse fanges af Maden, han trækker en veldig Foldekniv med Hornskaft frem og siger med et plunt Grin, idet han flænger løs i en kold Postej.

Titel: Det er anden Gang, De giver mig Mad, Pip. -

Pip forsøger et høfligt Smil, men det bliver kun en Grimasse. I det samme drejes der paa Dørhaandtaget. Begge ser angste derhen. (I et kort Hug vises Haandtaget). Abel tørrer Foldekniven af i Dugen og springer op. Han stirrer vildt og mistroisk paa Pip, som er nervøs baade for Mennesket udenfor og for Abel. Abel dækker sig bag Kaminen, lyttende og med Kniven klar. Pip gaar hen til Døren og spørger, hvem det er. Der svares ude fra. Pip siger et beroligende Ord til Abel, som imidlertid ikke er beroliget, men

stirrer frem bag Kaminen. Pip aabner Døren forsigtigt, Herbert maser paa for at komme ind, kan ikke forstaa, hvad der er i Vejen. Han kommer ind. Pip lukker hastigt Døren og laaser. I samme Øjeblik springer Abel imod Herbert med aaben Kniv. Herbert ser skrækslagen paa ham og paa Pip. Pip gaar hen til dem.

172.

Nærbillede af de tre.

Abel er stadig en garde. Pip siger, idet han med Afsky drejer Abels Haand med Kniven bort:

Titel: Han er - min Gæst. Han gør dig ingen Fortrød, Herbert, - og du - maa ikke gøre ham Fortrød. Du maa være tavs...

Abel har slugt hvert Ord. Han griber nu ind. Med Kniven i Haanden siger han:

Titel: Tavs, ja! - Sværg, at De vil være tavs.

Herbert er forvirret, han ser fra den ene til den anden, han nikker automatisk. Abel river en lille Bibel op og forlanger af den forbløffede Herbert en Ed med det samme. Billedet toner langsomt bort, medens Eden aflægges.

173.

Titel: Det lykkedes næste Dag de to Venner at finde et Skjul til deres farlige Gæst nede ved Floden, - og nu fulgte en Tid fuld af Spænding og Angst, men intet hændte, før...

Pips Entré.

Han kommer ind, stikker Nøglerne i Lommen, ser sig tilbage, inden han lukker Døren. Lytter. Der er kommet en Nervøsitet over ham, der præger ham. Han har et mere lidende Udseende. Der er kommet noget mere mandigt og bevidst over ham. Han ser i Brevkassen, idet han vil gaa ind i Stuen. Han opdager et Brev og tager det op. Ser lidt forundret paa dets smudsige Udseende.

Titel: Ønsker De Oplysninger om Deres Onkel Provis, Straffefangen, saa gør De bedst i at komme ned i den gamle Mose til det lille Slushus ved Kalkovnen. De maa komme alene - og i Aften Kl. 9.

Pip stirrer paa Brevet, forvirret og skrækslagen. Han ser sig skræmt om, aabner Døren paa Klem, spejder ud, lukker den, aabner forsigtigt

Døren til Dagligstuen, ser ind, lytter, gaar ind og lukker efter sig.

174.

Stuen.

Han ser sig nervøst om, som ventede han at finde en Fjende bag hvert Gardin. En Portiære bølger svagt, han tager sig til Hjertet, styrter løs paa den, river den ud fra Væggen. Tørrer Sveden af Panden. Han staar et Øjeblik, ser paa Uret, skriver hastigt paa en Seddel.

Titel: Er taget ud til Miss Havisham, har et vigtigt Ærinde. Hilsen Pip.

Han er ved at falde om, støtter sig til Bordet, staar og raver et Øjeblik, gaar saa mod Døren. Idet den er lukket efter ham, toner Billedet bort.

175.

Titel: Det var ikke nogen hel Usandhed, at han tog til Miss Havisham, for han vidste, at Estella i disse Dage var paa Besøg hos hende, og han ønskede, nu - da det hele truede med at ræle - at tale en sidste Gang med den Kvinde, han elskede afsindigt.

Uden for Miss Havishams Hus.

Toner frem. Pip kommer gaaende op ad Gaden. (Billedet bør nok tages i lidt større Afstand end sidst). Da han er et Stykke oppe mod Huset, kommer Drummle ind i Billedet. Han ser haanligt grinende paa Pip, der vender sig. Ogsaa Drummle vender sig. De bliver staaende et Stykke fra hinanden, seende paa hinanden. Saa slaar Drummle en høj Latter op og gaar indod Apparatet. Pip vender sig og gaar langsomt indod Huset, pinlig berørt over Hødet. Han ringer paa. (Heller Billederne 175 og 176 kan indlægges et Billede af Abel i sin nye Bolig med Udsigt over Floden og Skibsmasterne. Et saadant Billede vil jo noget tage Springet, som ellers kan forsvares).

176.

Nærbillede af Drummle.

Han ser spottende efter Pip. I hans dorske Ansigt kommer for et Øjeblik Liv, Ondskab og dum Overlegenhed.

177.

Ved Gitterporten.

(Dickens omtaler ikke, hvilken Portner der findes paa "Satis" paa dette Tidspunkt. Man har derfor frie Hænder og kan anbringe en underlig gammel Type paa et tavst og indelukket, menneskefjendsk Henneske). Pip lukkes ind uden Parlamenteren og gaar hurtigt op mod Huset. Den gamle ser efter ham med et fortinnet, intetsigende Blik.

178.

Miss Havishams Stue.

(Paaklædningsværelset) Miss Havisham sidder paa en Taburet ved Kaminen, og Estella halvt ligger, halvt sidder paa en stor, blød Pude ved hendes Fødder. (Saaledes skildrer Dickens det, men det forekommer mig noget for arrangeret). De ser begge forbavsede op, da Døren, efter at Miss Havisham har sagt : Kom ind, åbner sig for Pip. Estella, der har siddet med et Broderi, ser op paa ham, og et Drag af Medlidenhed glider over hendes Ansigt, men forsvinder atter for den gamle Ro og Kulde. Hun broderer videre. Miss Havisham anviser ham Plads gentagne Gange, inden han bekvæmmer sig til at sætte sig. Saa tager han Plads i hendes store Lanestol.

179.

Nærbillede af de to Kvinder.

De hærde Ansigter ser spørgende paa Pip.

180.

Nærbillede af Pip.

Pip sidder lidt og kæmper med sig selv. Saa siger han:

Titel: Jeg er kommet for at sige Dem, Estella, og Dem, Miss Havisham, at jeg nu er saa ulykkelig, som De begge har ønsket, jeg skulde blive. -

Der er en saadan Lidelse i det udtærede Ansigt. Han sidder lidt, saa siger han langsomt og anstrengt.

Titel: De har ladet mig gaa i den lykkelige Vildfarelse, at De var min Velgører. - Var det smukt?

Han ser uden Vrede, dybt alvorligt paa hende.

181.

Nærbillede af Miss Havisham og Estella.

Miss Havisham ser paa ham med Vanviddet funklende i de sorte Øjne.

Titel: Hvem i Guds Navn er jeg, at jeg skulde bære mig smukt ad.

Hun smiler sindssygt, triumferende og ser paa Estella, der ser koldt paa hende og paa Pip.

182.

Nærbillede af Pip.

Han sidder lidt, seende forskende paa Miss Havisham, saa drejer han Hovedet nedad og ser paa Estella. Der kommer et Skær af Æmhed over hans lidende Træk. Han sukker dybt, føler en Svaghed, i det Øjeblik han skal sige de afgørende Ord, synker tilbage i Stolen:

Titel: Estella, De ved, at jeg elsker Dem. De ved, at jeg har elsket Dem længe og inderligt. - Fra den første Dag jeg saa Dem i dette Hus.

Han bliver siddende i samme Stilling. Han venter intet. Han vil blot sige det.

183.

Nærbillede af Estella og Miss Havisham.

Der er kun Forundring i hendes Øjne. Koldt siger hun efter ligesom at have hentet sit Svar ude fra Luften:

Titel: De fantaserer. Jeg forstaar Dem ikke. - De taler ikke til noget i mit Bryst.

Hendes Blik bliver nærmest fornærmet. Miss Havisham trykker sin Haand mod sit Hjerte og smiler sygeligt, ondt triumferende.

184.

Nærbillede af Pip.

Han har ikke ventet andet. Han smiler smerteligt.

Titel: Taler Drummle til noget i Deres Bryst?

185.

Nærbillede af Estella og Miss Havisham.

Estella ser op paa Miss Havisham, hvøs Sindssyge mere og mere

bryder ud. Hendes Stenning er vildere og vildere. Denne Samtale har rovet og flænget i hendes Saar, hendes Hjerte slaar heftigt, og Hændernes Knugen om det kan ikke dæmpe dets Slag. Estella ser derefter paa Pip, der kommer et Glint af Ømhed, da hun siger:

Titel: Jeg skal giftes med Drummle, men vær ikke bange for, at han skal faa Glæde af mig.

186.

Nærbillede af Pip.

Han farer op, staar foran hende med flammende Øjne. Hans Forstand nægter at gøre Tjeneste. Taarerne strømmer ned ad hans Kinder. Han vil tale, men han kan ikke. Han river i sit Halslinned som for at faa Luft, men ingen Lyd kommer over hans Læber.

187.

Nærbillede af Estella.

Hun strækker sin Haand ud imod ham.

Titel: Her er min Haand. Skal vi skilles saaledes, De drømmeriske Dreng - eller Mand?

Pip kommer ind i Billedet, han bøjer sig ned, griber hendes Haand og presser den mod sine Læber. Hulkende siger han i

Titel: Aah, Gud velsigne - Gud tilgive Dem.

Da slaar Miss Havisham en vild Latter op.

188.

Stuen.

Pip rejser sig langsomt. Uden at sige Farvel gaar han sløvt ud. Miss Havishams Latter stivner. Hun ser mod Døren, hvor han forsvandt, og for første Gang ser man et Glint af Anger hos hende. Ogsaa Estella ser mod Døren. Miss Havisham bøjer sig og kærtegner hendes Nakke. Estella frigør sig med en Bevægelse, som var det et Krybdyr, der havde rørt hende. Billedet toner bort.

189.

Titel: Ved Kalkovnen i Kosen - lidt før 9.

Natstenning. Svagt Maanelys. I nogen Frastand ses den brændende og rygende Kalkovn. Et Stykke borte ses Slusehuset, hvis Vinduer der er Lys. Pip kommer gaaende, ludende og træt. I sine Tanker er

han hos Estella. Men da han standser og kaster et trøstesløst Blik ud over de triste og uhyggelige Omgivelser, kommer han til at tænke over Faren ved Expeditionen. Han ser sig om, og der er fra nu af en vis Forsigtighed over ham. Han forsvinder i Nærheden af Slusehuset. En Skikkelse rejser sig fra en stor Mosetue og sniger sig efter, kaster sig ned, da han igen vender sig. Da han gaar videre, forfølges han af Skikkelsen, som man ikke kender.

190

Uden for Slusehuset.

Han kommer. Ved Døren standser han pludselig lyttende.

Titel: Det var, som om nogen langt borte klagende raabte hans Navn, men han stolede ikke længere paa sine Sanser og Nerver.

Han drejer sig og ser rundt.

191.

Panorama af Mosen

i al sin Tristhed. Langt borte ses Galgen og Sønarket og, hvis det lader sig gøre, skintes de to Slaveskibe ude paa Søen.

192.

Slusehusets Indre.

Et Bord med et tændt Lys. En Bænk og en Feltseng med en Madras og et pjaltet Tæppe. Pip kommer langsomt ind, ser sig rundt, kalder, gaar frem til Bordet, tager Lyset i Haanden og vil undersøge Stuen. Da slynges Lyset fra ham med en stærk Bevægelse, det gaar ud. I Silhuet ses en Arm med en Knippel falde mod hans Hoved. Han segner om, Resten foregaar paa Gulvet. Man aner af Bevægelser, der nu og da ses mod Vinduet, (som kan faa sit Lys fra Kalkovnen), at en Kamp finder Sted, men saa bliver alt roligt. Derefter rejser Skikkelsen sig op og tager noget andet i Armen, forsvinder ind i Mørket med det. Et Øjeblik efter viser Skikkelsen sig atter som Silhuet ved Vinduet. Skodderne lukkes, og kun en ubetydelig Smule Lys trænger ind mellem Revnerne i disse. Ovre i en Krog bliver der slaet Ild paa et Fyrtøj. Der ses nogle Gnister, Tøn-

deret tager fat, et Lys tændes, man ser endnu ikke, hvem Skikkelsen er, da den vender Ryggen til og er mellem Apparatet og Lyset.

193.

Nærbillede ved Væggen.

Pip er snøret fast til en lodret Stige, som fører til en Lem i Loftet. Hans Ansigt belyses af Lysets Flimren. Han slaar Øjnene op. Det giver et Jag i ham af Rædsel. Han stirrer vildt ud for sig.

194.

Nærbillede af Orlick.

Belyst af Lyset ses Orlicks onde Ansigt. Han griner djævelsk.

Titel: Nu har jeg dig. - Du vilde drive mig bort fra Eggen, - men nu har jeg dig. - Jeg fik ikke Bidy - men jeg fik dig.

Han slaar en vild Latter op og gaar fremad i Nærbilledet.

195.

Nærbillede af Pip og Orlick.

Grinende gaar Orlick tæt hen til Pip, hvis Hoved er sunket ned, han er besvimet. Orlick holder Lyset hen under hans Næse, han vaagner til Bevidsthed med et Skrig. Orlick slaar sin Haand ind over hans Læber, saa vender han ham Ryggen og sætter Lyset paa Bordet.

196.

Stuen (Delvås Nærbillede)

Orlick sætter Lyset paa Bordet, sætter sig paa Kanten af det, dinglende med det ene Ben. Saa siger han:

Titel: Før jeg slaar dig ihjel, hvilket jeg vil gøre, det er derfor, jeg har bundet dig, saa vil jeg rigtig gotte mig og tirre dig, - din Djævel.

Han smider en Brødskorpe i Ansigtet paa Pip, der er halvt bevidstløs. Blodet siver i en Strøm ned over den ene Kind fra et Saar i Tindingen. Han (Orlick) har en Blikflaske hængende i en Snor om Halsen, den drikker han af, sætter Proppen i. Slikker sig om Munden og suger Skægget ud. Ræber, ser pludselig spekulativ ud, som en Mand, der har glemt et Telefonnummer eller Pointen i en uartig Historie, pludselig kommer han i Tanker om det. Med et Klask slaar han den ene Haand ned paa sit Laar og brister i vild Latter.

Titel: Skal jeg fortælle dig noget? Det var mig, der gjorde det af med din Søster, den Havgasse.

Han rejser sig og markerer et frygteligt Slag i den tomme Luft.
Han griner vanvittigt og drikker igen. Saa bliver hans Ansigt ondt.
Han kniber Øjnene sammen og siger:

Titel: Og naar jeg har gjort det af med dig - saa bærer jeg dig over i Kalkovnen - og saa bliver der ikke en Trævl tilbage af dig.

Han morer sig atter vanvittigt, lægger noget Støv paa sin Haand og puster det ud i Luften. Han drikker igen. Gaar tæt hen til Pip.

197.

Nærbillede af Orlick.

Han stikker sit Ansigt frem og siger:

Titel: Og din Onkel, Straffefangen - ham skal jeg hugge. Jeg kender en anden Mand, som ogsaa har været Straffefange - og han hader ham - og han vil ha' hans Penge - og dem deler vi. - Din Djævel.

198.

Nærbillede af Pip.

Han stirrer vildt paa Orlick. Pludselig skriger han.

199.

Stuen.

Orlick griner. Tømmer Flasken og smider den fra sig. Pip skriger igen. Orlick bider Tænderne sammen, tager sin Bøsse i Løbet og gaar hen til Væggen, saa at han kommer til at staa ved Siden af Pip i en Bøsselængdes Afstand. Han prøver Afstanden ved at holde Bøssen udstrakt, først berørende hans Pande med Skæftet, derefter med en raa Latter berørende hans Mund, han svinger Bøssen tilbage, gaar lidt ud fra Væggen for at faa mere Sving. Derved kommer han til at vende Ryggen halvt til Døren. Han prøver Svinget et Par Gange uden at lade sig afficere af, at Pip skriger. Idet han endelig gør sig klar til at slaa, siger han:

Titel: Jeg tror for Resten hellere, jeg vil slaa dig ihjel med en Hammer.

Han sætter Bøssen og tager en Hammer med et langt Skæft. Idet han gør det sidste Skridt, sætter det ene Ben tilbage og svinger Hammeren bagud, rives Døren op. Inden Orlick faar vendt sig, er

Hammeren revet fra ham, han slaar den første Mand et Knytnaveslag for Brystet, han raver, Orlick slaar sig igennem. Startop kommer springende ind, fulgt af Herbert. Pip smiler svagt, idet han besvimer. De iler hen og løser ham. Lægger ham paa Bordet.

200.

Nærbillede af Pips Hoved og Startops og Herberts.

Pip slaar Øjnene op, han spørger:

Titel: Hvorledes - fandt - I herud?

Herbert bøjer sig over ham.

Titel: Da jeg kom hjem og saa dit Brev, da fandt jeg...

Billedet toner bort.

201.

Toner frem.

Nærbillede af Bordet, hvor Sedlen ligger.

Herbert og Startop læser Sedlen, som vises i et Glint. De ser paa hinanden, drøfter det. Da kommer Herbert til at se ned paa Gulvet, hvor en hvid Seddel ligger. Han tager den op. Den vises i et Glint. Billedet toner bort.

202.

Toner frem. Nærbilledet af de tre Hoveder.

Pip smiler og nikker svagt. Saa bliver hans Ansigt alvorligt. Han hvisker:

Titel: Orlick ved alt om - vor Gæst. - Han er i Forbindelse med hans Dødsfjende, den anden Straffefange, vi maa...

Billedet toner bort.

Slut paa 4de Akt.

5te Akt.

203.

Titel: Fra dette Øjeblik brændte Jorden under Pips Fødder, og han tænkte kun paa at faa Straffefangen ud af Landet. -Men forinden Flugten aflagde han et sidste Besøg hos Miss Havisham.

Miss Havishams Stue.

Hun sidder i en laset Lænestol tæt ved Kaminen, stirrende ind i Ilden med Albuerne støttet paa sine Knæ og Hænderne under Hagen. Hun hører ikke, at Døren gaar op, og Pip kommer ind. Han bliver staaende stille, seende sørgmodigt paa hende. Hun drejer langsomt Hovedet og ser paa ham. Det ser ud, som om hun havde grædt. Der er et helt andet Udtryk i hendes Ansigt, end vi før har set. Hun besvarer Pips Hilsen med et langsomt Nik, under hvilket hun ufravendt betragter ham med et svagt Udtryk af Angst. Pip gaar hen til hende, flytter en laset Lænestol hen til Ilden og sætter sig. Miss Havisham tager hans Haand i sine. Han ser forundret paa hende, saa kysser han hendes Haand. Hun unddrager sig hans Kærtegn paa en saadan Maade, at man forstaar, hun ikke finder sig værdig til det eller har fortjent det.

204i

Nærbillede af de to.

Han sidder lidt, saa siger han:

Titel: -Jeg kommer for at sige Farvel, Miss Havisham. - En af de første Dage rejser jeg langt bort - og kommer nok aldrig mere tilbage.

Hun ser paa hans lidende Ansigt og brister i Graad. En ganske stille, sivende Graad, som slet intet har med hendes tidligere Temperament at gøre. Pip ser undrende paa hende, han lægger sin Haand paa hendes Skulder og taler beroligende til hende. Hun løfter langsomt sit Ansigt og ser i hans Øjne.

Titel: Kan jeg gøre noget for dig, Pip - saa sig det.

Pip ser mod Jorden.

205.

Nærbillede af Pip.

Han løfter atter Blikket, ser bønligt paa hende og siger:

Titel: Jeg hjalp en god Ven ind i en Forretning ved at indbetale et Beløb. Han ved ikke, at det er mig, og han skal aldrig våde det...

206.

Nærbillede af hende.

Hun nikker grublende. Der tændes et Lys i hendes Øjne.

207.

Nærbillede af ham.

Han fortsætter, styrket af den Velvilje, han sporer:

Titel: Jeg underskrev Veksler, fordi jeg ikke havde Penge nok - og nu - nu ejer jeg intet, Miss Havisham, - nu kan jeg ikke hjælpe ham mere - vil De - vil De hjælpe ham? -

Han ser paa hende, ydmyg og skamfuld over at maatte bede om det.

208.

Nærbillede af hende.

Hun smiler lykkeligt. Taarerne blinker i hendes Øjne, hun nikker og trækker et Par Elfenbensplader op fra Livets Halsudskøring, inden hun skriver, siger hun:

Titel: Men han maa aldrig faa at vide, hvor Pengene kommer fra. - Pips Svar behøves ikke. Hun ser paa ham med sit smertelige Smil, nikker svagt, spørger:

Titel: Hvormeget drejer det sig om?

209.

Nærbillede af ham.

Titel: Ni - det er - ni Hundrede Pund.

Han ser paa hans Ansigt, at han er angst for, at Beløbets Størrelse skal faa hende til at skifte Beslutning.

210.

Nærbillede af dem begge.

Hun bøjer sig over Tavlerne og skriver. Hun giver ham dem og siger:

Titel: Sagfører Jagers vil udbetale Dem Beløbet.

Pip griber hendes Haand og kysser den. Der er Fred over hende, og hun ser paa ham med straalende Øjne. Saa rejser Pip sig. Hun ser paa ham.

Titel: Men er der intet, jeg kan gøre for Dem selv - stakkels Pip?

Han sukker dybt, ryster paa Hovedet, klapper hendes Hænder. Hendes Ansigt bliver smertefuldt, pludselig før han kan hindre det, kaster hun sig paa sine Knæ og klynger sig med vanvittig Lidenskab ind til hans Ben. Han forsøger at frigøre sig, men hendes Greb er krampagtigt stærkt.

Titel: Tilgiv - tilgiv mig --Hvad har jeg gjort, hvad har jeg dog gjort.

Han forsøger at frigøre sig. Hun slipper selv, kaster sig ind over Stolen og rystes i en krampagtig Hulken. Hendes Brudekjole er ved denne Bevægelse kommet meget nær til Ilden i Kaminen. Pip søger at tale til hende, hun svarer ikke. Han bliver staaende ved Døren, ser hende hæve Hænderne mod Himlen og skringe:

Titel: Min Gud, min Gud, - hvad har jeg gjort. Tilgiv mig - Naade!

Pip føler, at han ikke længere kan overvære hendes Selvbebrejdelser, og gaar stille ud. Døren lukker han sagte paa Klem.

211.

Korridoren.

Han staar lyttende ved Lysstriben, gaar langsomt, vender sig, staar tøvende, gaar saa meget langsomt.

212.

Hendes Stue.

Hun ligger endnu ved Stolen. Der er faldet Ro over hende.

213.

Nærbillede af Kaminen.

En Flig af hendes Slæb ligger nogle faa Tommer fra Ilden. Brændeknuderne danner en Bygning som et Korthus, der pludselig falder sammen. Et Stykke brændende Træ falder ned paa Slæbet, der straks fanger.

214.

Stuen.

Hun ligger med Hovedet begravet i Lænestolen, Armene har hun slaaet om Hovedet. Flammerne aedr sig op i Kjolen. Hun sanser intet.

215.

Trappegang.

Meget mørk, man skelner akkurat Pip, der ^{er} ved at gaa ned ad Trappen.

Titel: Da skingrede et vildt Skrig gennem det øde Hus' Gange.

Han farer sammen, lytter, løber tilbage.

216.

Korridor.

Nede i Enden af Korridoren, hvor den bøjer om i ret Vinkel, lyser et Brandskær, som bliver stærkere. Som Silhuet ses Pip styrtende derved imod. Han forsvinder ved Ombøjningen.

217.

Korridor.

Pip ser Miss Havisham omspændt af Flammer. Han river sin Kavaj af (den er forsynet med dobbelt Slag). Idet han vil kaste den over hende, styrter hun ind ad Døren til Bryllupsværelset. Han farer efter hende.

218.

Bryllupsværelset.

Pip kaster Kavajen over hende. Hun falder paa Gulvet ved det store Bord. Han river den lange Dug af. Servicet og alt, hvad der findes derpaa, rasler ned over dem. Han kvæler de sidste Flammer. Toner bort.

219.

Toner frem med

Fortitel: Men hendes Hjerte - som var brændt ud i Hadets Flammer - holdt op at slaa nogle Timer senere.

En Læge og et Par Hjælpersker og Pip, hvis Arme er forbundne, staar ved Bordet, paa hvilket Miss Havisham ligger livløs. Hendes Hoved er forbundet, og et hvidt Lagen dækker hende, saa kun Ansig=

tet er frit. Pip bøjer sig over hende.

220.

Nærbillede af ham og hende.

Hun slaar langsomt Øjnene op, ser paa Pip, hendes Læber bevæger sig. Han nikker langsomt.

Titel: Jeg kysser Dem, Miss Havisham - jeg tilgiver alt. Han bøjer sig ned og kysser hendes Læber. Billedet toner langsomt bort.

221.

Toner langsomt frem.

Titel: Og nogle Dage senere roede en Baad i den tidlige Morgen ud paa Themsen - for at møde en Damper, som skulde til Hamborg.

Om Bord ses Pip med Bind om den ene Arm, Startop og Tugthusfangen. Startop fører den ene Aare, Pip den anden. Abel sidder agterude.

222.

Nærbillede af dem.

Photo fra Forenden. Abel stikker sin Haand ned i Floden, slaar Vandet af Fingrene og siger med et fredeligt Smil:

Titel: Min kære Gut! Jeg synes ligefrem, at Vandet ved Boven spiller en Slags Søndagsmelodi.

Pip drejer sit Hoved og ser fremover. Han skygger for Øjnene. Der er Uro i hans Ansigt.

Titel: Jeg kan ikke lide den Baad, som har fulgt efter os i den sidste halve Time.

Abel slaar det hen. Han er overmodig og føler sig glimrende tilpas.

223.

Nærbillede af Pip.

Titel: Men Pip huskede, hvad Orlick havde sagt, og han frygtede "den anden" - Straffefangen med den arrede Kind - derude fra Mosen.

Han stirrer aarvaagent ud mod den anden Baad.

224.

Den anden Baad.

I nogen Afstand ses den ro fremad. Der er Rorkarle og Styrmand. En Passager sidder indpakket saaledes, at man ikke kan se, hvorledes han ser ud.

225.

Nærbillede af Pip.

Han drejer Hovedet tilbage og ror.

226.

Nærbillede af Baaden.

Abel har sidde lidt i sine egne Betragtninger, da han pludselig vaagner op og ser fremad.

Titel: Der har vi vores Damper.

Alle ser fremad.

227.

En Hjuldamper

ses i det Fjerne komme nærmere. Der staar kraftig Røg ud af Skorstenen, og Skummet staar op ved Boven og Skovlene.

228.

Nærbillede af Baaden.

Der kommer et Glimt af Glæde i Pips Ansigt. Han, der ror agterste Aare, giver en kort Kommando, og der tages fat i Aarerne. Abel hjælper med den ene Haand Pip.

229.

Titel: Da kom den anden Robaad nærmere..

Baaden ses nærmere paa. Rorkarlene strækker ud opmuntrede af Styrmanden, som man ser er iført en Slags Uniform. Passageren dækker sit Ansigt med Tørklædet, han har om Halsen, og synes at fryse. Man ser kun hans Øjne, som spejder over mod den anden Baad.

230.

Kort Billede af Damperen fotograferet forfra. Den skyder gennem Vandet.

231.

Pips Baad.

(Fotograferet fra andet Fartøj saaledes, at man har den skraat tværskibs). Der er Spænding i Pips og Startops Ansigter. Abel er den roligste. Han skænker ikke den anden Baad nogen Opmærksomhed, endskønt den nu kommer ind i Billedet og nærmer sig. Passageren

vender halvt Ryggen til. Den anden Baad, der er en Skibslængde længere fremme, lader Aarerne hvile efter Ordre fra Styrmanden, den sjakker af og kommer paa Højde med Pips Baad. Pip ser derover, og der er meget Nervøsitet i hans Ansigt. Han ser tvivlræddig paa Abel, som nikker opmuntrende.

232.

Kort Billede af Damperen,

som nu er meget nær.

233.

Kommandobroen.

Rorgængereren er tvivlræddig, han drejer frem og tilbage paa Rattet. Kaptejnen spørger Lodsens om noget angaaende Baadene, Lodsens svarer:

Titel: Det ser ud, som om de to Baade gør, hvad de kan for at blive oversejlede - vi holder Kurs.

Der gives to Stød i Dampfløjten.

234.

Pips Baad.

(Fotograferet som 231.) Styrmanden i den anden Baad rejser sig og ruaber:

Titel: De har en tilbagevendt Deporteret i Baaden. Jeg anholder denne Mand og opfordrer ham til at overgive sig.

Abel rejser sig. Pip trækker sin Aare til sig, idet den anden Baad ændrer Kurs og sejler ind paa Pips Baad. Abel stirrer paa Passageren, der drejer Hovedet. Hans Tørklæde falder ned. Det er Manden med den arrede Kind. Der er Dødsangst i hans Øjne, han søger at dække sig bag Styrmanden, idet Abel med et Skrig styrter over i den anden Baad. Springet er saa kraftigt, at han, der har faaet Tag i Compeyson, ryger udenbords med ham, i det samme som Damperen skærer ind i Pips Baad og kæntrer den.

235.

(Eventuelt) Her vilde et Billede maaske gøre godt, der ligesom var fotograferet gennem Pips Øjne, hvormed menes, at et Optagelsesapparat skulde indbygges i en vandtæt Kasse og sænkes ned under

en oprørt Vandflade. Der drejes nogle Meter nede under Vandfladen. De solbeskinnede Bobler stiger op - og Apparatet hæves øfter over Vandet, langsomt.

236.

Politibaaden.

Herbert, Startop og Pip hales op. (De to kan være haled op, før man gaar til Billedet) Rorkarlene sidder og stirrer spændte ud over Vandet. (I Baggrunden ses Damperen drive af Sted med Dampen fossende ud af Spilderør og Skorsten) En af dem peger.

237.

Nærbillede af Vandskorpen.

Abel kommer til Syne, driver af Sted. Baaden kommer ind i Billedet, en Næve griber fat i hans Nakke og løfter ham op, han lever. Billedet toner bort med

Titlen: Men "den anden" - var dernede i Dybet - og han blev dernede.

238.

Toner frem.

Titel: Den sidste Rest af Modbydelighed, som Pip havde følt for den stakkels Livsslave, svandt, da...

Politibaaden har lagt til Land. Pip er gaaet i Land. Abel hjælpes, lænket, vaad og forkommen over Rælingen. Han staar foran Pip, ser i hans Øjne.

239.

Nærbillede af de to.

Abel er ved at segne. Han ser hjælpeløst paa Pip, løfter de lankede i Hænder, siger med Taarerne strømmende ud af Øjnene :

Titel: -Pip - min Gut - min Gentleman - det er forbi med mig.

Han falder forover med Armene om Pips Hals, synker nedad, men holdes oppe, fordi Lænkerne hænger i Pips Nakke. Pip løfter hans Hoved op, trykker sin Kind ind mod hans. Billedet toner bort.

240.

Toner frem.

Titel: Og Dagen kom, da han skulde dø - den jagede Mand, - men da Dagen kom, var der Fred i hans Sjæl.

Fængselssygestue.

Abel ligger i Sengen, udmattet og afmagret. Pip sidder bøjet over ham. Abel aabner sine Øjne og ser paa Pip. Med et stille Smil siger han i

Titel: -Du svigtede aldrig - Du vil heller ikke svigte, naar jeg er død. - Bed Gud være en stakkels Synder naadig.

Pip griber hans Haand og trykker den mod sin Kind. Abel lukker langsomt Øjnene og dør. Pip rejser sig besværligt, ser svimmel ud for sig, smiler et underligt Smil, søger at holde Balancen, strækker Armene ud og falder forover ind over Sengen. To Sygeplejersker kommer til, hjælper ham op, han aabner Øjnene, smiler i Feber.

241.

Nærbillede af Pip.

Han aabner Øjnene og stirrer fjernt ud for sig. Billedet toner over i

242.

Slutningen af 39te Billede af 1ste Akt.

Toner frem. Fangen filer som en gal sin Lænke over, medens Drengen ser paa det. Billedet toner bort, over i

243.

Nærbillede af Pip.

Han smiler lykkeligt.

Titel: Han er fri for Lænkerne - han er fri.

Sygeplejerskerne ser paa hinanden, den ene ryster paa Hovedet. Billedet toner bort.

Slut paa 5te Akt.

6 te Akt.

244.

Titel: Det kolde Bad og den udløste Spænding havde brudt Pips Nerver ned, og den følgende Tid levende han i en sælsom Verden.

Toner frem. Fangen, der hugger Maden i sig, omgivet af Joe, Pips Søster og Miss Havisham, Bidy og Estella, som alle ser djævelsk paa ham. Jagers og Wemmick kommer ind i Billedet med de to Gipsbuster under Armen, skoggerleende. Billedet toner over i Abel, som ses bag Gitre, flængende løs i dem, Herbert kommer hen til Gittret og strør grinende en Masse Pengesedler ud, som Abel forgæves strækker Hænderne ud efter. Billedet toner over (Køretur) i Nærbillede af Abel, som ler skrækkeligt. Der panoreres, og man ser Pip og Estella i Bryllupsdragter side ved samme Bord som Abel. Orlick kommer med det Fad, i hvilket Posteien fra første Akt laa. Han viser ildevarslende, at det er tomt, slaar det i Gulvet. Estella haaner Pip og vender sig fra ham. Drummle tager hende i sine Arme, han sidder bag hende med Hænderne overkors som en Tjener bag paa en Vogn, saa kommer Joe ind med en stor Hammer, tager Sigte paa Pips Ansigt med samme Bevægelser, som Orlick brugte i Slusehuset, han svinger Hamren, alle ler vanvittigt. Han knuser alt paa Bordet med Hamren. Der gaar Ild i Dugen og Maden, Pip griber sig til Hovedet og stirrer paa ham. Joes Ansigt faar et bekymret Udtryk. Der køres nærmere, og Joe ses i Nærbillede. Billedet toner bort, kun Joes Ansigt bevares, han bøjer sig ned over et eller andet, Billedet toner over i:

245.

Pips Sovekammer.

Nærbillede af Pip, der ligger med lukkede Øjne og kaster sig i Sengen. Joe staar bøjet over ham. Pip slaar Øjnene op, stirrer paa Joe uden at fatte noget. Joe smiler lykkeligt. Pip spørger:

Titel: Er det Joe?

Joe nikker og svarer:

Titel: Ja vel er det det, kære Pip, gamle Kammerat. Nu skal du snart blive rask.

Joos Glæde er saa stor, at han vander sig om og tørrer Øjnene. Pip drejer sit Hoved og ser uendelig kærligt paa ham.

246.

Nærbillede af Pip.

Han lukker Øjnene engang imellem, drejer saa besværligt sit Hoved og spørger:

Titel: Hvor længe har jeg været syg, kære Joe?

247.

Nærbillede af Joe.

Han drejer sig om mod Pip. Øjnene er røde. Han søger at dække sig bag et Smil, som ikke virker helt ægte. Han svarer:

Titel: Meget, meget længe, kære Pip. - I Morgen har vi den første Juni.

248.

Nærbillede af dem begge.

Pip griber Joos Haand og beholder den i sin. De bliver siddende saaledes, medens Billedet blandes af.

249.

Opblending.

Titel: Nogle Dage senere, da Pip var saa rask, at han kunde staa op...

Pips Stue.

Han kommer ind fra Sovekammeret, iført en Slobrok eller lign. Han gaar usikkert paa Benene, slipper først Dørhaandtaget efter at have forsøgt at støtte paa Benene. Gaar over til Bordet, ser sig om. (Idet han kommer til Synne i Døren, kan han først stikke Hovedet ind og smilende se sig om, som vilde han berede Joe en Overraskelse. Man ser i hans Ansigt, at han er skuffet over, at Joe ikke er der).
Henne ved Bordet kalder han.

Titel: Joe!

Han lytter, raaber en Gang til. Sætter sig tungt.

250.

Nærbillede af ham og Bordet.

Han faar Øje paa en Seddel, der ligger paa Bordet, tager den og læser den.

Titel: Da jeg igge wil vere to U Leglihej er jeg rejset nu da du er Rask køre pip og wil have det bere ujen Mej. Joe p.s. Alti de beste Wenner. Igge?

Pips Ansigt vidner om, at Graaden er ved at bryde frem. Han lader kærtegnende Fingrene glide hen over Papiret, smiler ømt og sørgmodigt, da han atter læser de ubehjælpomme Linier. Pludselig lytter han og ser mod Døren.

251.

Nærbillede ved Døren.

Den aabnes forsigtigt. Herberts Ansigt ses. Der er Spænding og Uro over det, indtil han opdager Pip. Saa lysrer det af Glæde.

252.

Nærbillede af Pip.

Han smiler overrasket.

Titel: Herregud, Herbert. Kommer du og ser til mig i min Ensomhed?

253.

Nærbillede af Herbert.

Han bliver staaende ved Døren.

Titel: Men nu skal du ikke være ensom mere.

254.

Nærbillede af Pip.

Han forstaar ikke ganske.

255.

Nærbillede af Herbert.

Med et taknemmeligt og lykkeligt Smil siger han:

Titel: Jeg ved alt, hvad du har gjort for mig, og jeg kommer for at sige dig, at dine Velgerninger har baaret saa rige Frugter, at.....

Billedet toner bort.

256.

Billedet toner frem.

Titel: Da Herbert gik, var Pip optaget i det Firma, hans gode Hjerter havde ladet ham støtte, - medens han var i sin Velmagt...

Herbert tager Afsked med Pip, der staar opad Kaminen som bedøvet.

Han ser ud for sig, fjernt og sørgmodigt.

Titel: ...og saa var kun tilbage at tage Afsked med Barndoms-hjemmet, - med Joe og Bidy...

Efter et Glimt af ham, toner Billedet bort.

257.

Titel: Da han Dagen efter nærmede sig Smedien, ventede der ham en Overraskelse.

Smedien.

Flaget er hejst paa Flagstangen. Der er smykket med Blomster. Hvide Gardiner flagrer ved de aabne Vinduer. Pip kommer og kiger ind.

258.

Stuen.

Der er festligt og rent. Bordet er festligt dækket til 3. Midt paa Gulvet staar Joe og Bidy i Stadstøjet. Han har sin Arm om hendes Liv. De staar seende ud for sig, tavse. Saa drejer Bidy Hovedet og ser mod Vinduet, hun giver et Skrig. Joe vender sig, smiler lykkeligt og overrasket. Bidy løber til Døren og ud.

259.

Uden for Huset.

Pip griber Biddys Hænder og trykker dem varmt. Han ser forundret paa hende, spørger om, hvorfor hun er saa fin.

260.

Nærbillede af Bidy.

Rødmende siger hun:

Titel: Det er min Bryllupsdag - og jeg er gift med Joe.

261.

Nærbillede af Pip.

Han stirrer paa hende, fatter det ikke, er ved at falde, lukker Øjnene et Sekund, aabner dem igen, smiler og siger:

Titel: Bidy, - du har den bedste Mand i Verden.

Han drejer Hovedet og ser paa Joe:

Titel: Og du, kære Joe, - du har den bedste Kone i hele Verden.

262.

Nærbillede af Joe.

Han nikker overbevist og lykkelig. Biddy kommer ind i Nærbilledet.
Han trykker hende ind til sig.

263.

Nærbillede af Pip.

Han betragter dem, medens et Smil vokser paa hans Ansigt.

264.

Nærbillede af Joe og Biddy.

Hans Smil finder Afspjeling i deres Ansigter. Joe strækker sin
Haand ud imod Pip. Han kommer ind i Billedet, de følges mod Døren.

265.

Joes Stue.

Der er dækket til tre. Pip ser paa Kuverterne, ser paa Joe og
Biddy, spørgende.

Titel: Venter I en Gæst?

Joe ser paa Biddy, paa Pip.

Titel: Ja, gamle Kammerat, kære Pip. - Vi havde jo paa
Følelsen, at du vilde komme.

Pip ser skamfuld paa dem. Han føler saa godt, at han langt fra har
været, som han burde være. Biddy slaar det hen. Billedet toner
bort.

266.

Titel: Da det gladeste Maaltid, Smediens gamle Mure nogen
Sinde havde set, nærmede sig sin Slutning...

Billedet toner frem:

Bordet med de tre.

Pip slaar sit Glas mod de to andres. Der drikkes. Pip sætter sit
Glas fra sig, underlig fraværende. Hans Glæde forsvinder med eet
Slag. Han stirrer ud for sig. Biddy ser det, bøjer sig over mod ham,
tager om hans Haand.

267.

Nærbillede af Biddy.

Hun siger fyldt med den største Æmhed:

Titel: Er det Estella, De tænker paa? Kan De aldrig
glemme hende?

268.

Nærbillede af Pip.

Han ser paa hende. Bevægelsen tager Overhaand. Han knuger hendes Haand. Taarerne vælder frem i hans Øjne.

269.

Nærbillede af Joe.

Hans Ansigt udtrykker den dybeste Sorg. Øjnene flekker fra Pip til Bidy.

270.

Nærbillede af Pip.

Han kan ikke beherske sin Bevægelse. Han skjuler Ansigtet i sine Hænder og giver sig hen til sin Hulken.

271.

Stuen.

De to betragter ham hjælpeløst. Joe vil rejse sig for at trøste Pip, men Bidy hindrer ham blidt i det. Pip rejser sig og gaar mod Døren. Her finder han Herredømmet over sig selv.

272.

Nærbillede af ham.

Han tørrer sine Taarer bort. Smiler svagt.

Titel: Jeg - jeg er en daarlig Kammerat, - jeg bedrøver jer paa jeres glædste Aften! --Lad mig gaa lidt.

273.

Nærbillede af Joe og Bidy.

De sidder tæt ind til hinanden. Der er baade Sorg og Forstaaelse hos dem. De svarer ikke, ser blot paa ham.

274.

Nærbillede af Pip ved Døren.

Pip staar lidt, aabner saa Døren og gaar. Billedet toner bort.

Her følger med Fortitlen: Han gik i Skumringen - op til Miss Havishams Hus - der var paa Vej til Udslettelsen...

275.

Skumring eller lav Sol.

Toner langsomt frem.

Miss Havishams Hus,

som er under Nedbrydning. (En Frihed, da Dickens skriver, at Huset forlængst er nedrevet, men da man dels ikke kan kende Stedet, hvis Huset er borte, og da man dels opnaar en Slags symbolsk Virkning, ved at lade Filmens sidste Billeder spille paa Baggrund af ruinagtige Bygninger, kan det nok forsvares). Pip kommer gaaende, langsomt, seende sig om. Han standser nu og da og betragter med Smerte de kendte Steder. Han standser noget overrasket og stirrer i en bestemt Retning.

276.

Nærbillede af Pip.

Man ser i hans Ansigt en flygtig Glæde vige for Tvivl.

277.

Nærbillede af en Bænk ved nogle delvis nedbrudte Mure.

En sortklædt Kvinde sidder med bøjet Hoved. Man kender hende ikke. Hun sidder i dybe Tanker og rører sig ikke.

278.

Nærbillede af Pip.

Han staar endnu stirrende.

Titel: Han kendte hende ikke, men en Stemme hviskede til ham, - hvem hun var...

Med et Udtryk, som troede han ikke sine egne Øjne, - i en stor Undren, men ogsaa med noget af en stor Fred gaar han langsomt fremad.

279.

Nærbillede af Banken.

Estella hører Skridt. Hun hæver langsomt sit Ansigt, ser Pip. I hendes Hoveds Bevægelse ser vi, at Pip kommer hende ganske nær. Der kommer noget uvilkaarligt bedende over hende, saaledes som hun sidder med Ansigtet vendt opad.

280.

Nærbillede af Pip.

Han ser nedad paa hende. Der er Mildhed og stille Glæde over ham. En forunderlig Ro. Langsomt blottes han sit Hoved, og da hun uden at sige et Ord rækker ham sin Haand, bøjer han sig og kysser den.

Hun ser dvælende paa ham.

Titel: Jeg har ofte tænkt paa Dem.

Pips Smil bliver taknemmeligt. Hun flytter sig en Smule og indbyder ham paa denne Maade til at tage Plads. Han sætter sig - meget langsomt. Det skal helst gøres saaledes, at Bevægelsen ligefrem fortæller, at nu - nu sætter han sig til Sæde ved Livets Bord.

281.

Nærbillede af Estella.

Titel: Jeg troede mindst, at jeg skulde tage Afsked med Dem - i Aften, - da jeg er her - for at tage Afsked med dette Sted.

282.

Nærbillede af Pip.

Han ser et Øjeblik uforstaaende paa hende. Saa siger han:

Titel: For mig har Mindet om vor sidste Skilsmisse altid været sørgeligt og - uforglemmeligt.

283.

Nærbillede af Estella.

Hun ser paa ham, tager hans Haand.

Titel: Da vi sidst skiltes, sagde De, - Gud velsigne, Gud tilgive Dem. - - Jeg vilde ønske, at De kunde sige det nu - før sidste Gang.

284

Banken.

Pip ser længe i hendes Øjne. Saa rejser han sig besværligt, ser paa hende med et svagt, lykkeligt Smil.

Titel: Gud velsigne Dem, Estella.

Hun rejser sig og staar tæt mod ham, ser i hans Øjne.

285.

Nærbillede af de to.

Hun nærmer sig ham, langsomt. Hun lægger sit Hoved ind til hans Bryst. Han tager hendes Hånd og kysser den let, ser nedad.

Titel: Estella - der vokser en Blomst i Ruinerne.

Hun ser mod Blomsten.

286.

Nærbillede af en Valmue.

der skyder sin Stængel op mellem Murstensdyngerne.

287.

Nærbillede af de to.

Deres Øjne mødes. De smiler svagt, Han kysser hendes Pande let, aande agtigt. De gaar langsomt ud af Billedet.

288.

Ved Gitterporten,

der staar paa Klem.

Titel: Og atter stod de sammen ved Gitterporten, hvor de som Børn for første Gang havde set hinanden...

De kommer gaaende, standser. Han lægger sin ene Haand paa Portens Jern.

289.

Nærbillede af de to.

Estella lægger sine Arme om hans Hals, ser i hans Øjne:

Titel: Forstaar jeg dig, - gaar vi ud til vort Liv gennem denne Port!

Han drager hende ind til sig. Kysser hendes Læber, medens han aabner Porten. Billedet toner bort.

Slut.

300.00	Jaer Stue
200.00	Karridn
800.00	Mis Houskom
800.00	Portblodning
700.00	Paps Stue i London
200.00	foggers
1500.00	Balsalen
200.00	Sjygestue -
300.00	Paps Souevander
<hr/>	
5000.00	

Chöbler - Rekviziter
Materialer

500	-
800	50
300	100
100	500
500	500
200	500
800	500
800	500
700	500
200	500
1500	500
1000	500
1500	500
<hr/>	
1800	

Store Forvindinger

Thirkegaard
1-2.

Ved Thirkegaardsmøllen.
3. 4. 8. 10.

Gravstedet.
5. 7.

Landsbyen
6.

Filmthillede af Gargen
9.

Yve Gargens Stue

11. 12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 30. 31. 40
41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 123. 258. 265. 266. 267. 268. 269
270. 271. 272. 273. 274

Skilte 300.00

JD

Et Flykkel kort fra Tveden
14.

Landsbyen

Ode Strandbred med Marsvanter
25. 26. 33.

Sip's lille Tagkammer
27. 29.

Skilte 200.00

JD

Abel ved et Bøat.
28.

700
300.00
300.00
100.00
29.00

~~7. Aarbuden af det gamle Batteri~~

~~34. 35. 36. 37.~~

~~Ard iu Grøft~~

~~38.~~

~~Det ældste Sted ved Batteriet~~

~~39.~~

~~Indvielse~~

~~48. 59. 60. 61. 62. 63. 65. 66. 67. 68. 69.~~

~~Widens ?~~

~~JD~~

~~7. Mæsen ved Midnat~~

~~49. 50. 51. 52. 53.~~

~~Fængslets Fædre.~~

~~54.~~

~~Ard iu Indvielse~~

~~55. 56. 57. 58. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 104. 121. 125.
257. 259. 260. 261. 262. 263. 264.~~

~~100. 00~~

~~Gaarden~~

~~70.~~

~~Notitide af en gammel Almue~~

~~71.~~

~~Foran Mis Hæris Hæms Stus~~

~~78. 175. 176. 177. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281.
282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289.~~

~~350. 00~~

~~Notitide af Estilla (. vinduet)~~

~~79. 81. 83.~~

~~100~~

Qittorparten (alt fra Viindist)

80. 82. 84. 85

Huset Hovdior

86.

Huset Sidedior

87

Lang mørk bred Hovdior.

J D.

88. 195. 97. 211. 216. 217.

J D

200,00

Ved en bred, stor Eggetrætrappe

89. 215

Uden for huset til Mrs Hovishaus

Varelsel

90.

Søren indviendige Side

91.

J D

Mrs Hovishaus Varelsel

92. 93. 94. 111. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209
210. 212. 213. 214.

800,00

J D

Bryllups varelsel

96. 218. 219. 220

J D

Paakledning varelsel

98. 99. 100. 101. 174. 179. 180. 181. 182. 183. 184
185. 186. 187. 188

800,00

J D

gaardpladsen Mrs H. Hovishaus

102.

Hjørn af Stoven (indv)

103.

100,00

J D

~~Kristenut: Imodium~~

~~105. 106. 122. 124.~~

~~JD~~

~~Sip's Stue: London~~

~~107. 108. 119. 130. 131. 152. 153. 154. 155. 156
157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166
167. 168. 171. 172. 174. 249. 250. 251. 252. 253
255~~

~~700,00 JD~~

~~Seligensgaard~~

~~109.~~

~~Den lille byggetilskop (Gastgivergaard)~~

~~110.~~

~~JD~~

~~Med Høfledordet~~

~~112.~~

~~Alde for Huset: Richmond.~~

~~113. 114. 115~~

~~Første hos Faggers~~

~~116. 117.~~

~~200,00~~

~~JD~~

~~Førsteoret~~

~~118.~~

~~JD~~

~~Ved Gunden af Haven (Kø. Have)~~

~~126. 128.~~

~~Bag Høfled~~

~~127. 129.~~

~~Balsal~~

~~132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143.
144. 145. 146. 147.~~

~~Lampetter?~~

~~1500,00~~

~~JD~~

~~Regnful gade (Aftue)~~

~~148.~~

~~100,00~~

Indkug: Gadu
149-151.

Ned Pip's Gadudoi
150.

Troppegang.
169.

JD

A stillude af 1 Stog.
170.

Pip's Kutrè
173

JD

Ned Halkromu; Masur
189

For.

Uden for Hlischist
190

Panorama af Masur
191.

Hlischist's Indre

192-193-194-195-196-197-198-199-200-202.

indt

JD

7 m Baad faa Temsen

221-222-223-225-226-228-229-231-234.

?

Ten anden Baad (Politibaad)

224-236.

?

En Hjüdamper
227-232

2

Tommandskoven

233.

2

Billude lugt iude Vandet

235

Not af Vandfladen

237

Politikanden legges til Land.

238-239

2

~~Fangstisggestil~~

~~240-241-243.~~

200, 00

10

~~Pip's Forwardse~~

~~244-245-246-247-248-254-255~~

300, 00

10

—
—
—
—
—

- 1 1 Fjernbillede af Kirkegaarden.
- 1 2 Nærbillede af Martin ved Gravstedet.
- 2 3 Fangeskibene.
- 1 4 Nærbillede af Martin, der græder.
- 1 5 Helsingreen viser sig ved Stengårdet.
- 1 6 Fjernb. Helsingr. hen, griber fat i Martin.
- 1 7 Nærb. af de to. Helsingr. taler til Drengen.
- 1 8 -" -" -" -" -" -" truer ad Martin.
- 1 9 Fjernb. Helsingr. lader Martin sværge. Martin løber.
- 1 10 Nærb. Hænderne retter ved Fangejernet.
- 1 11 Fjernb. Helsingr. gaar.
- 1 12 Martin ser efter Hlesengr
- 3 13 Helsingr. vender sig, ser efter Martin, gaar videre.
- 3 14 Fjernb. Martin løber. Helsingr. gaar videre.
- 4 15 Stuen. Gerh. J. gaar hen ved Ildstedet, sætter sig.
- 4 16 Nærb. Gerhard J.
- 5a 17 Uden for Smedien. Martin løber ind.
- 4 18 Nærb. Martin ind ad Døren.
- 4 19 -" Gerhard J. taler.
- 4 20 -" Martin ryster paa Hovedet, gaar.
- 4 21 Martin hen til Gerhard J.
- 4 22 Nærb. - Gerh. J. trøster Martin.
- 3 23 Uden for Huset. Fru Rovsing kommer.
- 4 24 Nærb. Gerh. J. og Martin. Martin løber.
- 4 25 Martin gemmer sig bag Døren.
- 3 26 Fru Rovsing gaar ind i Huset.
- 4 27 Fru Rovsing ind ad Døren, finder Martin, pryglers ham.
- 4 28 Martin hen til Gerh. J.
- 4 29 Nærb. Fru Rovsing skælder ud.
- 4 30 -" Gerh. J. og Drengen ved Ildstedet.
- 4 31 Fru Rovsing gaar til Spisekammeret.
- 4 32 Martin klager sig.
- 4 33 Fru Rovsing ved Spisekammeret, skælder ud.
- 4 34 Nærb. Martin græder.
- 4 35 Fru Rovsing skælder ud igen.
- 4 36 Nærb. Martin græder.
- 4 37 Fru Rovsing tager Brødet.
- 5b 37a Nærb. - Fru Rovsing piller Naalene ud af Brystet.
- 6 38 Fangeskibene skyder.
- 6 39 Om Bord paa Fangeskibene.
- 7 40 Stuen. Gerh. J. Fru Rovsing og Martin ved Bordet, hører Skuddene.
- 8 41 Martins Værelse. Martin drømmer om Helsingr.
- 8 42 Nærb. - Helsingr. med Hjertet.
- 8 43 Nærb. - Martin, der ligger paa Jorden.
- 8 44 Fjernb. Helsingr. steger Hjertet. Der tones over til Martin, der vaagner.
- 5b 45 Værelse . - Martin ned ad Trappen.
- 5b 46 Martin ind i Spisekammeret.
- 5b 47 Nærb. - Martin holder fra Dunken, pakker Maden ind, lytter.
- 5b 48 Fjernb. - Martin løber ud i Smedien.
- 5b 49 Martin kommer gennem Døren.
- 5b 50 Smedien - Martin tager Filen, løber bort.
- 5a 51 Uden for Smedien. Martin løber ud.
- 3 52 Mosen - Martin kommer løbende.
- 3 53 Kirkegaarden. Martin hen til Helsingr.
- 3 54 Nærb. Martin giver Hlesengr. Maden. Helsingr. spørger ham.
- 3 55 Fjernb. - Helsingr. bøjer sig ned.
- 3 56 Nærb. - Helsingr. filer paa Fangejernet.
- 3 57 Martin gaar fra Helsingr.
- II 7 58 Stuen - Familien samlet om Bordet.
- 7 59 Nærb. Meyer.
- 7 60 -" Peter N.
- 7 61 -" Martin og Bidy.
- 7 62 Fjernb. Stuen. - Fru Rovsing gaar mod Spisekammeret.
- 7 63 Nærb. Hænderne tager Dunken.
- 7 64 Fjernb. Stuen - Fru Rovsing hen, skænker op for Meyer.
- 7 65 Nærb. Meyer ser paa Glasset.
- 7 66 Nærb. - Martin.
- 7 67 -" - Meyer drikker, spytter ud.

- 7 68 Nærb. Martin.
7 69 Fjernb. Meyer løber ud af Stuen.
7 70 Nærb. - Martin ser efter ham.
7 71 -" - Meyer ind ad Døren.
7 72 Fjernb. Meyer hen til Bordet.
7 73 Nærb. Martin.
7 74 Fjernb. - Fru Rovsing gaar mod Spisekammeret.
7 75 Nærb. - Fru Rovsing i Spisekammeret, opdager, at Postejen er borte.
- 7 76 Nærb. Martin.
9 77 Fjernb. - Stuen - Gerh. J. hen til Fru Rovsing.
9 78 Nærb. ved Døren. Gendarmen kommer ind, taler med Gerh. J.
9 79 Fjernb. - Alle gaar mod Smedien.
6 80 I Mosen. Gendarmerne har fanget Helsingr.
6 81 Nærb. - Helsingr. taler til Gerh. J.
6 82 -" - Gerh. J. og Martin.
6 83 Helsingr. taler til Gerh. J., føres bort.
6 84 Nærb. Gerh. J. og Martin ser efter ham, gaar.
6 85 Helsingr. føres om Bord i Fangeskibet.
3 86 Uden for Smedien. Fjernb.
3 87 Nærb. - Martin og Bidy, der læser.
10 88 I Smedien. - Fru Rovsing skælder Peter N. ud, han svarer hende.
10 90 Fru Rovsing beklager sig til Gerh. J. Nærb.
10 91 Peter N. gør Nar ad hende.
10 92 Nærb. - Fru Rovsing og Gerh. J.
10 93 Gerh. J. hen til Peter N.
3 94 Fjernb. Martin og Bidy løber ind i Huset.
10 95 Børnene ind ad Døren.
10 96 Peter N. slaar Gerh. J.
10 97 Nærb. - Gerh. J. falder over mod Væggen, rejser sig, gaar.
10 98 Fjernb. Gerh. J. hen til Peter N., de slaas.
10 99 Nærb. - Børnene i Døren.
10 100 -" - Fru Rovsing.
10 101 Fjernb. - de to slaas.
10 102 Nærb. - Børnene i Døren.
10 103 -" - Peter N. prøver at kvæle Gerh. J.
10 104 -" - Fru Rovsing ser til.
10 105 Nærb. - Gerh. J. skubber Peter N. fra sig.
10 106 Fjernb. - Peter N. falder om paa Gulvet.
10 107 Nærb. - Fru Rovsing triumferer.
10 108 Fjernb. - Børnene og Fru Rovsing gaar ud.
11 109 Uden for Huset. Børnene ud, fulgt af Fru Rovsing.
12 110 Nærb. - Gerh. J. søger at faa Liv i Peter N.
11 111 Børnene hejser Vand op af Brønden.
11 112 Nærb. - Fru Rovsing ser til.
11 113 Børnene gaar med Spanden.
11 114 Nærb. - Børnene uden for Smedien, Bidy opdager noget.
11 115 Fjernb. - Gerh. J. Fru Rovsing og Peter N. ud.
11 116 -" - En Vogn kører hen foran Smedien.
11 117 Nærb. - Vognen standser. Meyer staar af.
11 118 -" - Meyer taler til Fru Rovsing.
11 119 -" - Martin.
11 120 -" - Meyer taler til Fru Rovsing.
11 121 -" - Martin bliver betænkelig.
11 122 -" - Meyer fortæller Fru Rovsing noget.
III 11 123 Uden for Huset. - Meyer og Martin kommer gaaende.
11 124 Nærb. - Estella aabner Vinduet.
11 125 Fjernb. - de to uden for Porten.
11 126 Nærb. - Estella i Vinduet.
11 127 -" - de to uden for Gitterporten.
11 128 -" - Estella lukker Vinduet.
13 129 De to uden for Gitterporten. Meyer retter paa Martins Tøj.
12 130 Estella kommer gaaende gennem Gangen.
13 131 De to venter uden for Porten, Estella kommer indenfor.
13 132 Nærb. Estella ser haanligt paa dem.
13 133 Martin ser paa hende. Nærb.
13 134 Nærb. - Estella slaar med Nakken.
13 135 -" - Martin ser bedrøvet ud.
13 136 Fjernb. - Estella hen, stikker Nøglen i Laasen.
13 137 Nærb. - Martin uden for Porten, Estella indenfor.
13 138 Estella lukker Martin ind.
13 139 Meyer uden for Porten, ser efter dem.

- 13 140 Ved Huset - De to Børn gaar ind.
13 141 Meyer ved Porten, gaar.
9 142 Estella stænger Døren, gaar mod Martin.
9 143 Gangen. Børnene gaar op ad Trappen.
9 144 Gang. Børnene kommer. Estella gaar fra Martin.
9 145 Nærb. - Martin lukker Døren op.
9 146 Værelse. Martin ind ad Døren.
9 147 Panorama af Værelset - Martin hen til Fru Dinesen.
9 148 Nærb. Fru Dinesen.
9 149 -"- Martin.
9 150 -"- Fru Dinesen taler til Martin.
9 151 Martin svarer.
9 152 Fru Dinesen beder ham komme hen til hende.
9 153 Martin gaar fra Døren.
14 154 Værelse. - Martin hen til Fru Dinesen, hun befaler ham at
lege, han forsøger det, men opgiver det.
14 155 Fjernb. - Fru Dinesen fører Martin ud af Værelset.
14 156 Gangen - De to ud.
14 157 Spisestuen - De to ind.
14 158 Nærb. - Det støvede Bord.
14 159 Fru Dinesen peger paa Bordet, Martin gaa hen.
14 160 Nærb. - Martin rører ved det støvede Bord.
14 161 Fru Dinesen taler til Martin.
14 162 Fru Dinesen fører Martin hen til Uret.
14 163 Nærb. Uret.
14 164 Fru Dinesen fører Martin ud.
15 165 Gangen - Fru Dinesen og Drengen ud til Estella.
15 166 Nærb. Estella ler ad Martin.
15 167 Børnene gaar ind.
15 168 Værelse. - Estella hen til Martin.
15 169 Nærb. - Martin tager Estella ved Armen.
15 170 -"- - Estella hen til Fru Dinesen, taler til hende.
15 171 -"- - Martin bliver bedrøvet.
15 172 -"- - Estella og Fru Dinesen.
15 173 -"- - Martin gaar.
15 174 Martin hen til Fru Dinesen og Estella. Estella tager Kort
frem.
15 175 Fjernb. - Børnene sætter sig ved Kofferten.
15 176 Nærb. - Martin ser paa Estella.
15 177 -"- - Estella.
15 178 -"- - Martin.
15 179 Fjernb. - Fru Dinesen ser paa Børnene, der spiller Kort.
13 180 Rostrup uden for Porten. De to Børn kommer.
13 181 Nærb. - Estella inden for Gitterporten.
13 182 -"- - Rostrup.
13 183 Estella lukker Martin ud, Rostrup gaar ind.
13 184 Rostrup gaar ind i Huset. *Martin nærmer sig Porten*
16 185 Nærb. - Estella inden for Porten, taler til Martin udenfor.
16 186 Martin vil kysse Estella, hun ler ad ham, gaar.
16 187 Nærb. - Martin ved Gitterporten, ser efter hende, græder.
15 188 Kroen. - Nærb. - Gerh. J. og Martin ved Bordet.
15 189 Fjernb. - Rostrup hen til dem.
17 190 I Kroen. - Nærb. - Rostrup taler til Gerh. J., sætter sig
hos dem, forklarer.
18 191 Uden for Huset. - Gerh. J. og Martin kommer, løber ind.
17 192 Stuen. - Martin og Gerh. J. ind, finder Fru Rovsing paa Gulvet
17 193 Nærb. - Gerh. J. ved Fru Rovsing.
17 194 -"- - Fangejernet paa Gulvet.
17 195 Martin gaar fra Gerh. J. og Fru Rovsing.
17 196 Martin hen til Fangejernet.
17 197 Nærb. - Haanden tager Fangejernet.
17 198 Martin med Fangejernet.
IV 5b 199 Nærb. - Martin forvandles til Komdrup.
5b 200 -"- - Komd. læser Brev.
5b 201 -"- - Vennen kalder paa Komd.
5b 202 Fjernb. - Komd. hen til Vennen.
5b 203 Nærb. - De to taler sammen.
16 204 Diligencegaarden.
16 205 Komd. og Tjeneren ud fra Kafeen.
16 206 Diligencegaarden - Diligencen kommer ind.
16 207 Estella. - Nærb. - ved Vognvinduet.
16 208 Fjernb. - Komd. hjælper hende ud, de gaar.

16. 209 Komd. og Estella ind i Kafeen.
19a 210 Kafé. - Estella og Komdr. ind, sætter sig.
19a 211 Nærb. - De to ved Bordet. Estella taler til Komd.
17 212 Værelse - Estella gaar fra Fru Dinesen og Komd.
19a 213 Kafeen. - Estella og Komd. ved Bordet. - Estella peger paa Dugen.
19a 214 Nærb. - Komd. smiler.
19a 215 Fjernb. - Estella og Komd. ved Bordet.
19a 216 Uden for Huset - Estella og Komd. kommer gaaende.
19a 217 Nærb. - Estella og Komdr. tager Afsked.
19a 218 Fjernb. - Estella løber fra Komd., vender tilbage til ham, løber ind.
12 219 Kontor. - Komd. ind. Rostrup frem i Døren, Jøden smides ud.
12 220 Nærb. - Rostrup, der taler.
12 221 Fjernb. - Komd. ind til Rostrup.
12 222 Kontoristen hen til Jøden, beder ham gaa.
12 223 Kontor. - Komd. sætter sig.
12 224 Nærb. - Komd. spørger Rostrup, denne svarer.
12 225 Fjernb. - Komd. tager Afsked med Rostrup, gaar.
12 226 Andet Kontor, - Komd. kommer ind.
20 227 Kontor. - Komd. hen til Kontoristen.
20 228 Fjernb. - Kontoristen lytter ved Døren, gaar tilbage til Komd., lover at hjælpe.
19a 229 Værelse - Bidy og Gerh. J. ved Fru Rovsings Baare.
19a 230 -" - Bidy hen til Bordet, sætter sig.
19a 231 Nærb. - Bidy ved Bordet, begynder at skrive.
19a 232 Nærb. - Gerh. J. frem i Døren.
19a 233 -" - Bidy ved Bordet.
19a 234 -" - Gerh. J. gaar fra Døren.
21 235 Værelse - Gerh. J. hen til Bidy, dikterer hende.
21 236 -" - Komd. Bidy og Gerh. J. ind.
21 237 Nærb. - De tre. Gerh. J. fortæller, Komd. gaar.
21 238 Komd. ved Fru Rovsings Baare, gaar hen i Døren.
21 239 Bidy hos Gerh. J.
21 240 Bidy og Gerh. J. hen til Komd.
19a 241 Komd. Bidy og Gerh. J. ud fra Smedien, Bidy gaar med Komd.
19a 242 Fjernb. Komd. og Bidy ud af Laagen.
19a 243 Gerh. J. ser efter dem, gaar ind.
19a 244 Ved Søren - Komd. og Bidy kommer gaaende.
19a 245 Nærb. - Peter N. stikker Hovedet frem ved Busken.
19a 246 -" - Bidy og Komd. taler sammen.
19a 247 Fjernb. - Bidy løber fra Komd.
19a 248 Bidy gaar forbi Buskene. Peter N. frem, ser efter hende, gaar.
V 17 249 Salon - Estella og Drummle ved Bordet.
17 250 Nærb. - Estella og Drummle
22 251 Salonen. - Vennen hen til Startop.
22 252 Vennen i Døraabningen, kalder paa Komd. Komd. ser.
22 253 Nærb. - Estella og Drummle.
22 254 Komd. gaar fra Døren.
22 255 Fjernb. - Komd. hen til de to, gaar med Estella.
22 256 Nærb. - Estella og Komd. hen til Væggen, han taler til hende.
22 257 Nærb. - Komd. taler.
22 258 Fjernb. - Estella sætter sig i Stolen.
22 259 Nærb. - Estella taler.
22 260 Fjernb. - Salonen.
22 261 Komd. taler til Estella, Drummle hen, gaar med Estella.
22 262 Nærb. - Komd. ser efter dem.
18 263 Gade, - Regnvej. - Komdrup kommer gaaende.
18 264 Nærb. - Komd. gaar ind. Peter N. lurser.
22 265 Værelse - Komd. tænder Lampen, gaar hen til Vinduet.
23 266 Nærb. - Komd. ved Vinduet, ser ud.
23 267 -" - Helsengreen ind ad Døren.
23 268 Fjernb. - Komd. ser paa Helsengreen.
23 269 Nærb. - Komd. forbavset.
23 270 -" - Helsengreen taler.
23 271 -" - Komd.
23 272 -" - Helsengreen taler igen.
23 273 -" - Komd. forfærdet.
18 274 Peter N. gaar ind ad Gadedøren. - Nærb.
18 275 Fjernb. - Han gaar ind.
23 276 -" - Stuen - Komd. og Helsengreen.
23 277 Nærb. - Komd. skænker i Glasset.
23 278 -" - Helsengreen taler.

- 23 279 Nærb. - Komd. gaar med Glasset.
 23 280 Fjernb. - Komd. hen til Helsingreen med Glasset, Helsingr.
 griber fat i Komd.
 23 281 Nærb. - Helsingr. taler til Komd.
 23 282 Fjernb. - Komd. lukker Skodderne for Vinduet.
 23 283 Nærb. - Komd. taler til Helsingreen.
 24 284 Nærb. - Helsingr. taler.
 24 285 -" - Helsingr. og Komd.
 24 286 -" - Komd.
 24 287 -" - Helsingr. tager sin Tegnebog op.
 24 288 -" - af de to. Komd. vil ikke have Tegnebogen. Helsingr.
 lægger den bort.
 18 289 Ved Gadedøren. - Vennen kommer, gaar ind, Peter N. løber ud.
 18 290 Fjernb. - Peter N. løber hen, stiller sig op ved Gadehjørnet.
 24 291 Værelse - Komd. hen med Mad til Helsingr.
 24 292 Nærb. - Haandtaget paa Døren bevæger sig.
 24 293 Komd. og Helsingr. hen til Døren, Vennen kommer ind.
 24 294 Helsingr. faar Vennen til at sværge.
 21 295 Værelse - Komd. ind.
 21 296 Nærb. - Komd. tager Brev op fra Gulvet.
 21 296⁷ Fjernb. - gaar hen til Vinduet, læser Brevet.
 25 298 Værelse - Nærb. - Komd. læser Brevet.
 25 299 Fjernb. - Komd. gaar hen til Skrivebordet, skriver Brev, gaar
 ud.
 16 300 Uden for Huset. - Komd. kommer gaaende, møder Drummle.
 16 301 Komd. gaar ind i Huset.
 16 302 Drummle ser efter ham, gaar.
 24 303 Gangen. - Komd. gaar op ad Trappen.
 24 304 Værelse - Estella sidder ved Fødderne af Fru Dinesen.
 26 305. Værelse - Komd. ind ad Døren.
 26 306 Nærb. - Estella og Fru Dinesen.
 26 307 -" - Komd. gaar fra Døren.
 26 308 Fjernb. - Komd. hen til Fru Dinesen og Estella.
 26 309 Nærb. - Komd. taler.
 26 310 -" - Estella og Fru Dinesen hører efter.
 26 311 Fjernb. - Komd. hen til Fru Dinesen, taler til hende.
 26 312 Nærb. - Fru Dinesen ser op paa ham.
 26 313 -" - Komd. taler.
 26 314 -" - Estella ser op, taler.
 26 315 -" - Komd.
 26 316 -" - Estella.
 26 317 -" - Komd. taler.
 26 318 -" - Estella ser op, taler.
 26 319 -" - Komd. bliver forfærdet.
 26 320 -" - Estella ser haanligt paa ham.
 26 321 Fjernb. - Komd. tager sit Tøj, gaar.
 27 322 Nærb. - Komd. ved Døren, vender sig.
 27 323 -" - Estella taler til ham.
 27 324 Komd. gaar fra Døren.
 27 325 Fjernb. - Komd. hen, kysser Estella paa Haanden, - gaar.
 27 326 Nærb. - Estella og Fru Dinesen ser efter ham.
 27 327 -" - Komd. ud ad Døren.
 27 328 -" - Estella og Fru Dinesen, Estella bedrøvet.
 VI 6 329 Ved Kalkovnen. - Komd. kommer gaaende.
 6 330 Nærmere ved Komd. - Peter N. lurar paa Komd.
 6 331 Nærb. ved Huset. Komd. gaar ind.
 27 332 I Slusehuset - Komd. ind.
 27 333 Nærb. - Peter N. lurar ved Døren.
 27 334 Fjernb. - Peter N. ind, overfalder Komd.
 27 335 Peter N. binder Komd. fast til Stigen.
 27 336 Nærb. - Peter N. binder Komd., slaar ham.
 27 337 Fjernb. - Peter N. hen i Baggrunden.
 27 338 Nærb. - Peter N. lukker Døren.
 28 339 Fjernb. - Slusehuset. - Peter N. sætter sig paa Bordet, drill-
 ler Komd.
 28 340 Nærb. - Peter N. taler.
 28 341 -" - Komd. hører forfærdet efter.
 28 342 -" - Peter N. taler.
 28 343 -" - Komdrup.
 28 344 -" - Peter N. drikker, taler.
 28 345 -" - Komdrup.
 28 346 -" - Peter N. taler.
 28 347 -" - Komdrup fortvivlet.

- 28 348 Fjernb. - Peter N. hen til Komd., drikker.
 28 349 Nærb. - Peter N. taler til Komd.
 28 350 Fjernb. Peter N. henter Geværet, viser Komd. det.
 28 351 Nærb. - Peter N. taler til Komd.
 28 352 -" - Komd. sammensunken.
 29 353 Fjernb. - i Slusehuset. Peter N. henter Hammeren, Vennerne ind, oveffalder ham.
 29 354 Nærb. - Vennerne og Peter N. kæmper paa Gulvet.
 29 355 Fjernb. - Vennerne kæmper med Peter N.
 29 356 Nærb. - Komd. ser til.
 29 357 Fjernb. - Vennerne slaar Peter N. i Gulvet.
 29 358 Nærb. - Komd. aander befriet op.
 29 359 Fjernb. - Vennerne løser Komd.
 29 360 Nærb. af de tre. Vennerne fortæller.
 25 361 Værelse. - Vennerne finder Brevene.
 29 362 Fjernb. - Vennerne og Komdr.
 20 363 Fængselshospitalet - Komd. ved Helsingreens Seng.
 20 364 Nærb. - Komd. ved Helsingreens Seng. - Helsingr. dør.
 20 365 Fjernb. - Komd. rejser sig, de to Sygeplejersker hen til ham.
 30 366 Nærb. - Komd. - Toner bort.
 30 367 Mosen. - Martin ser Helsingr. file Jernet over.
 30 368 Komd. mellem de to Sygeplejersker, gaar ud.
 29 369 Værelse - Komd. staar ved Kaminen, Fru Dinesen i Stolen.
 185 29 370X Nærb. - Fru Dinesen bedrøvet. X
 186 29 371 -" - Komdr. taler.
 187 29 372 -" - Fru Dinesen taler til Komd. *6/11*
 32 373 Nærb. - Komd. taler.
 32 374 -" - Fru Dinesen.
 32 375 -" - Komd.
 32 376 Fjernb. - Fru Dinesen rejser sig, gaar hen til Komd. knæler ned.
 32 377 Nærb. - af de to.
 32 378 Fjernb. - Komd. gaar fra Fru Dinesen.
 32 379 Komd. ud ad Døren.
 32 380X Ved Kaminen. - Fru Dinesen paa Knæ ved Stolen.
 32 381 Nærb. - Brændestk. falder ud paa Slabet af Kjolen.
 33 382 Fru Dinesen ved Kaminen, opdager Ilden.
 32 383 Gang - Komd. gaar ned.
 33 384 Fru Dinesen styrter ud med den brændende Kjole.
 32 385 Gang - Komd. lytter.
 33 386 Fru Dinesen trækker sig tilbage i Gangen.
 32 387 Gang - Komd. løber op.
 32 388 Gang - Komd. hen til Døren.
 33 389 Spisestuen - Fru Dinesen brænder, falder om.
 32 390 Komd. løber over Gangen, ind ad den anden Dør.
 32 391 Nærb. - Komd. i Døren.
 33 392X Spisestuen - Komd. løber ind, river Dugen af Bordet, kaster den over Fru Dinesen.
 VII 25 393 Værelse - Komd. i Sengen. Gerh. J. ved Siden.
 34 394 Komd. i Sengen - drømmer.
 25 395 Nærb. - Komd. i Sengen.
 25 396 Fjernb. - Gerh. J. sætter sig ved Komdrups Seng
 25 397 Nærb. - Komd. spørger Gerh. J.
 25 398 Fjernb. - Gerh. J. ved Komdrups Seng.
 25 399 Værelse - Komd. ind ad Døren, kalder
 35 400 -" - Komd. hen til Bordet, sætter sig.
 35 401 Nærb. - Komd. læser Brevet.
 35 402 Vennen ind ad Døren.
 35 403 Komd. ser mod ham.
 35 404 Vennen gaar fra Døren.
 35 405 Vennen hen til Komd., taler med ham.
 30 406 Uden for Huset. - Komd. gaar ind gennem Laagen.
 35 407 Værelse - Bidy og Gerh. J.
 30 408 Komd. ses uden for Vinduet.
 35 409 Nærb. - Bidy og Gerh. J. ser Komd. udenfor.
 30 410 Komd. ses uden for Vinduet.
 35 411 Fjernb. - De to løber ud.
 30 412 Uden for Smedien. - Bidy og Gerh. J. ud til Komd.
 30 413 Nærb. Bidy.
 30 414 -" Gerh. J.
 30 415 -" Bidy.
 30 416 Nærb. - Bidy ser paa Gerh. J. *Komdrup*
 30 417 -" Bidy ser paa Gerh. J.
 30 418 -" Komd.

- 30 419 Bidy kysser Komd., de gaar ind alle tre.
 35 420 Bidy, Gerh. J. og Komd. ind i Stuen.
 35 421 Nærb. Bordet.
 35 422 Fjernb. - Komd. taler med Gerh. J. og Bidy.
 35 423 Nærb. - De tre. - Toner bort.
 35 424 Stuen - De tre ved Bordet.
 36 425 Nærb. - Bidy taler til Komd.
 36 426 -"- - Gerh. J.
 36 427 Bidy trøster Komd.
 36 428 Nærb. - Gerh. J.
 36 429 -"- - Komd. taler til Bidy.
 36 430 Fjernb. - De tre ved Bordet.
 36 431 -"- - Komd. rejser sig, gaar fra de to.
 36 432 Nærb. - Bidy og Gerh. J. ved Bordet.
 36 433 Komd. gaar ud ad Døren.
 36 434 Nærb. - Bidy og Gerh. J.
 30 435 Uden for Porten ved Ruinen. Komd. kommer.
 30 436 Nærb. - Komd. ved Porten.
 30 437 Endnu nærmere ved Komd. - Toner bort.
 37 438 Nærb. - Martin ved Gitterporten, græder.
 37 439 -"- - Komd. ved Gitterporten.
 37 440 Komd. gaar gennem Gitterporten.
 37 441 Parken. - Estella paa Bænken.
 37 442 Ved Gitterporten. - Komd. gaar.
 37 443 Parken. - Komd, hen til Estella.
 37 444 Nærb. - Komd. sætter sig hos Estella.
 37 445 -"- - Estella taler.
 37 446 -"- - Komd.
 37 447 -"- - Estella.
 37 448 Fjernb. - De to rejser sig.
 38 449 Nærb. - Estella og Komd.
 38 450 Fjernb. - De gaar.
 38 451 Parken. - De kommer gaaende.
 38 452 Ved Gitterporten. De to hen.
 38 453 Nærb. - af de to. De omfavner hinanden.

39 453a *Pynes fra Barndommen*
 38 453b *ovær "de to" via Gitterporten*
 31 453c *Udgaar.*